

» Gerici dalaşma ve Kürt hareketinin tutumu

AKP'nin "tam demokratik bir ülke inşası" ve "demokratik barış"ın muhatabı olarak görülebilmesi gibi trajikomik kaçan vurguları bir yana bırakırsak, Öcalan açıkça AKP'yi kollayan bir tutum açıklamıştır. (s.4)

» EMEP gerçekte kimleri savunuyor?

Bu yazıda ortaya konanlar ise, Emek Partisi'nin iki işçi eylemi üzerinden açığa çıkan gerçek konumunu ve reformizmin uğursuz rolünü göstermeyi amaçlamaktadır. (s.11)

» Cenevre-2'de uzlaşma arayışı

Son günlere kadar akıbeti belirsiz kalan Cenevre-2 Konferansı, ABD'nin işbirlikçilerine baskı yapmasıyla nihayet toplandı. Konferansa, muhaliflerin yanı sıra 40'a yakın ülkenin temsilcisi de katıldı. Montrö'de toplanan konferansın ilk günü, tarafların birbirini ağır sıfatlarla itham ettiği atışmalara sahne oldu. (s.19)

Çürümüş düzenle uzlaşmaya hayır! Sınıf savaşına evet!

Sermayeye hizmette sınır tanımayan sendika ağaları, sermayenin çıkarlarına zarar gelmesin diye AKP-cemaat çatışmasının sonlandırılması çağrısına katılarak işbirlikçiliklerini bir kez daha ispatladılar.

Sendikaların tepe yönetimlerini tutanlar, bugüne kadar olduğu gibi bugün de emperyalizme ve burjuvaziye hizmet ediyorlar. Her şeyleriyle burjuvazinin dünyasına aittirler. Onlar gibi çürümüş ve kokuşmuşlardır. Boğazlarına kadar pisliğin içerisine batmışlardır. Bugün yağmalanan, peşkeş çekilen, paylaşamayan zenginliklerin hemen tümü işçi sınıfı ve emekçilerden çalınmıştır. Sendika ağaları da bu hırsızlığın dolaysız sorumluluğunu taşımakta, ondan pay almaktadırlar. Bunun için bunca pislığe rağmen hiçbir şey olmamış gibi davranmakta, pislığe batanların peşinden ayrılmamakta, düzenin sarsılması ihtimalinden dolayı korkuya

kapılmaktadır.

İşte bunun için işçi sınıfı bir yandan yaşanan yolsuzlukların, diğer yandan ise sendikal ihanet çetelerinden yaptıklarının hesabını sormalıdır. Bu mücadelede başarılı olabilmek için ise fiili-meşru mücadele ve örgütlenme yolu tutmalıdır. Ancak böylelikle işçi sınıfının önüne kurulan tuzaklar boşa çıkarılabilir ve taşeronlaştırmanın kaldırılmasından özelleştirilmenin durdurulmasına, sendikal hakların önündeki engellerin kaldırılmasından sınırsız sözbasın ve örgütlenme özgürlüğüne kadar haklı ve meşru tüm bu talepler uğruna etkili bir mücadele süreci yürütülebilir.

(s.2)

Cürümüş düzenle uzlaşmaya hayır!

Sınıf savaşına evet!

AKP ile Cemaat arasındaki kavga tüm hızıyla devam ederken geçtiğimiz günlerde sahneye bu kez sermaye örgütleri (TİSK, TOBB, TZOB) ile bazı sendika konfederasyonları (Türk-İş, Hak-İş, Memur-Sen) çıktı. “Türkiye hepimizin” sloganıyla birlikte arz-ı endam ettiler. “Toplumun farklı kesimlerini temsil ediyoruz” iddiasıyla “birlik ve bütünlük” mesajı verip tarafları sorumluluğa çağırdılar, kavgaya son verilmesini istediler. Aksi halde bu çatışmanın “küresel krize rağmen sürdürülen ekonomik başarıyı sekteye uğratacağını”, “Türkiye’nin güçlenmesinden huzursuz olanlara fırsat vereceğini”, “Türkiye için üreten şirketlerin itibarını zedeleyeceğini”, “Ülkeyi istikrarsızlığa sürükleyeceğini” iddia ettiler.

Sendikal ihanet ve işbirlikçilik bir gelenektir!

Kuşkusuz bu mizansenle ilk kez karşılaşmıyoruz. Kurulu düzenin nefessiz kaldığı hemen her durumda bu haydutlar takımı benzer laflarla sahne almayı gelenek haline getirmişlerdir. Bu yeri gelmiş deprem sonrasında çivisi çıkan devlete sahip çıkmak olmuş, yeri gelmiş kirli savaş şakşaklığı olmuş, yeri gelmiş ekonomik krizde “fedakarlık” masallarıyla acı reçetelere imza atmak olmuştur. Son olarak bu haydut takımını aynı teranelerle Haziran Direnişi sırasında sahne alırken görmüştük. Gerici-faşist rejimin sokaklarda terör estirdiği, cana kıydığı daha o ilk günlerde, DİSK ve KESK’in toplumsal muhalefetin çağrısına uyup sokağa çıktığı günün ertesinde, sahne alıp AKP’ye sahip çıkmış, “marjinaler” edebiyatına destek çıkıp “eve dönün” çağrısı yapmışlardı. “Herkesin bakışlarının yükselen Türkiye üzerinde odaklandığı bu dönemde”, “huzur ve istikrar” teranelerini okumuşlardı.

Bu süreklilik, ortada bir gelenek kadar, yapısal bir ilişki ve kurumsal bir işbirliğinin olduğunu da göstermektedir. Ama bunu sadece bir tarihsel kesit içerisindeki söz ve davranışlardan çıkarmıyoruz. Artık kabul edilen, belgelerle ispat edilen bir gerçektir ki, emperyalizmin savaş örgütü NATO’nun kontrgerilla talimnamelerince kurulan derin devlet yapılanmaları içerisinde işçi sendikalarının bir kısım yöneticileriyle sermaye örgütlerine özel bir rol biçilmektedir. Bu güçler, hem tek tek, hem de işbirliği halinde toplumsal mücadeleye karşı konumlandırılmaktadır. Bunların grev ve direnişlerin üstesinden gelmek, devrimci işçi ve sendikacılar ile devrimci harekete karşı ideolojik-politik ve fiziki tasfiye operasyonları gerçekleştirmek, sınıfsal bilincini karartmak ve toplumsal gerçeklerin üzerini örtmek üzere kafa karışıklığı yaratacak psikolojik savaş operasyonları yürütmek gibi görevleri bulunmaktadır.

Böylelikle kurulu düzenin ayakta kalmasında da patlayıcı silahlardan ve işkenceci katillerden çok daha etkili bir rol oynarlar. Çünkü böylelikle ayağa kalktığında bu düzenin solugunu kesecek, kriz anlarında ise dipsiz bir kuyuya yuvarlayacak güce sahip bir gücü, işçi sınıfını zapt ederler. İşçi sınıfının elini kolunu bağlar, hareketsiz kılarlar. Bu ise haliyle emperyalistlere ve işbirlikçilerine büyük bir yönetme

kolaylığı sağlar.

Sadece yukarıda sıraladığımız pratikler üzerinden dahi bunun nasıl büyük bir hizmet olduğunu biliyoruz. Hatırlanırsa 17 Ağustos depreminde halkını yıkımın altında bırakan devlet gerçeğinin üzerini örtmek için elbirliğiyle “sivil toplumcu” bir rüzgar estirmişlerdi. Ama böylelikle sadece halkın ölümünden sorumlu devlet gerçeği gizlenmemiş, aynı zamanda depremin öngünlerinde mezarda emeklilik yasasına karşı büyüyen büyük işçi dalgasının da önünü kesmişlerdi. Oysa onbinleri diri diri mezara koyan sermaye iktidarı, depremin gürültüsüne mezarda emekliliği de geçirme pervasızlığını göstermekteydi. Kürt halkına yönelik kirli savaş sırasında da bu “sivil” kontralar, “teröre” karşı “milli birlik ve beraberlik” örtüsü altında savaş çığırkanlığı yapmış, işçi sınıfı ve emekçileri zehirleyip kandırmıştır. Her ekonomik krizde de ağır faturanın işçi ve emekçilere ödetilmesini sağlamışlardır. Esnek çalışma yasaları, sendikal hak ve özgürlüklere atılan tırpanlar da bu arada verilen hizmetlerden bazılarıdır. Haziran’da ise gerici-faşist rejime soluk olmuş, şimdi de iki gerici odağın kavgasının kurulu düzeni zora sokmasına engel olmaya, yangını büyümeden söndürmeye çalışıyorlar.

Düzenin bekası için AKP’ye payandalık...

Açıklamalarında hem yolsuzluğa karşı mücadele edilmesini hem de “paralel devlet”in tasfiyesini istiyorlar. İstiyorlar da kimden-AKP’den istiyorlar... Üstelik de tutup bunu yaparken ipliği pazara çıkan, siyasal meşruiyeti tartışılır hale gelen AKP’ye bol bol övgüler diziyorlar, ona alenen payandalık yapıyorlar. “Krizle karşı süren ekonomik başarılarımızın sekteye uğramaması”, “Güçlenen Türkiye’den huzursuz olanlara fırsat verilmemesi”, “Cumhuriyetimizin 100. yılına odaklanan Türkiyemiz’in yoldan çıkarılmaması” gibi temenniler gerçekte AKP’ye ve onun cürümüş yöneticilerine şakşaklık yapmaktan başka bir anlam taşımıyor.

Böylelikle ortalığa saçılan pisliğin üstünü örtmeye çalışıyorlar. Diğer taraftan “Çünkü Türkiye hepimizin” diyen bu sivil çete bir başka misyonu daha üstlenmiş görülüyor: Çatışan iki gerici odağı barıştırmak! Öyle ki yaptıkları çağrı şu sloganların alt alta dizilmesiyle sona eriyor: “Hepimiz bu ülke için çalışıyoruz, bu ülke için üretiyoruz. Gün ayrışma değil, bütünlüşme günüdür. Gün, günlük çekişmelerden sıyrılıp, ortak geleceğimiz için birlikte hareket etme günüdür. Çünkü Türkiye hepimizin.”

Çağrı iki gerici odağa yapılıyor. Ayakkabı kutularında çıkan milyon dolarlar, komşu bir halkı tüketen bir gerici iç savaşta kullanılmak üzere yapılan silah sevkiyatları, yolsuzlukların üzerini kapatmak için sergilenen bu pervasızlık, katmerli baskı ve sansür... Tüm bunlar onlara göre günlük çekişmelerden başka bir şey değil, öyleyse “ortak gelecekleri” uğruna bu çekişmeleri bırakıp her şeyi eski tas eski hamam sürdürsünler...

Burjuvazinin kavgasını veriyorlar

Kuşkusuz tüm bunların gerisinde oldukça yalın bir sınıf çıkarı ve tutumu var: Burjuvazinin çıkar ve beklentileri bu papazca sözlerin arkasından tüm çirkinliğiyle sırtıp duruyor. Zaten işçi sınıfının, bağımsız sınıf konumundan, sınıfsal sorunları ve çıkarlarının gereklerinden hareketle bu sözleri tartıya vurduğunda nasıl bir ikiyüzlülük ve ihanetle yüz yüze bulunduğunu anlaması zor değil. Sadece şu sözcük işçi sınıfı için çok şey anlatıyor olmalı: “Krizle karşı süren ekonomik başarı”, öyle mi?

Bu başarının ne pahasına olduğunu iyi biliyoruz. Kölelikten beter çalışma koşulları, güvencesiz çalışma, tam bir soyguna dönen ağır vergiler, paralı eğitim ve paralı sağlık, peşkeş çekilen kamu kaynakları, son on yılda sömürü çarklarının arasında katledilen 10 bini aşkın can... Peki bu tablonun öte tarafı yani sermaye ve uşaklarının cephesinde durum ne? İşte ballandıra ballandıra anlatılan “başarı” öyküleri de bu tarafa ait. AKP ve cemaat emekçiler cephesindeki bu karanlık tabloyu yaratma başarısı göstererek hem kendi yandaşı olanları, hem de olmayanları kayırdılar. Azgın emek sömürüsü ve birikmiş zenginliklerin yağmasıyla çarklar döndü, bir tarafta sayıları artsa da yine de bir avuç olan asalığın servetleri görülmemiş boyutlara ulaşırken milyonların sefaleti de katlanarak arttı. İşte burjuvazi bu düzenin bozulmasını istemiyor, raydan çıkan katarını onarıp yeniden yoluna sokmaya çalışıyor. Sendikalardaki uşaklarıyla birlikte bunun kavgasını veriyor.

Artık bu asalakları sırtımızdan atmamız!

Bu noktada şunun altını çizelim ki, sendikaların tepe yönetimlerini tutanlar, bugüne kadar olduğu gibi bugün de emperyalizme ve burjuvaziye hizmet ediyorlar. Her şeyleriyle burjuvazinin dünyasına aittirler. Onlar gibi cürümüş ve kokuşmuşlardır. Boğazlarına kadar pisliğin içerisine batmışlardır. Bugün yağmalanan, peşkeş çekilen, paylaşılmayan zenginliklerin hemen tümü işçi sınıfı ve emekçilerden çalınmıştır. Sendika ağaları da bu hırsızlığın dolaysız sorumluluğunu taşımakta, ondan pay almaktadırlar. Bunun için bunca pisliğe rağmen hiçbir şey olmamış gibi davranmakta, pisliğe batanların peşinden ayrılmamakta, düzenin sarsılması ihtimalinden dolayı korkuya kapılmaktadır.

İşte bunun için işçi sınıfı bir yandan yaşanan yolsuzlukların, diğer yandan ise sendikal ihanet çetelerinden yaptıklarının hesabını sormalıdır. Bu mücadelede başarılı olabilmek için ise fiili-meşru mücadele ve örgütlenme yolu tutmalıdır. Ancak böylelikle işçi sınıfının önüne kurulan tuzaklar boşa çıkarılabilir ve taşeronlaştırmanın kaldırılmasından özelleştirilmenin durdurulmasına, sendikal hakların önündeki engellerin kaldırılmasından sınırsız söz-basın ve örgütlenme özgürlüğüne kadar haklı ve meşru tüm bu talepler uğruna etkili bir mücadele süreci yürütülebilir.

Ekonomideki kırılmanlık ve sermayenin büyüyen korkusu

İşçi sınıfı ve emekçiler düzen cephesinde yaşanan siyasi ve iktisadi krizlerin çok yönlü faturasını ödemeyi reddetmediği sürece tablo esasen değişmeyecektir.

AKP ile cemaat arasında patlak veren iktidar ve rant kavgası tüm hızıyla sürüyor. Rüşvet ve yolsuzluk operasyonları, yüzlerce polis şefini kapsayan emniyet operasyonu, HSYK'ya dönük müdahaleler ve son TIR olayları bu kavganın önümüzdeki günlerde de kesintisiz devam edeceğini gösteriyor.

Yerel seçimlere sayılı günler kala düzen siyasetinde yaşanan ve giderek derinleşen kriz ve gerilimler ise en çok sermaye çevrelerini tedirgin ediyor. Zira düzen siyasetinde yaşanan gerici kapışma ve siyasal gerilimlerin neden olduğu belirsizlik atmosferi, uluslararası sermayenin temkinli tutumları, borsada yaşanan düşüş, Dolar ve Euro'nun hızlı yükselişi vb. gelişmeler ekonomi alanında ciddi kırılmalara neden olabilir. Tam da bu nedenle, gelinen yerde TÜSİAD, MÜSİAD, TUSKON ve TOBB gibi sermaye çevreleri dahi "artık yeter", "kavgayı bitirin" deme ihtiyacı duyuyorlar. Gerici kapışmada esasen AKP'nin arkasında yer alan MÜSİAD'ın Genel Başkanı Nail Olpak'ın şu sözleri, sermaye çevrelerinin meseleyi hangi kaygılar üzerinden ele aldığını da ortaya koyuyor: "Gezi olaylarından bu yana ekonomiye menfi etki eden konuları yakından görüyoruz. Son olarak yolsuzluk ve rüşvet iddialarından yola koyularak 17 Aralık'ta başlatılan soruşturma ile oluşan ortamı da ülke ekonomimize, güven ortamına verdiği, verebileceği zararlar bakımından kaygı ile takip ediyoruz."

Yine başını TOBB, Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB), Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK) ve TİSK'in çektiği, HAK-İŞ, MEMUR-SEN ve TÜRK-İŞ gibi tescilli sermaye uşağı olan sendika bürokratlarının ise imzacısı olduğu bir açıklama yayınlandı. Açıklamada şunlar ifade edildi: "Demokrasiyi, ekonomiyi ve iş dünyasını tehdit eden yolsuzluk ve paralel devlet iddialarının üzerine kararlılıkla gidilmesini istiyoruz. Demokrasinin kuvvetler ayrılığı kuvvetler çatışmasına dönüştürecek tartışmalardan ve ayrışmalardan kaçınılmasını istiyoruz. Küresel krize rağmen sürdürdüğümüz ekonomik başarımızın sekteye uğramasına izin verilmemesini istiyoruz. AB'ye tam üyelik sürecinin zayıflatılmamasını, aksine sürecin hızlandırılmasını istiyoruz... İfade, düşünce, inanç ve teşebbüs hürriyetini güçlendirecek, özel hayata saygıyı pekiştirecek bir anayasa istiyoruz". TÜSİAD'ın da AKP-cemaat kapışması üzerinden benzer bir tutum içerisinde olduğu biliniyor.

"İnce buz üzerinde sergilenen gösteri" ve sermayenin "kırılma" korkusu

Görüldüğü gibi, ister AKP'ye ister cemaate yakın olsun tüm sermaye çevrelerinin kaygıları ortaktır. Zira Türkiye ekonomisi ciddi bir kırılman yapıya sahiptir.

2012 yılında *Financial Times* tarafından hazırlanan ve "Yükselen Güç, Artan Sorunlar" başlığı taşıyan bir raporda Türkiye ekonomisi "ince buz üzerinde kayan

bir yıldız patenciyeye" benzetilmiş, "Buz dayandığı sürece gösteri iyi görünüyor. Ancak buzun kırılacağına dair sürekli bir korku hâkim" denilmiştir. Bu değerlendirme hali hazırda sermaye çevrelerinin ortak kaygısının arka planını oluşturuyor.

Zira Türkiye ekonomisinin ne denli "hassas" ve her an kırılmalara gebe bir yapısı olduğu şu son siyasal kriz üzerinden bir kez daha görülmüş oldu. Borsa hızlı bir düşüş yaşadı. Dolar ve Euro fırladı. Buna bağlı olarak bir dizi alanda gizli ve açık zamlar gündeme geldi vb... Buna bir de uluslararası sermayenin Türkiye'deki belirsiz atmosferden duyduğu kaygıyı eklemek gerekiyor. Denebilir ki AKP iktidarının türlü yöntemlerle üzerini örtmeye çalıştığı ekonomik tablo giderek görünür hale geliyor. Üzerinde o "parlak" gösterilere imza attıkları buz çatırıyor.

Faturayı kabul etmeyelim!

Hatırlanacağı üzere 2008'de yaşanan küresel ekonomik krizin "teğet geçtiği" iddia edilmiş, aynı dönem içerisinde Türkiye ekonomisinde yaşanan büyümeden dem vurularak AKP iktidarı adına ekonomik alanda "başarı destanları" yazılmıştı.

Küresel ekonomik kriz döneminde AKP'nin koltuklarını kabartan %8-9 oranındaki büyümenin ise muazzam cari açık ve sıcak para üzerinden sağlandığı ise biliniyor. Buna bir de Kemal Derviş'ten devralınan ve bugüne kadar harfiyen uygulanan kapsamlı yıkım programlarını eklemek gerekiyor. Zira AKP iktidarı yaklaşık 12 yıllık iktidar döneminde işçi sınıfı ve emekçilere muazzam bir yıkım programı dayattı. Özelleştirme programı bu aynı dönem içerisinde kesintisiz devam etti. "Yeni İş Yasası" adı altında gündeme gelen kölelik yasası yine 2008 krizinin ön

günlerinde hayata geçirildi. SSGSS adı altında gündeme getirilen saldırı ile sağlık ve sosyal güvenlik kapsamındaki haklar bir bir gasp edildi. Doğa ve çevrenin talan edilmesi için 2B dahil bir dizi rant programı devreye sokuldu vb... Tüm bu açılardan AKP iktidarının sermaye adına yarattığı pembe tablo ortada. Özetle AKP iktidarının krizin faturasını emekçilere ödetmek için gündeme gelen yıkım programlarının hayata geçirilmesi konusunda belli bir başarı da elde ettiği açık.

Şimdilerde ise bu tabloyu el birliğiyle yaratanlar arasında her geçen gün derinleşen bir siyasal kriz yaşanıyor. Bu krizin ekonomi alanında ciddi kırılmalara yol açması ise sermaye çevrelerinin en büyük kaygısı. Fakat burada şunun altını bir kez daha çizmekte fayda var. İşçi sınıfı ve emekçiler düzen cephesinde yaşanan siyasi ve iktisadi krizlerin çok yönlü faturasını ödemeyi reddetmediği sürece tablo esasen değişmeyecektir. Bir kez daha Türkiye işçi sınıfı ve emekçiler sermaye düzenin bunalımlarının çok yönlü faturası ile yüz yüze kalacaktır.

Şimdiden bunun örneklerini yaşamaktayız. Dolar ve Euro'da yaşanan yükselme bir dizi alana zam olarak yansıdı. Asgari ücret ve Ocak zamları ile verilen kepeçle geri alınmış oldu. Dahası birbiri ile ilişkili olarak derinleşen çok yönlü kriz toplumsal yaşamda burjuva ideolojisinin çürütücü etkisini artırmakta, emekçileri karşı karşıya getirmekte ve her geçen gün tüketmektedir.

Bu karanlık tablodan çıkmak için öncelikle işçi sınıfı ve emekçilerin kapitalist krizin çok yönlü faturasını reddetmesi, gerek düzen siyasetinde yaşanan gerici boğazlaşma karşısında gerekse kendisine dayatılan kölelik koşulları karşısında bağımsız devrimci sınıf konumu üzerinden dışı dış bir mücadeleye atılması önemlidir.

Dinci-gericilerin dalaşması ve Kürt hareketinin tutumu

17 Aralık operasyonu ile sığrama yaşayan gerici iktidar dalaşması, bir aydan fazladır düzene dair kirli gerçekleri gün yüzüne çıkararak sürüyor. Nereden bakılırsa bakılsın işçi ve emekçi kitleler payına hayırlı bir dalaşma yaşıyor. Bu zaman diliminde sermaye düzeninin gerçek niteliği ve özü çıplak bir şekilde ortaya serildi, serilmeye devam ediyor. Bu hayırlı dalaşmanın devrimci sınıf mücadelesine istemeyerek sunduğu olanakları değerlendirebilmek için, ilgiyi ve önceliği doğru yöne yöneltmek büyük önem taşıyor. Zira dalaşmanın birincil konumdaki tarafları da dahil yabancı yerlisiyle egemen sınıf, işçi ve emekçilerin ilgisini düzen gerçeklerinden koparmak için elinden geleni ardına koymuyor.

Kürt hareketinin tutumu neden önemli?

Özellikle dalaşmadaki rakip kuvvetler olarak AKP ile cemaat, kitleleri taraflaştırmak için kıyasıya bir mücadele yürütmektedirler. Demagojinin, yalanın, çarpıtmanın, bu arada itirafın, ifşanın, pişmanlığın bini bir para. Her iki kanadın da en çok önemsendiği güçlerin başında şüphesiz ki reformist Kürt hareketi geliyor. Kürt hareketinin tutumu, her şeyden önce Kürt halkının ulusal mücadeledeki aktif ve dinamik kitlesinin tavrı demektir. Ama sadece bu kadar da değil. Kürt hareketi, bugün aynı zamanda HDP üzerinden kendisine yedeklediği kuyrukçu solun tutumunu belirlemektedir. Verili koşullarda sınıf ve kitle hareketi dinamiklerinin hatırı sayılır bir kesimi, HDP'de kümelenen solu bir umut olarak görüyor. Dolayısıyla Kürt hareketinin tavrı, bu dinamiklerin pratiğini de şekillendirmektedir. Yeri gelmişken belirtelim ki, Türkiye solunun HDP içinde yer alan kuyrukçu kesimi, bu yapı içinde durduğu müddetçe, ne kadar aksini iddia ederse etsin Kürt hareketinin tutumunun dolaysız bir parçasıdır ve bunun doğrudan sorumluluğunu taşımaktadır.

Tarafların yedekleme manevraları

AKP'nin Kürt hareketine dair politikası "İmralı görüşmeleri" sürecine dair umutları diri tutmaya endekslidir. Abdullah Öcalan'ın "çözüm süreci" konusundaki inancı, AKP'ye oyalama sanatında zaten umduğundan fazla bir başarı olanağı sunmuş durumdadır. Bir yılı aşkın süredir bir arpa boyu yol alınmayan "süreç" sayesinde, Kürt halkı önemli ölçüde edilgenleştirilebildi. Sorunu savaş-ateşkes ikilemi üzerinden dayatmak, bu gerçeği değiştirmiyor. Salt dar ulusal reform istemlerine dayalı bir savaşın çözüm getirmediği, dahası toplumda şovenizmin azdırılmasında, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin sosyal mücadeleden alıkonulmasında burjuvaziye büyük imkanlar sunduğu ortadadır. Kürt halkının tüm işçi ve emekçilerle devrimci sosyal mücadele temelinde birliği gibi bir seçeneği yok sayıp, "ya savaş ya çözüm süreci" demek, yalnızca AKP iktidarının, dolayısıyla sermaye düzeninin işine yaramaktadır. Bu yaklaşımın Kürt

halkında yarattığı tek sonuç pasifize olmaktır, hem de Rojava'daki kirli savaş karşısında dahi çok cılız tepkiler verecek denli. Kaldı ki Haziran Direnişi ve sonrası dönemin pratiği zaten başka söze gerek bırakmıyor.

AKP, 17 Aralık sonrasında Kürt hareketini yedekleyebilmek, en azından hayırhah bir çizgide tutabilmek için yeni manevralar da gündeme getirdi. Örneğin Özel Yetkili Mahkemeler'in hukuksuzluğunun itirafı aynı zamanda KCK operasyonlarını cemaate yıkma çabasıydı. Ardından tutuklu milletvekillerinin tahliyesi sağlandı. Bizzat Öcalan'dan alınma "paralel devlet" ve "darbe" argümanları kullanılarak, Kürt hareketi bir de buradan yedeklenmeye çalışıldı. AKP'nin bu çerçevedeki gayretlerinin en bariz örnekleri Roboski ve Paris cinayetlerini, "çözüm sürecinin" karşısında olduğunu iddia ettiği "darbeci paralel devlet"e (cemaate) havale etmesiydi.

Cemaatin bunlara yanıtı gecikmedi. Hem Roboski, hem de Paris suikastleri konusunda direkt MİT'in (dolayısıyla AKP'nin) sorumluluğunu ifşa eden belge ve video yayınladı. Keza El Kaide ve TIR operasyonları aracılığıyla Suriye'deki çetelerin, demek oluyor ki Rojava'daki kirli savaşın tetikçisi olan cihatçı grupların arkasında AKP'nin olduğu gösterildi. Mesaj açtı: AKP'nin "çözüm" diye bir derdi olmadığı gibi, bu süreçte Kürt halkına karşı işlenen en büyük suçların da bir numaralı failiydi.

"Darbe ateşine benzin taşımamak"

Kürt hareketi bugün dinci gericilerin dalaşması konusunda hangi doğruları sıralarsa sıralasın, son tahlilde Abdullah Öcalan'ın 11 Ocak 2014 tarihli açıklamayla çizdiği çerçeveye tabidir. Söz konusu açıklamada; "Yaşanan son gelişmeler de göstermektedir ki, süreç biran önce tahkim edilip, tam demokratik bir ülke inşası gerçekleşmezse içeride ve dışarıda savaş isteyen demokrasi düşmanı güçler komplolarına hız vereceklerdir" sözleriyle AKP'yi uyarın Öcalan, devamını şöyle getirmektedir:

"Sürecin içinde ve dışında olan herkesin bilmesi gereken iki önemli hususu belirtmek isterim: Ülkeyi bir darbe ateşiyle yeniden yangın yerine çevirmek isteyenler bizim bu ateşe benzin taşımayacağımızı

bilmelidir. Her darbe teşebbüsü bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da karşısında bizi bulacaktır. Ancak demokratik çözüm sürecine gönülsüz ve kavrayışsız yaklaşanlar da bilmelidir ki, bu ateşi söndürmenin tek yolu demokratik barışı bir an önce gerçekleştirmektir. Artık süreç ciddiyetsizliği ve yasal hukuksal çerçeveden yoksunluğu kaldıracak durumda değildir. Darbecileri teşhir ve mahkum etmenin en etkili yolu ortaya net ve cesur bir demokratik müzakere programı koymaktır."

Bu açıklama başka her türlü sözü gereksiz kılacak açıklıktadır. AKP'nin "tam demokratik bir ülke inşası" ve "demokratik barış"ın muhatabı olarak görülebilmesi gibi trajikomik kaçan vurguları bir yana bırakırsak, Öcalan açıkça AKP'yi kollayan bir tutum açıklamıştır. Bütün bunlar muhtemelen artık sadece kendisinin inanını olduğu, bugüne kadar MİT heyetiyle sürdürüldüğü söylenen diyalogları aşmayan "çözüm süreci"nin sürmesi hesabınadır. Dolayısıyla yalnızca AKP'nin hayrına bir çerçevedir sözkonusu olan. Herşey zaten seçimler sonrasında ertelenmiş olduğu ölçüde, bunun başka bir anlamı yoktur.

Bu açıklamaların Kürt hareketindeki yankısı ise en özlü şekilde, BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ın açıklamadan sonraki hafta sonu basınla yaptığı görüşmeden okunabilir. Demirtaş, "Hırsızlık var. Hangimiz bunun tersini söyleyebiliriz. Mecburen şu an cemaatin hamlesini tamamlaması için dua etmek zorundayız. Neden? Çünkü kamu vicdanının tatmin olması lazım. Toplum olarak hırsızlığı içimize sindirmiş biri olarak devam edemeyiz. Biz BDP olarak 'Erdoğan'ı yedirtmeyiz' demiyoruz. Ama gidecekse, paralel devletle değil sandıkta gitmeli" diyerek durumu özetlemiş bulunuyor. Yani herşey, hatta yolsuzlukların, rüşvetlerin, pisliğin hesabı getirilip sandığa bağlanıyor. Yolsuzluğun yargıda hesabı verilmesi gereken pis bir suç olduğu, herhalde ancak böyle bir yana itilebilirdi. Nitekim Tayyip de aynısını yapmakta, hesabınız varsa sandığa gelin demektir. Bize de burjuva hukukun en kaba şekilde çiğnenmesiyle, binlerce polis, yüzleri bulan savcı ve hakim görevden alınmasıyla engellenen yolsuzluk operasyonlarının (cemaat hamlelerinin) tamamlanması için dua etmek zorunluluğu kalıyormuş. Sözün tüm hükmünü yitirişi, bundan başka ne olabilir ki?

Dalaşmayla netleşen gerçekler

İşçi sınıfı, emekçi kitleler ve Kürt halkı böylesi yedeklenmelere kapılmak yerine, yaşanan gerçeklere gözünü dikmelidir. Zira egemenler ne kadar zorlasalar da, reformistler sandık hesabıyla onların işini ne kadar kolaylaştırmaya çalışsalar da dinci-gericilerin iktidar dalaşmasıyla ortaya çıkan tabloyu değiştiremezler. Bu kavga egemen sınıf adına düzenin dümenine oturtulan, bu arada da toplumu karanlığa sürükleyen güçlerin tam anlamıyla iflasıdır. Her türlü kurumsal yapısı, yönetici kişilikleri ve biçimsel işleyişiyle burjuva düzenin alçalmada ve çürümeye tüm sınırları aştığını açık bir itirafıdır. Burjuva düzenin din-iman-ideoloji ayrımı olmaksızın çalıp çırpma, yolsuzluk ve rüşvet üzerine kurulu olduğu ve böyle yönetildiği kabak gibi açığa çıkmıştır. Burjuvazi, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri aldatmakta tüm barutunu tüketmiş durumdadır. Sömürü ve baskının perdelenmesinde tartışmasız işlevi olan biçimsel burjuva demokrasisi her yanından patlamış, etrafa sürekli pislik saçmaktadır. Parlamentosu, partileri, hükümeti, yargısı, sermaye kuruluşları, medyası ile tüm sistem bu çirkefin parçasıdır.

Öte yandan düzenin kolluk kuvvetlerinin yasaların değil, güçlü olanın hizmetinde olduğu yeniden ispatlanmıştır. Dinci-gericiler bu alanda hiçbir dönemle kıyaslanmayacak bir kadrolaşma yaratmışlardır. Polis, jandarma ve MİT'in, gerektiğinde her türlü kirli işin yaptırıldığı çeteler olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bunu hem cemaat tarafından organize edilen operasyonlar hem de peşpeşe yaşanan TIR olayları göstermektedir. Örneğin dün kadar Suriye'deki kanlı savaşın sürdürücüsü AKP iktidarı ve Türk sermaye devletidir demek genel bir söylem olarak kalıyordu. El Kaide ve TIR operasyonları bunu genel bir itham olmaktan çıkarmış, ispatlı-delilli bir suç olduğunu göstermiştir. Keza düzen mahkemelerinin dinci gericiğin giyotinleri halini almış olması olgusu, Özel Yetkili Mahkemeler konusundaki itiraflar, HSYK tartışmaları ve savcılıklarda yüzleri bulan tasfiye operasyonu somut olarak ispatlanmış bulunuyor.

Hesap devrimci sınıf mücadelesiyle sorulur

Yaşanan gelişmelere kabaca bakıldığında bile görülecektir ki, dinci-gerici koalisyonun çatlamasının daha eski bir geçmişi olsa da dalaşmasının kızışmasını, Haziran Direnişi sağlamıştır. Emperyalistler için o günlere kadar Tayyip Erdoğan emperyalistler için hizaya çekilmesi gereken bir uşak, cemaat için terbiye edilmesi gereken bir ortaklı. Onun gözden çıkarılmasını sağlayan, Mısır ve Tunus'taki yeni dalga halk hareketlerine de etkide bulunan Haziran Direnişi oldu. Tüm dünyada karizması yerlerde sürünen AKP şefi, kendisine yönelen tehdidi gördüğü için eski ortağı yeni rakibi olan cemaate karşı önleyici hamleler geliştirdi. Uzun bir hazırlık sürecine dayanıyor olsa da 17 Aralık, bu saldırılara karşı gündeme getirilen yıkıcı bir saldırıydı.

Tüm bunlar da gösteriyor ki, bu hayırlı dalaşmanın katalizörü her şeyden çok işçi ve emekçi kitlelerin günlerce sokakları dolduran sarsıcı öfkesiydi. İşçi ve emekçilerle birlikte Kürt halkı da Haziran'ın yolunu tutmalı ve düzenin krizini derinleştirecek, çöküşünü hızlandıracak devrimci sınıf mücadelesine omuz vermeli.

Pisliği devrim temizleyecek, devrime hazırlanalım!

AKP'den kurtulmak yetmez. Asıl olarak zenginlikleri bir avuç asalağın kasalarına akıtan bu kapitalist sömürü düzeninden kurtulmalıyız.

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

AKP ile cemaat karşılıklı olarak birbirinin ipliğini pazara çıkarıyorlar. Ne iyi ki böylelikle "din", "iman" şampiyonlarının dünya nimetleri uğruna neler yapabilecekleri ortaya çıkıyor. Çocuklarımızı gaz bombalarıyla katledenlerin çocuklarının hırsızlığına tanık oluyoruz. Milyonlara ahlak dersi vermeye kalkanların gerçekte ne mal olduklarını görüyoruz.

Ama bu hırsızlar, soyguncular, haramiler takımı hesap vermek yerine işi arsızlığa vuruyorlar. "Paralel devlet" yaygarasıyla pisliğin üzerini örtmeye çalışıyorlar. Bu arada hak ve özgürlük kırıntılarını da süpürüp faşist bir düzen kuruyorlar.

Oysa "paralel devlet" dedikleri elbirliğiyle kurdukları bir düzendi ve bugüne kadar böyle bir sorunları yoktu. Öte yandan "paralel devlet" in de onların pisliğiyle bir sorunu olmamıştı. Yedikleri içtikleri ayrı gitmiyor, birlikte çalıp birlikte keyif çatıyorlardı. Sesini çıkaranları da birlikte susturuyorlardı!

Kardeşler!

Şunu da unutmamalı ki bu düzende çürümeye ve kokuşma ne AKP ile başladı ne de AKP ile sona erecek. Öyle ki yolsuzluk, yağma ve hırsızlık kurulu düzende tüm düzen partilerinin ortak özelliğidir. Cumhuriyet'in ilk yıllarından bugüne hükümet eden tüm partiler hep çalıp çırpmıştır. Çünkü tüm bu partiler emperyalizme ve burjuvaziye uşaklık etmiştir. Ülke kaynaklarının ve emeğin ürettiği zenginliklerin yağmasında bu efendilerine uşaklık ederken, kendileri de yağma sofrasından nasiplenmişlerdir. "Paraleli" ve "derin" iyle, yasaması, yargısı ve yürütmesiyle devlet de bu sömürü ve soygun düzenine bekçilik etmiştir.

Bunun için bu ülkenin karakolları ve zindanları her dönem hak arayan işçilerle, devrimcilerle dolmuştur. Yasakları yetmeyince cellatları işbaşı yapmış, o da yetmeyince darbelerle ezmişlerdir. Ama sömürü ve zorbalık varoldukça ülkenin devrimcisi de bitmemiş, meydanları da hiç boş kalmamıştır.

Kardeşler!

Emperyalizme ve burjuvaziye uşaklık edenler temiz olamaz. Bunun için AKP ne kadar kirlirse cemaat de o kadar kirlidir. Diğer düzen partilerinin de kirlilikte onlardan bir farkı yoktur. Çünkü kumaş aynı kumaştır. Dokuyan el aynı eldir: Emperyalistlerin ve burjuvazinin elleri. Emperyalizmden icazet alarak AKP'nin yerine aday olanlar da onlarca yıllık yağma ve hırsızlık geleneğini sürdürmekten başka hiçbir şey yapamazlar.

Pislikten arınmak için AKP'den kurtulmak yetmez. Asıl olarak milyonlarca emekçinin yarattığı zenginlikleri bir avuç asalağın kasalarına akıtan bu kapitalist sömürü düzeninden kurtulmalıyız. İşte bunu sadece biz, emekleri çalınan, yoksulluğa ve sürünerek yaşamaya mahkum edilen milyonlar yapabilir. Aksi halde on yıllar boyunca olduğu gibi, bir düzen partisi gider, diğeri gelir ama bizim yoksulluğumuz değişmez.

Temizlik için sinekleriyle birlikte bu çürümüş düzeni ortadan kaldırmak gerekir. Bu devrim demektir. Devrim milyonlarca emekçinin katıldığı büyük bir temizlik olacaktır. Bu büyük temizlik için hazırlanmalıyız!

Bu yolda hem ekmeğimizin tek bir kırıntısını dahi bu soyguncu takımına yedirmeyelim. Hem de hırsız takımının koyduğu yasakları tanımayalım. Hesap sormak, çalınan haklarımızı yeniden kazanmak için direnişi yükseltelim.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Bozuk düzenin çarklarını döndürenler

Kapitalist sistemin tek bir anayasası vardır, sınıf savaşımı üzerine kuruludur. Sermaye sınıfının tahakkümünü sürdürebilmesi için hepsi emirlerine amadedir.

Gerici güçler kendi aralarında rant ve egemenlik kavgasını sürdürürken, sermaye devletinin emekçileri hedef alan saldırıları da hız kesmeden devam ediyor. Rant bölüşümünde birbirlerine girenler sıra işçi ve emekçilere geldiğinde tek vücut oluyorlar. Hem kölelik dayatmalarını hayata geçirirken hem de azgın polis terörünü uygularken uyumlu davranan gerici güçler ve onların denetimindeki sermaye devleti, geçtiğimiz hafta boyunca bir dizi eyleme saldırdı.

Son bir hafta içerisinde gerçekleştirilen eylemlere bakıldığında durum alabildiğine açıktır. Gerici koalisyonun birlikte en dik durduğu yerlerden biri de haksız kazançlarının kaynağı olan sistemin savunusu olmaktadır. İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde oturma eylemi yapan üç kişiye TOMA'dan sıkılan su bunun apaçık örneğidir. Polisin moda ifadeyle bu "orantılı müdahalesi" çok şey anlatmaktadır.

Bir taraftan güçler dengesinde birbirlerinin altındaki halıyı çekmeye çalışanlar, haklı taleplerle sokağa çıkanların karşısında birlikte saf tutmakta, bu polis saldırılarını birbirlerine karşı siyasi bir malzeme dahi yapmamaya özen göstermektedirler. Elbette bunda da şaşılacak bir durum yoktur. İşçi ve emekçilerin yaşamını köleleştiren yasalara birlikte imza atanlar, desteklemekte bir sakınca görmeyenler, adalet sistemini çıkarlarına göre şekillendirenler, mevzu kendileri olunca veryansın edebilmekteler. Burjuva hukuk sistemi Hrant Dink, Roboski davalarında olduğu gibi faili devlet olan cinayetleri örtbas ederken alkış tutanlar, işlerine gelmediğinde darbe masallarına başvurabilmektedir.

Yapılan yolsuzluklar açığa çıkınca çocuklarına baba şefkatiyle sahip çıkan başbakanların, bakanların Pozantı, Şakran, Kürkçüler, Antalya hapishanelerinde yaşanan işkence ve tecrit uygulamalarına Sincan Gençlik ve Çocuk Hapishanesi'nin de eklenmesi karşısında sesleri çıkmamaktadır. Tutsak çocuklara karşı yapılan bu insanlık dışı işkenceler onların babalık duygusunu incitmemektedir.

17 Aralık sonrası yüzlerce polis ve savcının

görevden alındığı haberleri burjuva basına manşet oldu. Ancak iktidar erkinin aynı duyarlılığı infazların, katliamların, tüm diğer hak ihlallerinin sorumlularına karşı göstermesini ise bu ülkede hemen hiç kimse beklememektedir. Yaşanmışlığın bu öğreticiliği aynı zamanda bu sömürü düzeninin basit işleyiş mantığıdır. Kapitalist sistemin tek bir anayasası vardır, sınıf savaşımı üzerine kuruludur. Sermaye sınıfının işçi sınıfı üzerindeki tahakkümünü sürdürebilmesi için yargısı da, yürütmesi de emirlerine amadedir.

İş cinayetlerinde suçlarını "kaderle", Roboski'de "basit bir hatayla" geçiştiren zihniyetin varlığını sürdürdüğü bir yerde, çıkar odaklarının kendi aralarındaki dalaşmasında çekilen kılıçlar ne kadar keskin olursa olsun, asıl cefayı hak arayanlar çekecektir. Filler tepişirken çimenler ezilmeye devam edilecektir.

İşçi ve emekçiler tarafından iyice bilince çıkarılmaktadır ki, sermaye devletinin adaleti haklının yanında değil hırsızın yanındadır. Devletin kolluk güçlerinin görevden alınma nedenleri ancak çıkar odaklarından birinin yanında saf tutması olmaktadır. İşkence, infaz, katliam, gaz fişegiyle, silahla insan öldürme... Tüm bunların hepsi polisin, savcının yedirilmemesi için öncelikli, mecburi hizmetleridir.

Gözlerimizin önünde cereyan eden dalaşma bir müddet daha sürecektir. İşçi ve emekçiler bağımsız sınıf çıkarlarını kuşanıp kendi şiarlarını yükseltmediği, ötekinin de, berikinin de, hırsızların cirit attığı bu sistemin içindeki tüm diğer tarafların karşısında kendi sınıf programıyla konumlanmadığı takdirde sular elbette yine de durulacak, sistem içinde bir sükunet sağlanacaktır. Ancak bu sükunet sermayenin ve emperyalist merkezlerin rahatlıkla içinde sindirdiği, bozuk düzenin çarklarının dönmeye sorunsuz devam ettiği sınırlarda olacaktır.

Bizleri sömürenlerin, yolsuzluk ve hırsızlık düzeninin sahiplerinin hak ettiği tek bir son vardır. Yerleri tarihin çöplüğüdür. Bu ise ancak devrim ve sosyalizm kavgasının yükseltilmesiyle mümkündür.

12 Eylül işkencecilerine dokunamadılar!

AKP'nin 'ileri demokrasi'si devam ediyor. Hükümetin "12 Eylül ile hesaplaşacağım" sözüne rağmen 12 Eylül rejimi sürdüğü gibi, darbe döneminin işkencecileri hakkında yürütülen soruşturmalarda da hiçbir gelişme yaşanmadığı, işkencecilere dava dahi açılmadığı ortaya çıktı.

İşkenceye "görevsizlik"

Terörle Mücadele Kanunu 10. Maddesiyle Yetkili Ankara Cumhuriyet Başsavcivekilliği, yaklaşık 2 yıl önce, 12 Eylül darbesinin yaşayan mimarları eski Genelkurmay Başkanı Kenan Evren ve eski Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya hakkında "ağırlaştırılmış müebbet" hapis istemiyle iddianame hazırladı. Ancak Başsavcivekilliği, o dönemde yapılan işkencelerle ilgili evrakı ana soruşturmadan ayırarak, "görevsizlik" kararıyla işkence merkezinin bulunduğu illere gönderdi. Başta Diyarbakır, İstanbul ve Ankara olmak üzere binlerce insanın işkenceye maruz kaldığı illerdeki savcılıklar, yaklaşık 2 yıldır işkence soruşturmasıyla ilgili adım atmadı.

Zamanaşımı uygulanmayan insanlık suçu

Savcılık, işkencelerle ilgili soruşturmaları ayırma kararında, "işkence insanlık suçu olduğu için zamanaşımının söz konusu olmadığını" vurgulamış, benzer olayları emsal göstermişti. Ankara'da görülen 12 Eylül davasına katılan ve Şubat 2013'te hayatını kaybeden 105 yaşındaki Berfo Ana duruşma salonunda oğlu Cemil Kırbayır'ı kaçırıp ve işkence yapanlardan hesap sorulmasını istemişti.

Yazar Orhan Miroğlu da aynı davada Diyarbakır Cezaevi'nde maruz kaldığı işkenceyi anlatırken gözyaşlarını tutamamıştı. Davayı izlemeye gelenler de işkencecilerden hesap sorulmasını istemişlerdi.

Delillerin toplanmasına, mağdurların ve şüphelilerin dinlenmesine ve "zamanaşımı uygulanamayacağına" dair savcılık kararına rağmen birçok savcılık, işkence suçlarına takipsizlik kararı vererek soruşturmayı kapattı. Diyarbakır ve Mamak zindanları ile İstanbul Emniyeti'ndeki işkencelerle ilgili olarak ise dosyaya ilişkin tüm evreler bitti, ancak henüz dava açılmadı.

Roboski adın yine kaçak...

T. Kor

Onlar artık birbirlerinin isimlerini yaşatan bir bütündür. Bunun için hedeftir Roboski; Kürt ağalar, burjuvalar susturulurken onlar susmadı. Onlar “devletin elini tutmayacağız” dediler.

Roboski, Kürt halkının tarihinin özeti. Önce toprağa sınır çizdiler, 15. taşı karşı tepeye bıraktılar. Ardından çok sürmedi hayata da sınır çizdiler ve karakollarından köye baskın düzenlemek rutin oldu. Kapılar çalınmadı, uykunun tadı çalındı. Zira ezenler hep orada bir yerde olmaya devam etti.

Yaşam kaçaktır çay gibi, tütün gibi. Yaşamak için kaçığa çıkarsınız. Yoksa kayalık bu bölgede neyle yaşanır ki. Ne hayvancılık ne tarım için şans verir Roboski. Kaçaktan getireceğiniz iki malzemedir bir haftalık ailenizin öğünü, kardeşinizin okul masrafı. İki köy tek kateder Roboski’de.

Ve 34 evladını yitiren köy 19 Ocak’ta yeni bir asker sabahına uyandı. Şafakla geldiler cemselerle. Elektriği kesip güneşi karartarak geldiler. Uykudan uyandırılanların karşısında bir ordu yığıldı. 7 isimlik liste aldılar ellerine ve tek tek bastılar evleri. Bir Encü anlattı baskını. Kapıyı açmayacağını anlatıyordu. Askere uzatacak kardeş eli yok Encü’lerin ama çocukların korkusu... Titretir Roboskili ananın yüreğini ve açar cellatlara kapıyı. Kapıyı açmak istememekte haklı Sevim Ana, uçaklar bombaladı iki kardeşini ve 32 köylüsünü. Eşini almaya gelmişti cellatlar uçaklarla bombalayıp öldüremediğini... Şimdi şafakta evinden almak istiyordu.

Sadece Encü’lerin evinde değildi askerler. 7 isim, Roboskili ailelerin 7’si o sabah seherinde baskındaydı.

O evlerden birinin önünde dışarda yakaladılar Kerem Encü’yi. Saçlarından çekiyordu bir asker diğerleri ise tüm hınçlarıyla vuruyordu. Yılların kini, haki yeşile sinmiş sorsan nedenini bilmez. Ama kolunun tüm gücüyle indirir yumruğu, emirdir çünkü vurmak. Düşünse evlatları öleli daha iki yıl olmuş, bu köyün yaşadıklarını taş kesilir, ruhu kanar belki... Lakin askerdir o, ölmek ve öldürmek için kendi kavgası, inancı ve düşüncesi yoktur. 28 Aralık soğuşunda bombayı yüzlerce metre yüksekten atanla aynı histir yumruğu yüze indirenin ruh hali. Yok ikisi de görmez karşısındaki insanı. Bunun için kaçığa çıkan sevmez askeri, onu korumak için orada olmadığını bilir ve de kendisi gibi o askerin de yaşamının çalındığını.

19 Ocak sabahıydı. Ermeni halkının yasla uyandığı saatlerde bir Kürt köyü basılıyordu. Ne manidar, ne tesadüftü. Tarihi katliamlar üzerine kurulu bir devletin her adımı yeni bir zaman çakışmasıdır bu topraklarda. Bir gün katledilensinizdir Ermeni olarak, yarın bir Kürt olarak... Kaderiniz ortak yazılır ve azınlık-ezilen olmak arasında ince ayrımlar vardır. Bu zaman diliminde şaşırıldı bazı tuzu kurular. Şaşırıldılar evlerin Roboski’de şafak vakti basılmasına “Aynı ‘90’lardaki gibi” diyen heyhat naraları duyuldu. Ve aynı şaşırma, aynı ilk karşılaşma boşluğuyla söylediler Agos önünde beyaz bereli polisleri gördüklerinde “nasıl bunu yaparlar” diye.

Hrant’ın katledilişinin yıldönümünü onlar vicdanı avutmak için anarken, her bir katledilenin ardından kavga yemini içen bilir, düzen yıkılmadıkça ne şafakta uykunun ne sokakta yürümenin huzuru var. Bir gün kapınız tekmeleterek baskına gelinir, bir gün arkanızdan tek el ateş edilir.

Zaman, mekan ve aktör değişir ama kader aynıdır. Katiller cinayet mahallini hiç terk etmedi ki neye şaşırıyorsunuz! Oğün Samast’ın eline bayrak tutuşturup kahramanla birlikte fotoğraf çektirenler hapse girmede ki.

İnfazı bekleyen emniyet amiri yolsuzluk operasyonuna kadar terfi dışında bir uygulama görmedi ki, neye şaşırıyorsunuz. Lice’de Medeni Yıldırım katledileli 6 ay, Veysel İşbilir ile Mehmet Reşit İşbilir ve Bimal Tokçu Gever’de katledileli ise sadece bir ay doldu. Roboski’de Serhat Encü’nün katledilme girişiminde yaralı kurtulalı ise sadece bir hafta! Dolan zaman kadar yoksa anısı, hatırlansın katliamların tarihi. Unutulmasın ki bugün şaşırmasın kimseyi.

Roboskili aileler şaşırıyor, üzülmüyor ki kimsenin hakkı yok onların adına susmaya, unutmaya. Asker unutturmuyor varlığını... 34 evladını aldığı köylere şimdi “güvenlik yolu” ile yeni infaz merkezi kuruyor. Yaşamının kaçığa çıkmak olduğu diyarda kaçığı engellemek için çalışıyor asker “öl ya da öldüreyim” diyor aslında. Yaşamı köleleştiren düzen Roboski’de her halükarda yaşamı cehennem ediyor. “Köyünü terk et şehirde köleliğe boyun eğ” diyor ezen. Ezen söylerken buyruğunu Roboskili dinlemiyor. Zira bilindir ki yüreğinde özgürlük rüzgarı o dağ doruğunu kartal bakışıyla süzenler zorla boyun eğmez.

Bunun için Roboski susmuyor. Ne katledildiğinde, ne yas evinde ne de asker karşısında. Roboski’de katledilenlerin resmine postallarla basana indiriyor yumruğunu bir Encü, diğer evde bir Encü itiyor evi dağıtıp babasını götüreni. Roboski’de akraba olmaktan ötedir isimlerden çok soyadlarla anılmak. Onlar artık birbirlerinin isimlerini yaşatan bir bütündür. Bunun için hedeftir Roboski; Kürt ağalar, burjuvalar susturulurken onlar susmadı. “Barış” diye Dolmabahçe sarayında Erdoğan’la tokalaşan akıllar varken onlar “devletin

elinin tutmayacağız” dediler.

Katliamda hayatını yitiren 13 yaşındaki 7. sınıf öğrencisi Erkan Encü’nün annesi Felek Ana, seslendi “Elimizden tutun, bırakmayın, hesap sorun” diye.

Servet Encü’nün eşi Sevim Encü dedi; o konuşmazsa ben konuşurum diye. Devletin uzatılmayan ellerini bu ülkenin tüm ezilen ve sömürülenlerine uzatılıyor. Siz, biz olmadan bitmez gökten yağın bombalar, bitmez şafak vakti kırılan kapılar diyor...

Ve bir adalet gelecekte efendilerin lütfuyla değil tek başına Amed sokaklarında yürüyen Medeni Yıldırım’ın annesi gibi yollar adım adım aşındırılarak, kan denizi ve ağıtların gölgesiz sesinde gelecek.

Gelecekte bir eşitlik masadaki barışçılarla değil Ceylanpınar’da utanç duvarını taşıyan, Zap Jandarma Karakolu’na 50 metre mesafede yeni karakol inşaatının temelini sökenlerle gelecek. Olacaksa kardeşlik Roboski’de Agos önünde, ‘38’de 1915’te katledilenleri birlikte andığımızda, kavgasını tek eylediğimizde olacak.

Ve biz çekiçli ellerin orak tutanla selama durduğu gün başka bir dünyada analara borcumuzu ödeyeceğiz. O güne kadar ne şaşırıp vicdanları aldatanlara ne de “intikam istemek onun gibi olmaktadır” safatasına girip kavgaya sırt çevirenlere sözümüz yok. Yürünecek uzun yolumuz, tutulacak kederli elimiz var.

Herkes için parasız, nitelikli sağlık hakkı için mücadeleye!

Kapitalizmin olduğu her yerde sağlık hakkı paralı bir şekilde emekçilere ulaşmaktadır ancak dünyada bu katılım payını 11 farklı şekilde alan tek ülke olmasıyla Türkiye ayrıca övünebilir!

“Sağlıkta Dönüşüm Projesi” ile sağlık alanında yaşanan sorunlar katmerleşmiş, gerek hastalar gerekse sağlık çalışanları olumsuz etkilenmiştir. Kapitalist düzende sağlığın ticari mantığının yarattığı sorunları tahmin etmek güç değildir; parası olan, parası yettiğince sağlık hizmetine ulaşabilmektedir. Dünya genelinde emekçilere dayatılan neoliberal politikaların parçası olarak Türkiye’de de emekçiler sağlıkta özelleştirmenin sonuçlarını ve kimi kazanılmış sosyal haklarının nasıl gasp edildiğini yaşayarak görmekteler. Böylelikle kapitalizmin ne kadar acımasız ve vahşi bir sistem olduğu gerçeği, hastane kapılarında, ödenmesi gereken vızne kuyruklarında ya da eczanelerde karşılırlarına çıkan faturalarda gayet net görülebilmektedir: Paran yoksa sağlık hizmeti de yok!

Sağlıkta Dönüşüm Projesi ile işçi ve emekçiler, ilaç katılım payı, muayene katılım payı, reçete ücreti, tetkik farkı ücreti, erken muayene farkı gibi farklı isimlerle sağlık hizmetine ulaşmaya çalışıyorlar. Çeşitli isimlerle alınan farklı katılım payları SGK’lılardan, hastane ve eczane kanalından alınırken, emekli olan emekçiler ise eşdeğer ilaç fiyat farkını eczaneye ödüyor, bunun dışında kalan katılım paylarının tamamı emekli maaşından kesiliyor.

Sağlıkta özelleştirmeyi adım adım yaşama geçiren sermaye devleti AKP iktidarı döneminde daha pervasız adımlar atma imkanı buldu. Emekçilerden alınan katkı katılım payları oranı öncesinde yüzde 12 iken, AKP iktidarı döneminde yüzde 45’e çıktı. Kapitalizmin olduğu her yerde sağlık hakkı paralı bir şekilde emekçilere ulaşmaktadır ancak dünyada bu katılım payını 11 farklı şekilde alan tek ülke olmasıyla Türkiye ayrıca övünebilir!

Burada dikkat edilmesi gereken diğer konu şudur ki, asgari ücretli bir işçi, yüzde 33 oranında, yani 133 TL’lik bir ücreti zaten genel sağlık primi olarak ödemektedir. Ama yine de, bir işçi herhangi bir sağlık kuruluşuna başvurduğunda ek olarak muayene ücreti ödemekte, reçete yazıldığında ‘reçete yazılma’ ücreti olarak 3 kalem ilaca kadar 3 TL ve sonraki her kalem için 1 TL ilave ücreti ödemektedir. Bu ücretlerin zamanla artacağı unutulmamalıdır.

Bıçak parası yasalastı!

Sermaye devletinin sağlık alanındaki saldırıları ise durmak bilmiyor. Geçtiğimiz günlerde alınan Bakanlar Kurulu kararı ile üniversite hastaneleri özel hastane statüsüne çevrildi. Kararla üniversite hastanelerinde öğretim üyelerinden sağlık hizmeti almak isteyen emekçiler, artık özel hastanelerde olduğu gibi ilave ücret ödemek zorunda kalacak. Bakanlar Kurulu, 17 Ocak 2014 tarihli *Resmî Gazete*’de yayımlanan kararda şunlar denilmektedir: “*Kamu idaresindeki yükseköğretim kurumlarına ait sağlık hizmeti sunucularında öğretim üyeleri tarafından mesai saatleri dışında bizzat verilen sağlık hizmetleri için*

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı’nca belirlenmiş sağlık hizmeti bedelinin, bir defada asgari ücretin iki katını geçmemek üzere, poliklinik muayenelerinde en fazla iki katı, diğer hizmetlerde en fazla bir katı kadar ilave ücret alınabilir.” Aslında bu emekçilerden yasal yollardan “bıçak parası” almak demektir.

Tam Gün Yasası’nı ilk dayattıklarında “vatandaşın cebinden doktorun elini çekeceğiz” söylemleriyle doktorlarla emekçileri karşı karşıya getiren AKP, “bıçak parasını” kendi eliyle yasalastırmaktadır. Geçmiş dönemde Sağlık Bakanı olan Recep Akdağ’ın, “Vatandaş olarak bir üniversite hastanesine gittiğinizde hoca parası adı altında, döner sermaye parası adı altında herhangi bir para kesinlikle ödemeyeceksiniz” sözleri ise AKP’nin ikiyezülülüğünün yeni bir kanıtı olmuştur. Ve görülmüştür ki vatandaşın cebinde sermaye devletinin eli vardır!

Halk sağlığı tehlikede!

Sağlıkta dönüşüm saldırısının sonucu olarak nitelikli bir sağlık hizmeti almak giderek zorlaşmaktadır. Hastalıklardan korunma bir yana tedavi olmak için ödenen faturaların artması emekçileri zor durumda bırakmaktadır. Örneğin, çok sayıda katılım payı vermemek için çoğu zaman belli bir fiyatın altında olan ilaçlar doktora muayene olunmadan direk eczanelerden parasıyla alınmaktadır. Bu da bilinçsiz ilaç kullanımını gündeme getirmekte, halk sağlığı açısından tehlikeli olmaktadır. Yanısıra birçok hastalık erken evrede tespit

edilecekken, iş işten geçtikten sonra fark edilebilmektedir. Ayrıca sağlık alanının ticarileşmesi sonucu koruyucu sağlık önlemleri giderek azaltıldığı için salgın hastalıkların önü açılmaktadır.

Bir başka önemli konuya, sağlığın bu şekilde her adımda paralı hale gelmesi sağlık çalışanlarını hastalarla karşı karşıya getirmektedir. Sonuçta sağlıkta uygulanan bu neoliberal politikalar sağlık emekçilerinin çalışma koşullarını doğrudan etkilediğinden nitelikli hizmet vermelerini engellemekte, bu hizmete ihtiyaç duyan emekçiler de olumsuz etkilenmektedir. Her yönüyle sağlık alanı kötü durumdadır. Toplum sağlığı ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır.

Herkes için parasız, nitelikli ve kolay ulaşılabilir sağlık hakkı!

Parasız, nitelikli sağlık hakkı için verilecek mücadelenin önemi ortadadır. Sağlığın temel bir hak olarak görülmesi ve herkesin kolay ulaşabilmesi gerekmektedir. Oysa bu kapitalizmin mantığına aykırıdır. Çünkü kapitalizmde toplumsal çıkarlar değil, kâr-zarar hesabına dayalı bireysel çıkarlar önemlidir. Bundan dolayı işçi ve emekçiler, kapitalizmi yıkmaya ve sosyalizmi kurma mücadelesini büyütmelidir. Sosyalizmde sağlık alanı ticari bir alan olmaktan çıkartılacak, bilim ve teknolojinin eşliğinde nitelikli bir hizmet olarak topluma sunulacaktır.

Özelleştirme saldırısına karşı mücadeleye!

Özelleştirme programının tüm yükünü işçi ve emekçiler ödeyeceklerdir. Otoyol ve köprülerin özelleştirilmesi önümüzdeki 25 yılın ipotek altına alınmasını da içermektedir.

Köprü ve otoyolları özeleştirmek isteyen AKP iktidarı, torba yasaya eklediği bir madde ile köprü ve otoyollarının sermayeye peşkeş çekilmesine tam destek verdiğini kanıtladı.

Torba yasada özelleştirmenin biçimine ilişkin net ifadeler yer alıyor. Otoyol ve köprülerin özelleştirilmesini içeren düzenleme ile yeni bir satış modeli getiriliyor. Bu modele göre özelleştirmeler bir şirket tarafından gerçekleştirilecek. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı bünyesinde kurulacak şirket özelleştirmeleri gerçekleştirecek. Elde edilen tüm gelirler şirketin denetimi altında olacak. Şirketin yönetimi yedi kişiden oluşacak.

Torba yasa, karayollarına bağlı otoyol, bakım ve işletme tesislerinin devrine ilişkin hükümleri de içeriyor. Buna göre, öncelikle özelleştirme kapsamına alınacak köprü ve yollar bir anonim şirkete devredilecek. Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı gerektiğinde özelleştirmelerde dahil her tür yetkililerini sermaye örgütlerinin oluşturduğu ve doğal ortağı olduğu şirkete devredebilecek. Yani sermaye örgütleri köprü ve otoyolların özelleştirilmesi konusunda söz sahibi olacaklar.

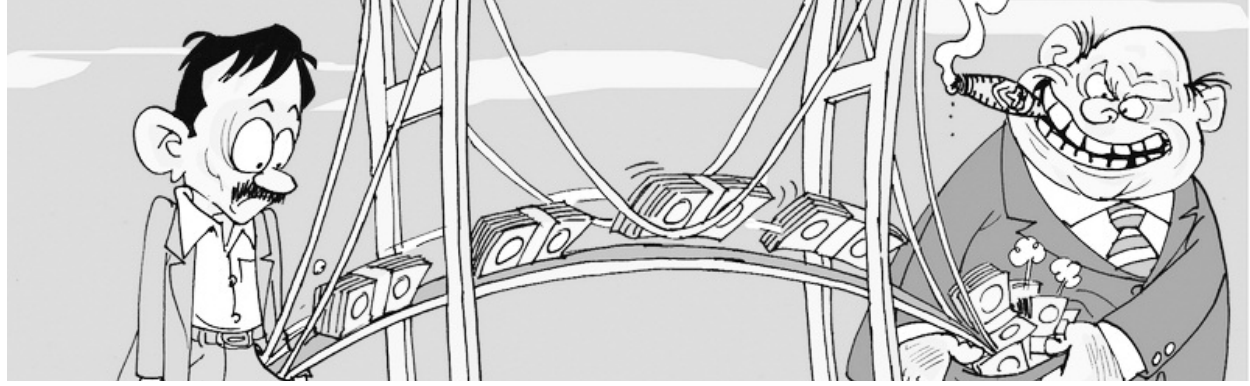
Torba yasa ile daha önce kapitalist işletmelerin üstlendiği köprülerin ve yolların bakımını, onarımını ve işletim giderleri harcamalarını özelleştirmelerden önce Karayolları Genel Müdürlüğü üstlenecek. Üstelik kapitalist tekellerin geçiş ücretlerini diledikleri gibi belirlemelerinin önündeki engeller de temizleniyor.

Mevcut kanundaki, "işletme hakkı verilen otoyollarda uygulanacak geçiş ücretlerinin belirlenmesinde, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte genel müdürlükçe uygulanmakta olan geçiş ücretleri esas alınır" deniliyordu. Torba yasa tasarısında bu madde kaldırılıyor. Böylece daha yüksek geçiş ücretlerine onay veriliyor. Bu durumda ortaya çıkacak ağır faturayı, her zaman olduğu gibi emeğin toplumsal kesimleri ödeyecekler. Zira köprü ve otoyol geçiş ücretlerini sınırlandıran düzenleme de ortadan kaldırılıyor. Bu aynı zamanda AKP iktidarının emekçilerin ödeyeceği faturanın ayyuka çıkmasına onay vermesi demektir.

Sermayeye yeni rant kapısı açılıyor

Tekelci sermaye açısından otoyol ve köprülerin özelleştirilmesi devasa yeni bir kaynağın denetimlerine verilmesidir. Zira Türkiye, karayolu ağırlıklı bir ülkedir. Türkiye'de yük taşımacılığının yüzde 90'ı, yolcu taşımacılığının yüzde 92'sinin otoyol ve köprüler aracılığı ile gerçekleştirilmesi, bu durumun açık kanıtıdır.

Son 12 yıl içinde otoyol ve köprülerin yapımına hız verilmiş duble yollar, otobanlar ve köprülerin yapımına devasa kaynak ayrılmıştır. Sağlanan bu altyapı kapitalistlere peşkeş çekilmesi, kapitalistlerin yeni yağlı lokmaları yutması demektir. Daha önce kapitalistlerin köprü ve otoyollara sahip olması için "6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun" çıkarılmıştı. Yasanın çıkmasıyla

birlikte köprü ve otoyolların özelleştirilmesi için gerekli olan yasal zemin güçlendirilmiştir. Torba yasa ile birlikte köprü ve otoyolların peşkeş çekilmesi planı tamamlanmak isteniyor.

Tüm bu düzenlemeler kapitalistlere büyük bir kazanç kapısının açılması için yapılıyor. Son dört yıl içinde 12 milyar dolar harcama yapılan köprü ve otoyollar geçtiğimiz yıl 13 milyar dolar karşılığında kapitalistlerin hizmetine sokulmak istenmişti. Ancak mızrak çuvala sığmayınca ihale iptal edilmişti. AKP iktidarı şimdi 20 milyar dolara köprü ve otoyolları özelleştirmeye hazırlanıyor.

Özelleştirmenin bedelini işçi ve emekçiler ödediler

Özelleştirme programının tüm yükünü işçi ve emekçiler ödeyeceklerdir. Otoyol ve köprülerin özelleştirilmesi önümüzdeki 25 yılın ipotek altına alınmasını da içermektedir. Tüm özelleştirmelerde olduğu gibi sermaye devasa yeni kaynaklara sahip olurken işçi ve emekçilerin sırtına yeni yükler yüklenmek istenmektedir. Zira kapitalistler elde edecekleri kaynağın yeterli olmadığı koşullarda özelleştirmelere ilgi göstermemekte, ancak yüksek kâr beklentilerinin karşılandığı koşullarda özelleştirmelere ilgi göstermektedirler.

Yapılan özelleştirmelerin sonuçları ortadadır. Özelleştirme sonrasında işçi ve emekçilerin çalışma koşulları kapitalistler tarafından belirlendi. Özelleştirilen işyerlerinde çalışan işçilerin yüzde 40'ı işinden, ekmeğinden oldu. Özelleştirme sonrasında çalışmaya devam eden işçilerin ücretleri budandı. İşçilerin ekonomik-sosyal-özlük hakları yok sayıldı. 4-C vb. uygulamalar ayyuka çıktı.

Özelleştirmeler işçi maliyetlerinin minimize edilmesi için çırpınan kapitalistlerin elini güçlendirdi. Özelleştirmenin sonuçlarından biri sendikal hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılması oldu. Tam da bu nedenle 1987 yılında 600 bin işçi adına toplu sözleşme masasına oturan Türk-İş, üyelerinin yüzde atmasını kaybetti. Toplu sözleşme hakkından yararlanan kamudaki işçi sayısı yaklaşık 240 bine geriledi. Özelleştirmeler nedeniyle taşeron işçilik ayyuka çıktı. İşçilerin ekonomik ve sosyal hakları budandı. Kayıt dışı, güvencesiz çalışma arttı.

Özelleştirmeler nedeniyle mal ve hizmetler devasa oranda zamlandı. Emeğin toplumsal kesimlerinin

giderleri hızla arttı. Özelleştirme nedeniyle işçi ve emekçilerin yoksulluğu daha da derinleşti. Geniş toplumsal kesimler de özelleştirmelerden etkilendiler.

Özelleştirme uygulamalarının kazananı kapitalistler, kaybedeni işçi ve emekçiler oldular. Özelleştirme sonrasında mal ve hizmetlerin fiyatının artması nedeniyle milyonlarca emekçi sefaletin kör kuyusuna itildiler. Gelirleri sürekli budanan emekçiler özelleştirmenin dolaysız sonucu olan zamları omuzlamaya zorlandılar. Enerjide, haberleşmede, kısacası özelleştirmenin yaşandığı tüm alanlarda emekçilerin sırtına yeni zam yükleri bindirilirken, sermayenin yüzü güldü.

Özelleştirmeler nedeniyle bir yandan yoksulluk artarken, asgari ücret yerinde sayarken, milyonlarca işçi ve emekçi açlık sınırının altında bir ücrete mahkum edilirken, kapitalistler kârlarına kâr kattılar. Son süreçte ortalığa saçılan yolsuzluk ve hırsızlık pisliliği, köprü ve otoyolların özelleştirilmesi sonunda neler yaşanacağını açık göstergesidir.

Özelleştirmeyi durdurmak için ileri!

Köprü ve otoyolların özelleştirmesinden dolaysız olarak etkilenecek olanlar karayolu işçileri ve emekçileridir. Özelleştirmenin hedefindeki işçi ve emekçiler her yere yayılan bir mücadele için hazırlıklarını yapmalıdırlar. İşçi ve emekçilerin özelleştirme karşıtı mücadelede gösterecekleri fedakarlık köprü ve otoyolların peşkeşi için harekete geçen özeldede AKP iktidarının genelde sermaye cephesinin en büyük korkusudur.

Karayolu işçi ve emekçileri, işçi, memur, sözleşmeli, taşeron ayırımına son vermeli özelleştirme karşıtlığının damgasını vurduğu program etrafında birleşmelidirler. Özelleştirmelerin sonuçlarını yaşayan emekçileri de mücadele safalarına çekmelidirler. Sendika ağalarını harekete geçirecek olan da özelleştirme karşıtı mücadelenin yükselmesidir. Daha şimdiden yol işçi ve emekçileri sendika ağalarının üzerindeki basıncı arttırmalı, hakları ve geleceğine sahip çıkacaklarını kararlılıkla ortaya koymalıdırlar.

Tepeden tırnağa örgütlü olan sermayenin özelleştirme cephesine karşı, emeğin toplumsal kesimleri işçi sınıfının önderliğinde özelleştirme karşıtı devrimci politik mücadeleyi yükseltmeli, mücadeleyi taban örgütlenmelerine dayandırmak için enerjik bir çalışma yürütmelidirler.

3. havalimanı için “acele kamulaştırma”lar başlayacak!

“Acele kamulaştırma” savaş, doğal afet gibi olağanüstü durumlarda başvurulabilecek bir kamulaştırma yöntemi. 3. havalimanı için geçerli olan “olağanüstü durum”un ise sermayenin ihtiyaçları ve çıkarları için çıktığı ortada.

17 Ocak tarihli Resmi Gazete’de 3. havalimanı inşaatı için “acele kamulaştırma” kararının alındığı yayınlandı. Bu karar ile Arnavutköy ilçesi, İmrahor, Tayakadın ve Yeniköy köyleri ile Eyüp İlçesi, Ağaçlı, Akpınar ve İhsaniye köylerinde yer alan bazı arazilerin TOKİ tarafından “acele kamulaştırılacağı” duyuruldu.

“Acele kamulaştırma” kararı Kamulaştırma Kanunu’nda şöyle tanımlanmakta:

“**Madde 27 – 3634 sayılı Milli Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun uygulanmasında yurt savunması ihtiyacına veya aceleliğine Bakanlar Kurulunca karar alınacak hallerde veya özel kanunlarla öngörülen olağanüstü durumlarda gerekli olan taşınmaz malların kamulaştırılmasında kıymet takdir dışındaki işlemler sonradan tamamlanmak üzere ilgili idarenin istemi ile mahkemece yedi gün içinde o taşınmaz malın (Değişik ibare: 24/4/2001 - 4650/15 md.) 10 uncu madde esasları dairesinde ve 15 inci madde uyarınca seçilecek bilirkişilerce tespit edilecek değeri, idare tarafından mal sahibi adına (Değişik ibare: 24/4/2001 - 4650/15 md.) 10 uncu maddeye göre yapılacak davetیه ve ilanda belirtilen bankaya yatırılarak o taşınmaz mala el konulabilir.**”

Kısacası “acele kamulaştırma” savaş, doğal afet gibi olağanüstü durumlarda başvurulabilecek bir kamulaştırma yöntemi. 3. havalimanı için geçerli olan “olağanüstü durum”un ise sermayenin ihtiyaçları ve çıkarları için çıktığı ortada.

“Yolsuzluk operasyonu” vesile oldu, sermaye “olağanüstü durum” kararı aldırdı

Sermayenin acele(!) ihtiyaçları doğrultusunda alınan olağanüstü durum kararının arka planı kronolojik olarak şu şekilde sıralanmakta:

- **25 Aralık 2013:** 3. havalimanı projesinin ihalesini kazanan Kolin-Limak-Cengiz-Kalyon-MAPA ortaklığından Cengiz Holding ile Kalyon İnşaat’ın malvarlığına, rüşvet ve yolsuzluk operasyonu kapsamında “ihtiyati tedbir” kararı konuldu.

- **2 Ocak:** Bakanlar Kurulu 3. havalimanı için “acele kamulaştırma” kararı aldı. (Bakanlar kurulu karar sayısı: 2014/5768)

- **11 Ocak 2014:** Maliye Bakanı Mehmet Şimşek şunları söyledi: “150 milyon kişilik üçüncü bir havayolunu yapmak için adım attığımızda Gezi olaylarında ve son olaylarda hedef alındık. Bu son soruşturmada biliyorsunuz havaalanı işine giren iş adamları hakkında tedbir kararı alındı. Bu tedbir kaldırılmazsa o havalimanı yapımı ciddi derecede tehlikeye girecektir. Kredili erişim için bu tür davalar engel oluşturabilir.”

- **13 Ocak 2014:** İhtiyati tedbir kararı kalktı.

- **17 Ocak 2014:** Bakanlar Kurulunun 2014/5768 sayılı “Acele kamulaştırma” kararı Resmi Gazete’de yayınlandı.

Tarihler incelendiğinde Bakanlar Kurulu’nun “acele kamulaştırma” kararını ihtiyati tedbir kararının kaldırılmasından önce aldığı görülmektedir. Yani

Bakanlar Kurulu ihtiyati tedbir kararının kalkacağından o kadar emindir ki Kolin-Limak-Cengiz-Kalyon-MAPA’nın 3. havalimanı için işini kolaylaştıracak ve rantına rant katacak “acele kamulaştırma” kararını 2 Ocak’ta alabilmiştir. Böylece yağma ve rant düzeninin temsilcileri bu karar ile bir kez daha hırsızları, yağmacıları koruyan, işini kolaylaştıran kararlara büyük bir pervasızlıkla imza atmışlardır.

Çevre Mühendisleri Odası: “Zamanlama manidar!”

17 Ocak’ta Çevre Mühendisleri Odası Başkanı Baran Bozoğlu’nun gerçekleştirdiği basın açıklamasında yolsuzluk operasyonu sürecinde ve ÇED yönetmeliği ihlali sebebi ile 3. havalimanına karşı başlatılan hukuki süreç devam ederken alınan kararın “yangından mal kaçırıcısına” gerçekleştirilmesinin “manidar” olduğu belirtildi. Ayrıca açıklamada olağan kamulaştırma sürecinden kaçınıldığına dikkat çekildi ve şöyle denildi:

“Olağan kamulaştırma sürecinden kaçınılmaktadır. Acele kamulaştırma kararları, Milli Müdafaa Mükellefiyetleri Kanunu kapsamında alınabilmektedir. Yani savaş hallerinde... Acele kamulaştırma ile birlikte, tüm mallara el konulabilmekte, taşınmaz değerlendirme çalışmaları daha sonra yapılabilmektedir. Bu durumda, yurttaşların mülkiyet hakları ellerinden alınmakta ve ülke maddi olarak zarara uğrayabilmektedir. Yani eski Bakan Sayın Binali YILDIRIM’ın “çukur verdik, 90 milyar aldık” cümleleri gerçek dışıdır. Ülkemiz tüm bu kamulaştırmalar (maden ocakları, köyler, özel mülkiyet alanları, enerji santrali lisansları, orman alanları v.b.) ile zarara uğratılmakta, ciddi maddi yükler bizlerin vergileri ile karşılanmaktadır. Olağanüstü hallerde olması gereken acele kamulaştırma kavramı da ne yazık ki hükümet tarafından 12 yıldır olağanlaştırılmaya çalışılmıştır...”

2,5 milyon ağaç kesilecek, su krizi olacak!

Çevre Mühendisleri Odası Başkanı Baran Bozoğlu 3. havalimanı projesinin sebep olacağı doğa katliamını ve yaratacağı sorunları ise şöyle özetlemekte:

- 6172 hektarlık orman alanı (yaklaşık 20.000 futbol sahası), 2,5 milyon ağaç kesilecek.

- 70’i aşkın sulak alan yok, Alibeyköy barajını besleyen 3 dere yok olacak.

- Yeniköy, Toyakadın, Akpınar bölgelerinde bulunan madenlerin tamamı kapatılacak ve kamulaştırılacak.

- Lisans verilen birçok rüzgar enerji santrali yine devletin bütçesinden karşılanarak iptal edilecek.

- Ağaçlı köyü tahliye edilecek, 120 metreye varan beton dolguların bu ormanlık ve sulak alana yapılacak Karadeniz’e ayrıca dolgu yapılacaktır.

- ÇED Raporu’nda dahi “Bu alanlar ve yakınlarındaki sucül yaşam ve canlı yaşam yok olacak” deniliyor. Zaten su fakiri olan İstanbul ve Türkiye’de 3. havalimanı, Kanal İstanbul gibi projelerle, mevcut su kaynakları yok edilerek su krizi oluşacak.

- Proje İstanbul’un Avrupa yakasına su veren Terkos Gölüne sadece 2,5 km uzaklıkta. Terkos gölünden 3 metre genişliğinde borularla şehir merkezine su taşınıyor; bu boruların da güzergahlarında değişiklik söz konusu olacak.

“Köyümüzde doğduk, köyümüzde ölmek istiyoruz!”

“Acele kamulaştırma” kararı ile birlikte İstanbul’un son orman ve su alanlarının katli demek olan 3. havalimanı için süreç hızlandırılırken bir yandan da “acele kamulaştırma”nın gerçekleştirileceği köylerde yaşayanların karşı karşıya kalacağı hak gaspları için yasal zemin oluşturulmuştur. “Acele kamulaştırma” kararı ile bölgedeki arazi sahiplerinin metrekare başına 300 TL talebi karşısında TOKİ metrekare başına 22 TL değer biçmiş durumdadır. Böylece “acele kamulaştırma” kararı ile daha öncesinde Eyüp Belediyesi’nin söz konusu araziler için metrekare başına biçtiği bedel olan 47 TL de yarıya düşmüş oldu.

Eyüp ilçesine bağlı Ağaçlı köyünde doğup büyüyen Ali Fehmi Bostancı’nın dedikleri ise 3. havalimanı projesini özlü bir şekilde değerlendirmekte:

“Ne para istiyoruz, ne de başka yerde arazi. Köyümüzde doğduk, köyümüzde ölmek istiyoruz. 3’üncü havalimanı projesi çıktığından beri ne huzur kaldı ne iştah.”

İki işçi eylemi ve gösterdikleri...

EMEP gerçekte kimleri savunuyor?

Bu yazıda ortaya konanlar, Emek Partisi'nin iki işçi eylemi üzerinden açığa çıkan gerçek konumunu ve reformizmin uğursuz rolünü göstermeyi amaçlamaktadır.

Öyle "dostlar" vardır ki düşmana lüzum bırakmaz. Hem birileri böylesine büyük bir sadakat ve hevesle şeytanın avukatlığına soyunduğu sürece, patronların da uşaklarının da sırtları kolay kolay yere gelmez.

Başlıkla birlikte düşünüldüğünde, daha metnin girişinde, meselenin ve görüşlerimizin bu denli açıktan ifade ediliyor oluşu, "acaba biraz ağır bir ithamda bulunulmuyor mu?" sorusunu akıllara getirebilir. Ama peşinen söyleyelim: Hayır!

Bilindiği üzere reformistler, sömürü düzeni ne zaman köşeye sıkışsa bu bozuk düzenin bekası için devrim itfaiyeciliğine soyunanlar, sisteme can simidi-koltuk değnekliği edenlerdir. İşçi sınıfı ve emekçi kesimler içerisinde, düzenden duyulan hoşnutsuzluk ve buna karşı oluşan tepkiler üzerinden boy verip işçi ve emekçilerin ufkunu düzen sınırlarına hapsetmek reformistlerin en iyi başardıkları işlerdendir. Gelişen mücadele dinamiğini 'demokrasi mücadelesi' sosuna bulandırarak düzen içi bir hatta yedekleyen reformist hareketler sınıf mücadelesinin önünde duran en büyük engellerden biridir. Tam da bu nedenle işçi sınıfının devrim ve iktidar yürüyüşünde zafere ulaşabilmesi, her şeyden çok, gerçek dostlarını ve düşmanlarını iyi tanımasını zorunlu kılar.

Bu yazıda ortaya konanlar ise, Emek Partisi'nin iki işçi eylemi üzerinden açığa çıkan gerçek konumunu ve reformizmin uğursuz rolünü göstermeyi amaçlamaktadır.

Sendika patronları işbaşında

Bu örneklerden ilki, Esenyurt'ta kurulu bulunan Elit Çikolata Fabrikası'nda yaşananlardır. Öyleyse, Elit'te yaşananları şöyle bir hatırlayalım. Elit Çikolata işçilerinin maaşlarının iki aydır ödenmemesi nedeniyle, işçilerde ciddi bir huzursuzluk oluşmuş ve bu huzursuzluk tepkiye dönüşmüştü. Geçmişten bu yana hak gaspları ve sendika patronlarının koltuk kavgalarıyla özdeşleşen bir sömürü cenneti olan Elit'te işçilerin tepkileri sendika patronlarının gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Geçmişte ve yakın dönemde Elit Çikolata'da yaşanan sendikal koltuk kavgaları ve ihanetler gazetemizde ve günlük haber sitemiz kizilbayrak.net'te de işlenmişti.

Milyonlarca işçi ve emekçiyi açlığa ve köleliğe mahkum eden patronların ve özelinde Elit patronunun, işçilerin 2 aylık ücretlerini ödememesi çok şaşılacak değil. Gelelim sonrasında yaşananlara... Fabrikada "örgütlü" Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Sendikası ise işçilerin 2 ay boyunca ücretlerinin gaspedilmesine tepki gösterip masaya yumruğunu vurmak şöyle dursun, kaç zaman sonra ve işçilerde bir hareketlenme olduğu haberi

üzerine fabrikaya teşrif etti.

Sendikanın Avrupa Yakası Şube Başkanı Turgay Koç'un fabrikaya nihayet teşrif etmesini sağlayan işçilerin üretimi durdurmaya başlaması ve Elit işçilerini birlik olmaya çağıran bildirimlerin fabrika içerisinde bulunmuş olmasıydı. İşçileri alelacele

toplayan Turgay Koç, ücretlerin ödenmemesine üzüldüğünü ancak patronu da anlamak ve sabretmek gerektiğini söyleyip savundu. Dağıtılan bildirimlere atfen de "kimsenin taşeronluğunu yapmayın" diyerek ücretlerini almak isteyen işçileri uyardı. Sözde 'işçi sendikası', 2 aydır maaş alamayan ve çocuğunun beslenme çantasına koyacak birşey bulamayan işçilerin yanında olmak yerine, fabrikanın kaynadığı bir anda bu hareketin önünü kesmeyi kendine görev edindi. Turgay Koç'un bu konuşmasına tepki gösteren 2 işçi ne tesadüftür ki aynı günün akşamında işten çıkarıldı.

Reformizm itfaiyeciliğe soyundu

İşten çıkartılan sınıf bilinçli Elit işçileri işten çıkarmalara ve sendika patronunun Elit patronuyla

yaptığı işbirliğine sessiz kalmadı. Fabrika önünde eylem yapma kararı alarak hazırlıklara girişti.

Bu arada işten çıkarılan Elit işçisi dostlarımız birçok kişi ve kurumun yanısıra EMEP'in yönetiminde bulunduğu DİSK/Gıda-İş Sendikası Esenyurt Temsilciliği ile de temasa geçti. Elit işçileri, Gıda-İş temsilcisi ile yaptıkları görüşmede meseleyi anlatarak aynı işkolunda örgütlenmeyi hedefleyen Gıda-İş'ten eyleme destek vermelerini istedi. Gıda-İş temsilcisi ve aynı zamanda EMEP üyesi temsilci, işçilere haklarını almak için nasıl mücadele edeceklerinden bahsetmek şöyle dursun, eylemi belirsiz bir tarihe ertelemelerini ve Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel ile görüşmelerini öğütledi.

Elit işçilerinin de ifade ettikleri gibi işçilerle yaptığı görüşmenin hemen ardından soluğu fabrika yöneticilerinin yanında alan, onları patrona ihbar edip işten atılmaları talimatını veren aynı sendikanın şube yönetimidir. Yine sendikanın başındaki Mustafa Türkel'in işçilere sayısız kez ihanet edip sattığı herkesçe bilinen bir gerçekken, işçilerin Türkel ile görüşüp "yanlış anlamayı gidermeye" sevk edilmesi nasıl bir ihtiyacın ürünüdür. Neyse ki Gıda-İş yöneticimiz Elit işçilerini Elit patronu Tanıl Küçük ya da onun sadık hizmetkârı şube başkanı Turgay Koç'tan aman dilemeye yönlendirmemiş. İşçilerin eylem kararının ötelenmeye çabalanması bir yana, emin olalım işçiler Elit Çikolata patronuna yönlendirilseydi bundan daha tuhaf bir durum oluşmazdı. Zira Elit patronu Tanıl Küçük yalnızca yıl içinde 180 ile 300 arasında değişen Elit işçisini sömürüyor, Türkel ise binlerce gıda işçisini sömürüyor.

“Reformistler, sömürü düzeni ne zaman köşeye sıkışsa bu bozuk düzenin bekası için devrim itfaiyeciliğine soyunanlar, sisteme can simidi-koltuk değnekliği edenlerdir. İşçi sınıfı ve emekçi kesimler içerisinde, düzenden duyulan hoşnutsuzluk ve buna karşı oluşan tepkiler üzerinden boy verip işçi ve emekçilerin ufkunu düzen sınırlarına hapsetmek reformistlerin en iyi başardıkları işlerdendir.”

Gıda-İş'in üye sayısının neden bir türlü artmadığına, son yaşananlar ışığında şaşmamak gerek. 2 aydır maaşlarını alamadıklarını ve sendikanın kendi isimlerini yönetime vererek işten attığını söyleyen işçilere çare olarak ihanetçi Tek Gıda-İş yönetimiyle temasa geçmeyi sunma basiretsizliğinin sorumlusu olan bir anlayıştan daha fazlasını beklemek en basit tabirle saflık olur.

Neyse ki Elit işçileri bu "parlak" fikirlere kulak asmayıp fabrika önünde eylemlerini gerçekleştirdiler. Eylem patronu o denli korkuttu ki firma yönetimi gündüz vardiyasındaki işçileri saatlerce rehlin aldı.

Evrensel'in sendika patronlarıyla imtihanı

EMEP çizgisinin oynadığı kaçak dövüş bununla da kalmayıp kendini "sol"da tanıtan *Evrensel* gazetesindeki haberle de kendini gösterdi. İşçiler *Evrensel* gazetesini muhabirinin talebi üzerine bu gazeteye bir röportaj vererek fabrikadaki durumu, yaşadıklarını gazeteye ayrıntılı bir biçimde aktardılar. *Evrensel* gazetesini yayını kurulu ise bu iki sınıf bilinçli işçinin ifadelerini yalnızca birer "iddia" olarak nitelendirdi. Aynı *Evrensel* gazetesini, işçiler sendikalarının şube başkanı Turgay Koç'un kendilerini patrona ihbar edip işten attığını ifade ettikleri halde bu durumu iddia olarak ifade ederken Turgay Koç'un en çirkin iftiharlarını ise olduğu gibi yayınlamak konusunda hiçbir sakınca görmedi.

Turgay Koç, *Evrensel* sayfalarında işçilerin işyerinin güvenliğini tehlikeye düşürdüğü iftirasında bulunuyor, "bunun için işten çıkarmalara asla müdahale etmem" diyor, "Bir ay maaş gecikti diye iş durdurulur mu, zarar verilir mi, eylem yapılır mı?" diye pişkince soruyor ve "Madem asgari ücret istemiyordunuz, o zaman işe girerken kabul etmeseydiniz" diyebiliyor. Bütün bunları söyleyen; sendikalı bir fabrikada, o bölgede sendikanın başında bulunan kişi değil de şirketin patronu sanırsınız. Turgay Koç gerçekten bürokrat kimliğinin ve soyadının hakkını iyi veriyor doğrusu.

Üstelik *Evrensel* gazetesini, sayfalarına, bu rezil patron savunmasını taşıyor, bu kara çalmaları "iddia" olarak nitelendirmek bir yana zahmet edip bir-iki cümlelik bir ek dahi yapıp cevap vermiyor. Dalga geçer gibi işçilerin ekmeği ile oynayan Turgay Koç isimli hain ile röportaj yaparken, bu zatın patronla işbirliği yaptığını ve hakkını arayan işçileri patrona şikayet edip işten attığını dile getirme ihtiyacı dahi duyulmuyor. Gazetede bu biçimde bir haber yayınlanmasını eleştiren Elit işçilerine, evrensel yayın ilke(sizlik)lerini gerekçe olarak gösteriyorlar. Tarafsız gazetecilik yaptıklarını ifade ederek herşeyi olduğu gibi aktardıklarını, kendi fikirlerini ekleyemeyecekleri ve şahsa bir eleştiri yapılırsa kendilerine dava açabileceğini söylüyorlar. Sendika bürokratlarına şirin gözükme adına, onların maşası olmaktan, anlaşılacak hiçbir rahatsızlık hissetmiyorlar.

Düzen partilerine yol döşeyenler

Sözünü ettiğimiz ikinci işçi eylemi ise Ambarlı

Limanı'nda bulunan Kumport isimli firmada işten atılan işçilerin gerçekleştirdiği eylemdir. Sendikalaşma sürecinde işten atılan ve liman önünde eylem yapan Kumport Limanı işçileriyle dayanışma için eyleme ÜİDER, EMEP ve BDSP ile işten atılan Elit işçileri de katıldı.

Liman içerisinde yürüyüş gerçekleştirildi, Kumport Limanı önüne gelindiğinde ise basın açıklamasına geçildi. Liman işçileriyle dayanışmayı yükseltmek için eyleme katılan Elit işçileri konuşma yapmak için birçok defa söz istediler. Buna rağmen, limandaki örgütlenme süreciyle ilgilenen Gıda-İş yöneticisi ve EMEP üyesi Sinan Ceviz tarafından, Elit işçilerine söz hakkı tanınmadı. Mücadele eden işçilere türlü bahanelerle söz vermekten geri duranlar, CHP milletvekili Süleyman Çelebi'yi konuşturmakta ise sakınca görmediler.

Yaklaşan seçimler vesilesiyle oy avcılığına soyunan Çelebi tam bir ikiyüzlülükle konuşmasına başladı.

Milletvekili olmadan önce DİSK başkanlığı görevinde bulunmuş olan Çelebi, asgari ücret sorunundan dem vurdu. Bunun üzerine BDSP'li işçiler CHP milletvekili Süleyman Çelebi'yi protesto etti. Sermaye partilerini ve onların patron uşaklığını sloganlarla teşhir ederek Çelebi'nin konuşmasına izin vermediler.

Konuşmasını sürdürmeye çalışan Çelebi'ye daha geçen sene milletvekili maaşlarına %100 zam yapıldığını, kendisi ve mensubu olduğu CHP de dahil meclisteki bütün

milletvekillerinin blok halinde evet dediğini, gelip şimdi burada asgari ücretten bahsedip işçi dostuymuş gibi görünmesinin oy avcılığından başka birşey olmadığını hatırlattılar.

Başta lafı çevirmeye çalışan Süleyman Çelebi, maskesinin düşürülmesi ile konuşmasını yarıda kesmek zorunda kaldı. Eylemde bulunan EMEP üyeleri CHP'li Süleyman Çelebi'ye bir çift söz etmedikleri gibi Çelebi'nin yarıda kalan konuşmasının ardından, Gıda-İş yöneticisi ve EMEP üyesi Sinan Ceviz, hiç yüzü kızarmadan "böyle milletvekillerinin sayısını mecliste arttırmalıyız" diyerek Çelebi'ye arka çıktı. Kafalarını tahta sandıklardan kurtaramayan EMEP'li reformistler CHP'li vekillere yağcılık yapacak kadar düşebildiler. Söz konusu işçilerle sendika bürokratlarının savaşımı olunca yayınlarından 'tarafsız' diye bahsedenler düzen partilerinin arkasında taraf olmaktan geri durmadılar. Haziran Direnişi'ndeki gibi devrimci-düzen dışı eylem biçimleri tüm toplumun belleğinde olanca canlılığını korurken, böyleleri elbette işçi sınıfının ufkunu da seçimlere ve Büyük Hırsızlar Meclisi'ne sığdırmaya çalışacaklardır. Gündelik çıkarları uğruna işçi düşmanı vekillerle iyi geçinmek, sendika patronlarına sevimli görünmek, belki bir-iki de koltuk kapmak uğruna bu denli basitleşebilenler er ya da geç işçi sınıfına hesap vereceklerdir.

Ne seçimde, ne mecliste, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!

Kahrolsun patron uşakları!

İşçi sınıfı savaşıyor, sosyalizm kazanacak!

Esenyurt Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

23 Ocak 2014

İŞÇİ FORUMU

"İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları için gücümüz birliğimizdir!" diyen işçiler buluşuyor

2 Şubat Pazar

Saat: 16.00

Derya-2 Düğün Salonu

Tabela-Esenyurt

İletişim: 0539 414 35 45

İşçi forumu 2 Şubat'ta!

"İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları için gücümüz birliğimizdir!" diyen işçiler Esenyurt'ta foruma hazırlanıyor.

Farklı sektörlerden işçilerin "İşçiler neden ve nasıl örgütlenmeli?" başlığı altında mücadeleyi ve örgütlenme deneyimlerini tartışacağı işçi forumu için üçüncü hazırlık toplantısı 19 Ocak akşamı Esenyurt İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirildi.

2 Şubat Pazar günü saat 16.00'da Esenyurt Tabela'daki Derya-2 Düğün Salonu'nda gerçekleştirilecek işçi forumunun içeriği ve teknik hazırlıklarının tartışılıp planlandığı toplantıda forumda işlenmesi gereken gündem başlıkları üzerine görüş ve öneriler alındı. Forumda hazırlık sürecinde çeşitli planlamaların da yapıldığı toplantıda fabrikalarda yürütülecek çalışmalara ilişkin görüşler ortaya kondu.

İşçi Forumu Hazırlık Komitesi'nin bir sonraki toplantısının 26 Ocak Pazar günü yapılmasının planlandığı toplantıda forumla beraber bahar döneminde yürütülecek çalışmalar üzerine de tartışmalar yürütüldü.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

MİB'den Fontana'da seçim için çağrı

Fontana'da seçim sürecinin başlaması çağrısıyla Metal İşçileri Birliği, işçilere seslenen bildiri dağıttı.

Anadolu Yakası Organize Sanayi'nde bulunan Fontana fabrikası Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü. İlk sözleşmesini imzalayan fabrikada aylardır temsilcilik seçimlerinin yapılmasını bekleyen işçilere "seçimleri bir sonraki sözleşmenin ardından yapalım" deniliyor.

Sendikaya üye olmalarının üzerinden aylar geçmesine rağmen seçimler yapılmıyor. Seçimlerin hiçbir gerekçe olmadan yapılmamasını öneren sendika bürokratlarına tepkiler oluşmuş durumda. Ancak sendikal bilincin gelişmesi karar alma süreçlerinin içerisinde işçilerin de yer almasıyla olur. Bu sürecin işlenmesi gerektiğini dile getiren Metal İşçileri Birliği (MİB) 16 Ocak'ta Fontana fabrikasında bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

İşçilerle seçimler konusunda sohbetler edildi. İşçilerin çoğunun seçimlerin olması yönünde eğilimi olduğu gözlemlendi.

Kızıl Bayrak /Gebze

ENA Tekstil'de direniş!

İşten atılan 3 kadın işçi fabrika önünde kurdukları direniş çadırı ile mücadelelerini sürdürüyorlar.

ENA Tekstil fabrikasında 10 aydır yürütülen sendikal çalışmanın duyulmasından sonra patron işçiler üzerinde baskıyı arttırdı. İlk önce işçilere çalıştıkları işler haricinde iş vererek sendikal çalışmayı kırmaya çalışan ENA Tekstil patronu son olarak işten atma saldırısına girişti.

İlk önce ENA Tekstil patronu, TEKSİF'te örgütlenen 13 sendikalı kadın işçiyi işten attı. Atılan 13 işçiden 3 kadın işçi Pelin Mutlu, Emine Mutlu ve Dilek Kaleoğlu bu haksız uygulama üzerine fabrika önünde kurulan çadırda direnişe geçtiler. Bütün gün boyunca beklenen fabrika önünde gündüzleri kadın işçilerle birlikte sendika yöneticileri de beklerken akşam saatlerinde sendika yöneticileri direniş alanında kalıyorlar.

Patron ve belediyeden direnişe baskı

Fabrika önünde direniş çadırı kurulmasını hazmedemeyen ENA Tekstil patronu, belediye yönetimini de devreye sokarak direniş çadırının kaldırılması yönünde baskılar yapıyor. ENA Tekstil patronu kölece çalışma koşullarında ve düşük ücrete çalıştırdığı 300'ü aşkın işçinin uyanmasını istemediği için devreye kolluk gücünü sokarak zabitanın ve polislin tacizleriyle direniş çadırını kurulduğu yerden kaldırmak istiyor.

Fabrika önünde direniş çadırı kurulmasından sonra servisleri fabrika içerisine alarak işçilerle direnişçileri

yalıtmak isteyen ENA Tekstil patronu içerde de sendikaya karşı karalama çalışmalarına devam ediyor. Düşük ücret aldıkları için fazla mesai yapmak zorunda bırakılan işçiler gözünde fazla mesailer oldukça değerli. ENA Tekstil patronu, işçilere zoraki fazla mesai yaptırdığı yetmiyormuş gibi içeride "sendika gelirse fazla mesaiyi kaldıracak" söylemi yayarak işçileri sendikadan istifa ettirmeye çalışıyor.

Bunun yanında içerdeki sendikal çalışanları bilmediği için patron yalakası işçileri devreye sokarak içerdeki konuşmaları ses kaydına almaya başlamış durumda.

Baskılara, yıldırmaya karşı direniş

İçerde bunlar yaşanırken işten atılan 3 kadın işçi fabrika önünde kurdukları direniş çadırı ile mücadelelerini sürdürüyorlar. Hergün iş çıkışı ve giriş saati olan 15.30'da işçilere yalanlar teşhir ediliyor ve sendikada örgütlenme çağrısı yapılıyor. "ENA işçisi yalnız değildir!", "İş, ekmek yoksa barış da yok!" ve "Direne direne kazanacağız!" sloganlarının sıklıkla atıldığı direnişe, grevdeki 6. aylarını geride bırakan Gülen Nakliyat işçileri de 22 Ocak günü destek verdi.

BDSP'nin de ziyarette bulunduğu direnişçi işçilere *Kızıl Bayrak* gazetesi verildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

İnteks'te işten atmalara karşı direniş kararlılığı

Çerkezköy Organize Sanayi'de kurulu bulunan İnteks Tekstil fabrikasında DİSK/Tekstil'in örgütlenmesinin ardından 21 Ocak'ta işten atma saldırısı başladı. İlk aşamada 6 öncü işçi işten çıkarıldı. İşçiler de saldırıya karşı kapı önünde direnişe başladı.

Görüştüğümüz işçiler, mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini belirttiler.

DİSK/Tekstil Sendikası Çerkezköy Şube Başkanı Celal Arslan, örgütlenme, işten atma ve direniş süreci ile ilgili olarak şunları söyledi:

"2012 yılında örgütlenmeye başladık. 18 Ekim

2013'te yetkimiz geldi. İşveren buna karşı itirazda bulundu. İlk başlarda patron sessiz kalmıştı, bizler de bir aydır içeride ufak eylemler yaparak sözleşmeyi imzalamak istedik. Daha sonra patron elinde 18 kişilik bir liste olduğunu ve bunların çıkışının verileceğini söyledi. Bunun devamında da ilk olarak 6 arkadaşımızı işten attı, çıkışların da devam edeceğini belirtti.

Bizler de fabrika önünde direnişimize başladık. Ne zaman ki işten atmalar bitecek, patron masaya oturacak, bizim de direnişimiz o zamana kadar devam edecek, o zamana kadarda mücadeleye devam edeceğiz."

Arslan ayrıca, işçi sınıfını da bu mücadelenin safında yerini almaya çağırıyor.

Kızıl Bayrak / Trakya

YATSAN işçileri DİSK/Tekstil'de örgütlendi

İzmir Torbalı'da kurulu bulunan YATSAN fabrikasında bir süredir sendikal örgütlülük tartışması yaşanıyordu. DİSK/Tekstil'in çalışma yürüttüğü fabrikada, Teksif ve Öz İplik-İş de üyelik çalışmalarını yürütüyordu.

İşçilerin DİSK/Tekstil'e üye olma kararı almalarının ardından devreye giren patron, Öz İplik-İş'i öne çıkararak işçilerin burada örgütlenmesini istedi.

Patronun müdahalesi ile ortaya çıkan sorun karşısında DİSK/Tekstil 16 Ocak günü referandum önerisi yaptı. Öneriye göre sendikalar ve patron bir protokol imzalayacak, fabrikada referanduma gidilecek ve işçilere hangi sendikayı tercih ettikleri sorulacaktı. Taraflarca kabul edilen referandumun 18 Ocak Cumartesi günü saat 13.00'te iş çıkışında fabrika yemekhanesinde yapılması kararlaştırıldı.

Ancak 17 Ocak Cuma günü vardiya çıkışında fabrika yönetimi tarafından dağıtılan bildiride referandumun yapılacağı tarihte çalışma yapılmayacağını belirtildiği bildiriler dağıtılarak referandumun iptal edildiği duyuruldu. Ayrıca sendikal çalışma yapanın işten çıkarılacağı tehditleri savruldu.

DİSK/Tekstil ise aynı gün yaptığı açıklamada referandumun tek tarafı olarak iptal edilemeyeceğini ve belirlenen tarihte referandumu gerçekleştireceklerini duyurdu.

Referandum için coşkulu buluşma

18 Ocak günü, sabah saatlerinden itibaren fabrikanın 3 km ilerisindeki halı sahada toplanmaya başlayan 150'yi aşkın sayıda işçi, referandumun yapılacağı saatte konvoy halinde fabrikaya gittiler.

Fabrika önünde Teksif üyesi bir grup işçi, Öz İplik-İş yöneticileri, Birleşik Metal-İş'in çevre fabrikalardaki temsilcileri, fabrika yöneticileri konvoyla gelen işçileri beklediler.

Fabrika önüne gelen işçiler "Sendika hakkımız engellenemez!", "İnadına sendika inadına DİSK!" ve "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" sloganları attılar. Fabrika önünde açıklama yapan DİSK/Tekstil Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Ali Utku, Pazartesi gününden itibaren fabrika yönetimi ile görüşmeye başlayacaklarını ve toplu sözleşmeyi gündeme getireceklerini söyledi.

Bir süre fabrika önünde bekleyen işçiler, yine konvoy halinde Konak Postanesi'ne doğru yola çıktılar. Cumhuriyet Meydanı'ndan PTT'ye kadar yürüyüş yapıldıktan sonra, henüz sendikaya üye olmayan işçiler ve istekleri dışında başka sendikaya üye yaptırılan işçiler e-devlet şifresi alarak DİSK/Tekstil'e üyelik başvurusunda bulundular.

“Sonuna kadar devam edeceğiz!”

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’nde direnen Dev-Sağlık İş Sendikası üyesi yemekhane işçilerinden işten atma saldırısı ve direniş süreci üzerine konuştuk...

“Sonuç alınca kadar direnişimiz devam edecek!”

Sakine Çelik: İÜ Fen Edebiyat Fakültesi’nde 3 yıla yakın çalıştım. 31 Aralık’ta işten çıkarıldığımızdan haberimiz yoktu. 1 Ocak’ta da toplantı yapıldı. Toplantıda listede ismi olanlar burada kalacak, ismi olmayanların da beş dakika içinde bizimle ilişkisi kesilmiştir diye söylendi.

Yaptığımız görüşmede, “niye özellikle biz seçildik, işten atıldık” diye sorduk. “İhale yenilenmesi, yeni firma böyle istedi” dediler.

Yeni gelen firma beni tanımıyor ki, neye göre seçildik. Niye özellikle bazıları seçildi?

Bazılarının torpili var onlar bırakıldı. Bazıları ise özel olarak seçildi. Sendikalı olanlar da seçildi. Ben de ne şekilde haklarımı alabilirim, ne yapmam lazım diye Dev Sağlık-İş Sendikası’yla görüştüm. Onlarla birlikte hareket ettik. İşe geri iade için çadırımızı kurduk. Çadırımızın 9. günü. Çadırımızı Cerrahpaşa Hastanesi’nin içinde kurduk. 11 arkadaşımız Cerrahpaşa’da ben Fen Edebiyat Fakültesi’nde çalışıyordum.

Şu an direnişimize devam ediyoruz ve sonuç alınca kadar da devam edeceğiz. Biz orada çalıştığımız sürece yazın 3 ay İÜ bizi ücretsiz izne gönderiyordu. Ne maaş ne sigorta, 15 tatilde yine aynı şekilde iki hafta sigorta ve maaşımız yoktu.

Bu şekilde üç yıla yakın çalıştım, daha fazla çalışan da vardı. Bu şekilde haksız yere işten çıkartıldık. Biz de işlerimize geri dönmek için mücadele başlattık.

Direnişimiz devam ediyor. Direnişimize destek için gelen herkese teşekkürler. Diğer sendikalar da destek veriyor, bu şekilde direnişimiz devam ediyor. Sonuna kadar da devam edeceğiz. Çünkü biz haklıyız; kimsenin milyon dolarlarında gözümüz yok. Biz sadece işimize dönmek istiyoruz. Biz asgari ücretle çalışan insanlarız.

Ne İÜ yönetimi ne de şirketin yöneticileri bize sahip çıkmadılar. Topu birbirlerine attılar. Buradaki insanlar çocuk geçindiriyor, kirada olanlar var. 1 Ocak’tan beri işsiz ve direniş devam ediyor. Sonuç alınca kadar direnişimiz devam edecek, biz haklıyız biz kazanacağız.

“Gücümün yettiği, sesimin çıktığı kadar mücadeleye devam edeceğim!”

Sevim Bal: Cerrahpaşa Hastanesi’nde 12 yıldır çalışıyorum. Rotasyon sonucu İstanbul Üniversitesi’ne gittim. Giderken, oraya gidince geri dönmeyeceğim hissine kapıldım. Ama onlar bir aylık dediler. Biz oraya gittik üç buçuk ay orada tamamladık, çalıştık. O aralıkta ben hep geldim. Dedim bir ay dediniz ama iki ay oldu, üç ay oldu sizden hiçbir ses çıkmadı. Bize, bir kısmınız rotasyonla buraya başlayacaksınız, onları göndereceğiniz dediler. Hiç böyle bir şey olmadı. Gittim

yönetimin kapılarını çaldım, hepinizin haberi var bizim gitmemizden dedim. Üç gün ben direndim gitmemek için, bu direnişim içinde yemekhanede oturdum.

Bana kafa izni vererek git dediler. Ben bunu kabul etmedim. Yönetim bana git dedi, haklıyken haksız yere düşme dedi. Bizim hepimizin haberi var sizden dediler. Ondan sonra haklıyken haksız yere düşmeyeyim diye gittim. Gidip geldikten sonra 2014’te bir toplantı oldu. Bizim Cerrahpaşa’dan giden arkadaşlarımızın hiçbiri işe başlatılmadı. Biz de sonuçta işimiz burda, projemiz burda, biz buranın elemanıyız. İşimize geri dönmek istedik. Dönünce de yönetim sessiz kaldı, işveren hiçbir açıklama yapmadı. Neden işe alınmadığımızı sorduğumuzda hiçbir cevap veremedi karşımızda.

İyi ki sendikalı olmuşum. En azından sendikamla beraber hareket ettik. Dedik en azından siz bizi işe almıyorsunuz, çadırımızı kuracağız. Şu anda da bugün 9. günümüz. Çadırımızı kurduk, eylemimize devam ediyoruz. Ben ekmeğimi istiyorum, kimseyle herhangi bir sıkıntım yok. Ben 12 yıl buraya emek vermişsem bu emeğimin de ayak altına alınmasını istemiyorum. Bunu yönetimin görmesini istiyorum; şirketlerden A gidiyor, B gidiyor sonuçta ben buradayım. Beni yönetim görececek benim A’yla B’yle hiç işim yok. Burada çalışan biri olarak işe geri dönmek istiyorum. Şurada iki yılım kalmış. Neden ben haksız yere işten atılayım da kabuğuma çekileyim. Ben bunu yapmayacağım.

Bunu net ve açıkça söylüyorum; bugün yağmur dolu beni hiç bezdiremez. Gücümün yettiği kadar, sesimin çıktığı kadar ben bu mücadelemize arkadaşlarımızla devam edeceğim.

“Yeni yılın ilk günü işsiz kaldık”

Gülten Tezer: 2008 yılından beri Cerrahpaşa’da çalışıyorduk. Yemek personeliyim, katlara, hastalara yemek dağıtıyordum. Beyaz Saray diye bir şirket geldi. Anlaşmadan sonra benim Beyazıt’ta da ihalem var sizi bir aylığına Beyazıt’a göndereceğim dedi. Tabii giderken de müdürlere, yönetime danışarak gittik. Onlar gidin dediler, işinizi yapın. Gittik bir ay sonra dönmek için geldik, yönetim topu şirkete attı, şirket yönetimin üstüne attı. Nitekim biz üç buçuk ay çalıştık. Yıl başında Beyaz Saray oradaki ihalesini kaybetti, başka bir şirket aldı. O gelen şirket de Cerrahpaşa’da çalışanlar olarak bizim kıdem tazminatlarımız yüksek olduğu için bizi almak istemedi. Biz yeni yılın ilk günü işsiz kaldık.

Buraya geldik işe alan olmadı nitekim buradayız.

Biz kaç senedir üniversitenin elemanıyız. Yönetim bizi geri alsın. Sonuçta biz üniversiteye emek verdik. Yönetimin bizi üç beş günlük şirket için, taşeron için harcamamasını istiyoruz. Biz sonuçta buraya emek harcamış insanlarız, yönetimin bize sahip çıkması gerekiyor. Şirketler bugün var yarın yok. Biz işimizi geri istiyoruz.

Cerrahpaşa’da direniş sürüyor

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi’nde 13 Ocak’ta kurdukları çadırla direnişe başlayan taşeron yemekhane işçilerinin direnişi devam ediyor.

Dev-Sağlık İş Sendikası üyesi işçilerin direnişi hastane bahçesine kurdukları direniş çadırı ve imza kampanyasıyla sürerken, dayanışma ziyaretleri devam ediyor.

Gün içerisinde birçok hasta ve hasta yakını direnişçi işçilerin yanına gelerek imza kampanyalarına destek veriyor ve yanlarında olduklarını belirtiyorlar.

Direnişteki işçiler perşembe günleri kurdukları kardeşlik sofrası ile işlerine geri dönebilmek için yemekhaneyi boykot etmeye çağırıyorlar. Hastanede çalışan ve diğer sendikalara üye doktor ve hemşirelerin de desteklerini alan işçiler bu şekilde süreci hızlandırmaya çalışıyorlar.

Sık sık gelen destek ziyaretleriyle de moral bulan işçileri direnişin 9. gününde (21 Ocak) İstanbul Üniversitesi’nden öğrenciler, Öğrenci Kolektifleri, Fatih Sol Cephe ve Halkevci Kadınlar ziyaret etti.

İşçiler kazanana kadar direnişe devam edeceklerini ifade ediyorlar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Yasadışı sözleşmeleri imzalamıyoruz!”

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi Mono Blok önünde biraraya gelen taşeron işçileri ve sağlık çalışanları, “Yasadışı sözleşmeleri imzalamıyoruz!” pankartı taşıdılar.

17 Ocak’ta yapılan eylemde ilk olarak Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Sekreteri Gürsel Kaya bir konuşma yaptı. Sağlık emekçilerinin yıllardır yaşadıkları sorunlar karşısında mücadele ederek, kazanımlarını Yargıtay kararları ile bağladıklarını hatırlatan Kaya, hastane yönetiminin ise bunları uygulamadığını, iş yasalarını ise görmezden geldiğini belirtti.

Eyleme destek veren hekimlerden Zeki Kılıçarslan da söz alarak, taşeronluğun insanlık dışı rant ve soygun sistemi olduğuna değindi.

Konuşmaların ardından basın açıklaması okundu. Açıklamada yönetime seslenen işçiler, insanca bir yaşam mücadelesini sürdürmeye devam edeceklerini dile getirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bakanlıktan işçilere: “1.5 yıl daha ölmeyin!”

AKP, sürenin dolmasına 8 gün kala, asbestli işyerlerinin işçi sağlığı ve işçi güvenliği önlemleri alma zorunluluğunu bir buçuk yıl daha erteledi.

40'a yakın ülkede çıkarılması ve kullanılması yasaklanan asbest maddesi, Türkiye'de kullanılmaya devam edildiği gibi asbest ile ilgili zorunlu sağlık ve güvenlik önlemleri de alınmıyor. Isıya, aşınmaya ve kimyasal maddelere çok dayanıklı, lifli bir mineral olan asbest, solunum ya da su ile vücuda girdiğinde başta kanser olmak üzere birçok hastalığa sebebiyet veriyor. Ancak sermayeye sınırsız hizmete ant içmiş AKP hükümeti yaşanan işçi ölümlerine rağmen asbestli işyerlerinde alınması zorunlu sağlık ve güvenlik tedbirlerini 1.5 yıl daha uzattı.

İşçiye açıkça kanser ol ve öl diyorlar

Buna göre, 'ölçüm yükümlülüğü'yle ilgili düzenleme dahil asbestli işyerlerinde alınması zorunlu sağlık ve güvenlik tedbirlerinin bir bölümü için yürürlük tarihi Temmuz 2015 olarak belirlendi.

Bakanlıkça hazırlanan "Asbestle Çalışmalarda Sağlık ve Güvenlik Önlemleri Hakkında Yönetmelik" 23 Ocak 2013 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe girmişti. Avrupa Konseyi Direktifleri de dikkate alınarak ve İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'na dayanılarak çıkarılan yönetmeliğin amacı şuydu: "Çalışanların asbest sökülme, yıkım, tamir, bakım, uzaklaştırma çalışmalarında asbest tozuna maruziyetlerinin önlenmesi ve bu maruziyetten doğacak sağlık risklerinden korunması, sınır değerlerin ve diğer özel önlemlerin belirlenmesi."

Sermaye için sürekli ertelenen yasa

Asbest yönetmeliğindeki iki kritik maddenin (9/4. fıkra ile 'ölçüm' başlıklı 10.madde) hemen değil, bir yıl sonra yürürlüğe girmesi kararlaştırılarak patronlar için ilk erteleme hayata geçirilmişti. Bu süre 25 Ocak 2014

tarihinde dolacakken bakanlık, bir kararla daha yasayı erteleme yoluna gitti.

2015 yılı Temmuz ayına kadar süre verilen düzenlemelerde 10. madde büyük önem arz ediyor. Madde şöyle: Asbest ölçme ve numune alma işlemleri akredite olmuş ve genel müdürlükçe yetkilendirilmiş laboratuvarlarda yapılır.

-İşe başlamadan önce yapılan risk değerlendirmesi sonuçları dikkate alınarak, 11.maddede belirtilen sınır değere uygunluğu sağlamak için çalışma ortamından düzenli olarak alınan asbest numunelerinde lif sayımı yapılır.

-Ölçüm için kullanılan numune alma metodu, çalışanların asbest ve/veya asbestli malzemenin kaynaklanan tozun kişisel maruziyetini gösterecek şekilde uygulanır ve numune alan kişinin korunması için gerekli önlemler alınır.

-Lif sayımı, faz-kontrast mikroskobu kullanılarak WHO'nun 1997'de tavsiye ettiği metotla yapılır.

-Havadaki asbestin ölçülmesinde, uzunluğu beş mikrondan daha büyük, eni üç mikrondan daha küçük ve boyu eninin üç katından büyük olan lifler hesaba katılır.

İşçi sağlığı önlemlerini ötelemeye devam

Bakanlık Asbest yönetmeliğinin yürürlük maddesini değiştirerek sermayeye bir buçuk yıl daha kazandırdı. Asbestle çalışılan işyerlerindeki "zorunlu önlemler" 1.5 yıl daha uygulanmadan çalışılabilecek. Patronların kârı için işçi sağlığı ve işçi güvenliği önlemleri hiçe sayılırken sermaye hükümeti bunlar kağıt üzerinde de kalsa geciktirerek patronlara avantaj sağlıyor. Söz konusu iki madde 20 Temmuz 2015 tarihinde yürürlüğe girse de patronların işçi sağlığını gözetmeden çalışmaya devam edeceğiyle aşıkardır.

Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nden taziye

Gebze İşçilerin Birliği Derneği, ihmal sonucu iş cinayetinde yaşamını yitiren Kamuran Gümüş'ün ailesini 22 Ocak'ta ziyaret etti ve başsağlığı diledi.

Körfez Sanayi Sitesi'nde kurulu bulunan Metak Makine'de tornacı olarak çalışırken sol kolunu torna tezgâhına kaptıran işçi, hastane hastane dolaştırılarak adeta ölüme terk edilmişti.

İş cinayetinin ardından Gebze İşçilerin Birliği Derneği yöneticileri aileye ziyaret düzenlemeye karar verdi.

Ziyaret sırasında konuşan acılı baba, olayın akşam saatinde ve hafta içi meydana gelmesine rağmen hastanelerde müdahale edecek doktor ve yer olmamasını eleştirdi. Yaşanan olayın çok büyük bir ihmal olduğunu, hastanelerin durumuna ve ilk müdahalenin gecikmesine anlam veremediğini ifade etti. Kamuran Gümüş'ün yaralı olarak Gebze'deki Anadolu Hastanesi'ne götürüldüğünü ve yetkililerin 45 bin lira nakit getirilmeden müdahale etmeyeceklerini ifade ettiğini belirten baba, hastanelerin nasıl böyle bir şey yaptığına anlam veremediğini belirterek şunları söyledi: "Kamu veya özel hastanelerin böyle bir durumla oğlumu karşı karşıya bırakmasına rağmen, çevrede çalışan iş arkadaşları tarafından toplanan para sonucunda ancak müdahale etmişlerdir."

Kolu bacağı kopan birine çobanın bile daha iyi müdahale edeceğini ve kanamayı durduracağını ifade eden acılı baba sorumluların yakasını da bırakmayacaklarını vurguladı.

Aile ile görüşen Gebze İşçilerin Birliği Derneği yöneticileri, dernek olarak işçilerin yaşadıkları sorunlara karşı mücadele ettiklerini belirttiler. Bu sorunlar karşısında ise neler yapılabileceğini anlattılar. İş cinayetlerine karşı hukuksal, fiili, maddi ve manevi olarak her türlü destekle yanlarında olacaklarını ve bu işin peşini bırakmayacaklarını belirttiler.

Ziyaretleri karşısında Gebze İşçilerin Birliği Derneği'ne teşekkür eden aile dernek ile bilgi alışverişinde bulunacaklarını söylediler. Tekrar başsağlığı dileyen dernek yöneticileri evden ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / Gebze

Aloğlu'nun evinin önündeki eylemler sürüyor

Feniş işçileri, patron Sedat Aloğlu'nu rahat bırakmıyor. Haklarını alana kadar direnişi sürdüreceklerini söyleyen işçiler, ellerini Aloğlu'nun yakasından çekilmeyeceğini belirtiyorlar.

Son dönemde Aloğlu'nun evinin bulunduğu sitenin önünde ve Aloğlu'na ait holding önünde eylemler yapan direnişçi işçiler, 21 Ocak'ta bir kez daha Aloğlu'nun kapısına dayandılar.

Aloğlu'nun Ulus'taki evinin önüne giden Feniş işçileri, burada pankart ve dövizlerini açtılar. İşçiler eylemde Aloğlu'nu teşhir ettiler.

“Çocuk cezaevleri”

İHD Genel Başkan Yardımcısı Hasan Erdoğan ve İHD Ankara Şube üyesi Adnan Vural ile Pozanti, Şakran, Kürkçüler ve son olarak Sincan cezaevlerinde yaşanan çocuklara yönelik tecrit ve işkence uygulamaları ve bu uygulamaları engellemek için kurulan Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi üzerine konuştuk...

- Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktı?

Adnan Vural: Bilindiği gibi son günlerde çocuk cezaevlerinde işkence başvuruları aldık. Öncesinde Pozanti Cezaevi'nde çocuklara uygulanan taciz ve tecavüz, ardından bu çocukların Adli Tıp'ta yaşlarının büyütülerek ceza almaları, çocuklar üzerinden uygulanan baskının bilerek, isteyerek gerçekleşmesi topluma baskı anlamına geliyordu. Çocuklar küçük şeylerden uzun süreli hücre cezalarına çarptırılıyordu. Derneğimize başvuranlar ıslak oda ("süngerli oda" diye de bilinir) denilen yerlerde uygulanan tecrit ile birçok çocuğun hasta olmasına rağmen hastaneye götürülmemesi gibi konularda şikayetleri vardı. Avukat arkadaşlarımızın birebir görüşmelerinde işkence izleri tespit edildi. Bu tespitlerin ardından bu girişimi yapmamız gerektiğini düşündük. İlk tartışmalarımızda talebimizin net olması üzerinden bir karar aldık. Biz çocukların ne ceza aldıklarıyla ilgilenmiyoruz. Çocuk cezaevlerinin kapatılması üzerinden yürüttük tartışmalarımızı. Hatırlatmakta yarar var. Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşmesi'nde çocukları, üçüncü kişilerin ihmal ve istismarından devlet korumakla yükümlüdür deniyor. Dolayısıyla çocuklar devletin elindeyken verilen cezalar ve uygulanan işkenceler insanın vicdanını acıtan bir yerde duruyor. Basının da izlediği birçok işkence vakası ve İHD dışında çocukların basına verdikleri bilgiler mevcut. Biz de bu insanlık dışı uygulamalara karşı birçok kuruma çağrı yaptık. Kurumlarla yüz yüze görüşmeler de yaptık. Sonuçta 14 kurumla beraber bir girişim oluşturduk. Bu girişimin bileşenleri İnsan Hakları Derneği, Türkiye İnsan Hakları Vakfı, Çağdaş Hukukçular Derneği, Gündem Çocuk Derneği, Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Hukuk Dayanışma Dernekleri Federasyonu, Özgürlüğünden Yoksun Gençlerle Dayanışma Derneği, İnsan Hakları ve Mazlumlar İçin Dayanışma Derneği, Ceza İnfaz Sistemine Sivil Toplum Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği, Türkiye Çocuklara Yeniden Özgürlük Vakfı, İştar Kadın Merkezi, Uluslararası Çocuk Merkezi, Çocuklar İçin Adalet Takipçileri. Ayrıca, Eğitim-Sen Genel Merkezi ve SES Genel Merkezi de bu çalışmaya merkezi olarak destek vereceklerini belirtti, Cezaevi Komisyonu olarak.

Tartışmalarımızda dönüp baktığımızda ne olursa olsun bir çocuğun izole edilmesi kadar kötü bir şey olamaz. Devlet bu çocukları çocuk olarak da görmüyor. Kendi deyimleriyle onlar "terörist"! Bu yaklaşımla

bakıyor ve TMK mağduru çocuklara baktığımızda çok ciddi, ağır cezalar veriyor. Mahkeme süresinde "Ben seni adam edeceğim!" mantığıyla yaklaştığı için bu çocuklar ciddi tecrit ve işkenceye maruz kalıyor. Bilindiği üzere Pozanti'da çocuklara tecavüz vakası toplumda ciddi bir infial yaratmıştı. Buna yönelik hiçbir soruşturmanın açılmaması, bu duruma sebep olanların herhangi bir yargıya tabi olmaması vicdanları yaralayan bir durum. Bu durumda çocukları bu ceza sisteminden kurtarmak gerektiğini düşünüyoruz. Ceza sisteminden bahsederken bu çocukların ne suç işledikleri bizi ilgilendirmiyor. Biz bu sistemde çocuk cezaevlerinde yapılan işkencelerin son bulmasını istiyoruz. Cezaevleri kapatılsın. Yerine top sahası yapılsın. Çocuklar oynasın. Biz bu mantık üzerinden hareket ediyoruz.

Bu çalışmalara baktığımızda oldukça fazla duyarlılık var. İnsanlar arayıp "nasıl yardımcı olabiliriz? Neler yapabiliriz?" diye soruyorlar. Keza kurumlar da aynı şekilde. Yurtdışından irtibatla olduğumuz ve dayanışmak isteyen birkaç kurum var kısa zamanda haber beklediğimiz.

Bu çalışmalar program üzerinden devam edecek. 6 aylık zaman dilimi içerisinde imza kampanyaları, diğer çocuk cezaevlerinin durumu, çocukların uğradıkları hak ihlalleri üzerine araştırmalarımız, çıkan çocukların ve ailelerin anlatımları, özellikle annesi tutuklu olduğu için cezaevinde olan çocuklar için bir çalışma, bağımsız izleme heyeti ile çocukların yaşadıkları bu ortamı bu heyete açmaları için bir çalışma, önümüzdeki süreçte bütün çocuk cezaevlerinde eşzamanlı bir basın açıklaması gibi bir planlamamız olacak. Ayrıca işin tehlikeli tarafı çocuklar gözaltı sürecinde nitelikli bir hukuksal yardım alamadılar. Bu nitelikli hukuksal yardım için Baro'dan bir destek almayı düşünüyoruz. Önümüzdeki günlerde onlarla bir görüşme gerçekleştireceğiz. Çocuk cezaevlerinin neden kapatılması gerektiği üzerine bilgilendirme amaçlı bir buluşma etkinliği yapmayı da planlıyoruz. Konferans, seminer, çalıştay gibi bir programımız var. Film gösterimi ve belgesel yapmayı da düşünüyoruz gelen mektupların seslendirildiği, cezaevinden çıkan çocukların ve ailelerin anlatımlarının, avukatların izlenimlerinin bulunduğu.

"Yerine ne koyacaksınız?" dediğinizde bizim buna verecek cevabımız olmayacaktır. Bunu devlet düşünsün, ki ne yapmaları gerektiğini de çok çok iyi biliyorlar. Biz cezaevlerinin kapatılması konusunda ortaklaşan bir bileşeniz. Biz sadece Türkiye'deki çocuk cezaevlerinin değil, dünyadaki tüm çocuk cezaevlerinin kapatılmasından yanayız ve bunun için biraraya geldik. Ankara'da olduğumuz için Sincan'daki Çocuk ve Gençlik Cezaevi'de bulunan ciddi hak ihlallerini de daha ayrıntılı biliyoruz. Çocukların mektuplarına el konulmasından tutun görüşlerinin kısıtlanmasına, tek kişilik hücrelere konulmasına, sayım vermeyen çocukların dövülmesine kadar ciddi tecrit ve işkenceler mevcut. Bu yüzden

oradaki hukuksal takibimizi ve suç duyurularımızı yaptık yetkililer hakkında. Artık buradaki avukat arkadaşlarımız çocuklarla sürekli görüşecek. Durumlarını takip edecekler. Ayrıca çocukların görüşçülerine İHD'den aktivist arkadaşlarımızı yazdıracağız. Bundan sonraki görüşmelerimiz çocukları biraz rahatlatmak yönünde olacak. Çünkü buradaki çocukların büyük bir çoğunluğunun aileleri şehir dışında ya da uzak yerlerde. Aileler düzenli bir şekilde açık görüşe bile gelemiyorlar. Yoksul aileler bu çocukların aileleri. Şırnak'tan Ankara'ya sürgün edilmiş ve birçoğu dağıtılmış, TMK mağduru çocuklar bu çocuklar. Şakran ve Maltepe'ye giden çocuklarda, İHD üzerinden giden avukatların işkence tespiti var. Yüzlerinin, gözlerinin mosmor olduğu, bu morlukların hala geçmediği, yürümede zorluk çektikleri gibi gözlemleri var ve bunları rapor haline getirdik.

Bu girişim cezaevleri kapatılana kadar çalışmalarını devam ettirmeyi planlıyor. Bizim gibi düşünebilecek ya da kendi düşüncelerini ortaya koyabilecek, destek verecek herkese, kurumlara açık bir girişimdir. Bu kanayan yarayı ve devleti teşhir etmek adına sürekli gündemde tutulması gereken bir konudur. Vicdanı olan herkesin bu çalışmaya destek vermesi gerektiğini düşünüyoruz.

- Hangi illerde yürüyor bu çalışma?

- Şu an için Ankara merkezli yürümekle beraber Mersin başta olmak üzere, Adana, İstanbul, İzmir, Antalya ve Diyarbakır'da çalışmalarımız mevcut. Bu illeri tercih etmemizin sebebi çocuk cezaevlerinin ağırlıklı olarak buralarda olması ve çocuklara ilişkin çalışma yürütülen yerler bu saydığımız yerler. Sadece İHD üzerinden yürümemekle beraber saydığımız kurumların nerede bir çalışanı varsa, destek verecek kim varsa çocuk cezaevinin olup olmamasından bağımsız, kampanyayı genişletmek adına girişim herhangi bir ilde çalışma başlatmaya hazır.

Ben özellikle bu çalışmada vicdan meselesinin işletilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bahsettiğim kuru vicdan değil. İşkenceyi yapanların cezasızlığına, çocuklara işkence uygulanmasına yönelik bir vicdan ve öfkenin oluşması gerekiyor insanlarda. Bu insanların mutlaka hesap vermeleri, tüm kamuoyunun da hesap sorması gerekiyor.

Av. Hasan Erdoğan: Bu çalışma sadece hukukçuların ya da insan hakları savunucularının yürüteceği bir kampanya değil. Bu sebeple kampanya içerisinde yer alan sivil toplum kuruluşlarının bir kısmı Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği, Gündem Çocuk Merkezi, İştar Kadın Merkezi gibi kuruluşlar var. Çünkü çocukların sadece hukuksal desteğe ihtiyacı yok. Bu çocuklar 15-16 yaşında gündelik yaşamından koparıp yetişkinlerin konulduğu cezaevlerine konuluyor ve çocukların tekrar

lerhal kapatılmalı!”

toplumla bütünleşmesi, normal, rutin hayatlarına dönebilmesi için sadece hukukçuların değil, aynı zamanda sosyologların, psikologların, sosyal hizmet uzmanlarının, pedagogların, çocuk gelişimcilerin desteğine ihtiyaçları var. Çünkü o yaşlarda travma, Pozanti'dan da komuoyuna mal olarak öğrendiğimiz daha önceden de var olduğunu tahmin ettiğimiz cinsel istismar ve ağır işkence yaşadılar. Biz hukukçular için bu kısma yönelik bir müdahale edebilecek durumda değiliz.

İlk etapta hedefimiz cezaevlerinin kapatılması. “Kapatılana kadar cezaevlerini bizim incelememize açın” diyoruz. Çünkü cezaevlerinin kapatılması sorunu çözümüyor. Uluslararası ve ulusal mevzuatta çocukların kaldığı yerlerin Avrupa İşkenceyi İzleme Komitesi'nin (CPT) belirlediği ve Türkiye'nin de imza koyduğu uluslararası anlaşma, metin ve sözleşmelere göre sivil denetime tabi tutulması gerekiyor. Ancak maalesef Türkiye'deki çocuk cezaevleri sivil denetime tabii değil. Çocuklar sadece biz avukatlarla, biz avukat yetişkinlerle nasıl görüşüyorsak, o şekilde görüş yapabiliyor. Bu yüzden cezaevleri kapatılınca kadar sivil denetime açılmasını ve çocukların içeride yaşamlarını nasıl devam ettirdiklerini görmeyi istiyoruz. Çocukların kaldıkları cezaevleri Sincan dahil olmak üzere Şakran, Kürkçüler, Maltepe gibi yetişkinler için tasarlanan ve yetişkinlerle aynı koşullarda kalıyorlar cezaevlerinde. Tek kişilik hücre uygulaması dahi mevcut. Hatta yetişkinlerden daha yaygın bir biçimde mevcut. Öncelikli olarak cezaevlerinin denetimimize açılmasını isteyeceğiz. Bunun için de eşzamanlı olarak cezaevleri önünde basın açıklamaları gerçekleştireceğiz. Sadece Ankara'ya özgü değil, tüm Türkiye'de gerçekleştirilecek bir kampanya olacak. Çocuk cezaevlerinin bulunduğu Ankara, İstanbul, İzmir, Diyarbakır, Mersin başta olmak üzere eşzamanlı olarak çocuk cezaevlerinin önlerine gidip hukukçular ve bu alanda çalışan doktorlar, sosyal hizmet uzmanları, pedagoglar olarak “Cezaevlerini bize açın!” diyeceğiz. “Eğer açmazsanız ulusal ve uluslararası tüm kurum ve kuruluşlara başvuru yapacağız!” diyeceğiz. Gerçekten kapatılması gerektiği için kapatılsın diyoruz. “Nereye koyacağız çıkartıklarımızı?” gibi bir söylemle karşılarırsak bir zaman dilimi belirlenebilir. Bu zaman dilimi içerisinde çocuklara her türlü desteği sağlayabileceğimizi zaten her fırsatta belirtiyoruz. Kapatılmanın çözüm olmadığını bilmekle beraber, çocukların normal yaşama döndürülebilmesi için çalışmalar yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Eğitim-Sen'in kampanyaya dahil olması bizim için çok anlamlı bir gelişme. Çünkü çocukların eğitimleri de sekteye uğramış durumda. Aynı şekilde sağlık emekçilerinin, doktorların kampanya içerisinde yer alması gerekiyordu yukarıda belirttiğimiz sebeplerden kaynaklı.

Bu çocuklar hepimizin çocukları. Görüyoruz,

biliyoruz ve birçok şeyin tanığıyız. Yaşananlar çok ağır ve biz bu durumun iyileştirmelerle ya da kimi yasalarda bazı değişiklikler yapılarak çözülebileceğini gördük. Pozanti'dan sonra peş peşe olaylar oldu. İzmir Şakran, Antalya, Sincan bunların örnekleridir. Ergenlik çağındaki bir çocuğu kapatırsanız, özgürlüğünden yoksun kılarırsanız ve yetişkinlere uyguladığınız sistemi onlara uygulamaya çalışırsanız kaçınılmazdır bunların olması. Dünyanın birçok yerinde artık çocuk cezaevi yoktur. Tarihin çöplüğüne gitmiştir çocuk cezaevleri. Çünkü çocuk cezaevlerinin yeri artık tarihin çöplüğüdür. Biz bu çocukları cezaevlerinde tutarak aslında onların geleceklerini öldürüyoruz. Yakın zamanda çocukların çıkan fotoğraflarından da bildiğimiz gibi çok ağır işkenceler uygulanıyor. İşkence gören bir çocuk cezaevinden çıksa bile çözüm değil. Nasıl normale dönecek, nasıl eskisi gibi olacak? Bu sadece bizim değil, tüm toplumun sorunudur. Artık biz bunları yaşamak istemiyoruz. Bunun sonucu olarak böyle bir kampanya başlattık. Ciddi bir yer buldu. Çok olumlu tepkiler aldık. İlk İHD olarak çağrıcılığını yaptık. Görüştüğümüz kurumlardan hiçbiri bizi reddetmedi. Mesele çocuk olunca herkes bir şekilde katkı sunmak istedi. Bu yüzden mutluyuz. Elimizden geleni yapmaya hazırız.

- “Cezaevlerinin kapatılması çözüm değil” dediniz. Çocukların psikolojik ve fiziksel olarak sağlıklı bir yaşam sürebilmeleri için önünüzde bir program var mı?

Av. Hasan Erdoğan: TİHV gibi daha çok doktorlardan oluşan ve '99 sürecinde cezaevlerinde gerçekleştirilen açlık grevi sonrasında Wernice-Korsakoff'luların tedavisini üstlenen bir vakıftır. Bu konuda yardımcı olabileceklerini belirttiler. Ayrıca SES ve Tabipler Odası da her türlü yardımda olabileceklerini ifade etmiş oldular.

Ayrıca bu çocuklar Türkiye'nin birçok yerinde varlar. Ağırlıklı olarak Kürt illerinden geliyorlar, ama biz sadece kamuoyunda “taş atan çocuklar” olarak bilinen çocukların değil, adli-siyasi ayrımı yapmaksızın, 18 yaşının altında hiçbir çocuğun cezaevine konulmasını istemiyoruz. Çok net olarak dile getiriyoruz. Hangi suçu işlerlerse işlesinler, dünyada da örnekleri olduğu gibi aileden alınabilir, koruyucu tedbir önlemleri alınabilir, ama cezaevi değildir bu çocukların yeri. Türkiye'de cezaevlerinde bulunan çocukların %90'ı tutuklu, %10'u hükümlü. Yani bu şu anlama geliyor, erken infaz. Aslında olması gereken tam tersi, %10'unun tutuklu ve %90'ının hükümlü. Çocuk ceza sisteminde çarpıcı bir nokta var. Çocuklar tutukluyken cezaevinde kalıyorlar. Diyelim ki 15 yaşındaki bir çocuk ailesinden birini ağır bir şekilde yaraladı ve tutuklandı. Yargılaması bir yıl sürdü ve bir yılın sonunda mahkum oldu. Mahkum olduğu zaman cezaevinden alınıp eğitim evine (islahevi) alınıyor. Eğitim evinde çocuk okula gidip gelebiliyor, ailesinin

yanına gidebiliyor. Bir bakıma eğitim evine konularak ceza alan çocuk ödüllendiriliyor, ama yargılaması süren ve daha suç işleyip işlemediği kesin olmayan çocuk daha ağır koşullarda cezaevinde kalıyor. Bu çarpık bir uygulamadır. Bunun altını çizmekle beraber hiçbir çocuğun cezaevine konulmaması gerektiğini de yineliyoruz.

Devlet eğitim evlerini de F tiplerinin içinde yapıyor. Hareket alanı biraz daha fazla, haftasonları evlerine çıkabiliyorlar ama yine cezaevi koşullarında olmuş oluyor. Biz diyoruz ki eğitim evleri de cezaevlerinin dışında olsun, çocukların dışarıyla, hayatla bağına kesmeyin, onların çocuk olduklarını unutmayın. Bu konuda ne yapılması gerekiyorsa biz yapmaya hazırız. Devlet proje istiyorsa, proje yapmaya da hazırız. 2013 yılının sonunda Adalet Bakanı hali hazırda sayısı 5 olan çocuk cezaevlerinin sayısını 15'e çıkaracağını “müjdeledi”. Ayrıca bunu F tipi projesi olarak hayata geçirecek. Biz bu projeleri durdurun dedik. Yeni çocuk cezaevleri istemiyoruz. Biz yeniden bir Şakran, Pozanti, Sincan yaşamak, yaşatmak istemiyoruz. Eğer yapılacaksa da çocuklar için Avrupa'da, dünyada örnekleri var. Devlet dönsün, baksın bu örnekler. Çok çok istisnai durumlarda, çocuğun güvenliği için özgürlüğünden mahrum bırakılabilir çocuk. Bunu da bütünüyle bir yetişkin gibi özgürlüğünden mahrum bırakamazsınız. Çünkü çocuktur. Bizim hukuk sistemimizde 18 yaşın altındaki bir çocuğun imza attığı hiçbir belge geçerli değildir. Hukuk sistemimiz der ki, 18 yaşın altındaki çocuğun hukuktaki tabiriyle temyiz kudreti yani yaptığı hüküm ve sonuçlarını bilemeyeceği varsayılır ve geçersizdir. Dünyadaki birçok yerde ceza ehliyeti, yani çocukların yaptığı bir eylemden dolayı, eylemin hüküm ve sonuçlarını bilemeyeceğinden kaynaklı cezasızlık vardır 18 yaşın altındaki bireylerde. Yargılanmaz fakat tedbir alınabilir. Çocuk sürekli suça itiliyorsa, devlet tedbiren onu alabilir ya da çocuğa yönelik bir şiddet, saldırı varsa ve çocuk bundan dolayı suça yöneliyorsa, sırf o saldırıda korumak için ailesinden alınabilir, bulunduğu şehir, okul değiştirilebilir. Sonuç olarak koruyucu önlemler çocuğu korumak için vardır, ama şuanki sistem çocukları korumuyor. Cezaevleri içerisinde çocuklar korunmuyor. Çocuk ceza sistemi çok çarpık ve ilkindir. 15 yaşındaki çocuklara kelepçe takılması ilkindir ve biz bundan utanç duyuyoruz. Sincan'da yaşanan işkence sonrasında cezaevine gittiğimizde çocukların bileklerinin morarmış olduğunu gördük kelepçeden dolayı. Kafalarında, gözlerinde morluklar, şişlikler olduğunu tespit ettik. Saldırıya uğramış oldukları bariz bir biçimde belliydi. Onlar çocuk ve biz onları o halde görmek istemiyoruz. Karşılarında insanlığımızdan utaniyoruz. Bu sebeplerden dolayı da bu kampanyayı başlattık. Suçu ne olursa olsun hiçbir cezaevinde çocuk görmek istemiyoruz.

ABD mali krizi perdelemeye çalışıyor

İş arayan sayısına göre işsizliğin belirlendiği ABD’de, kitlelerin iş aramaktan vazgeçmesi “işsizlik oranı düştü” şeklinde çarpıtılarak mali krizin tablosu karartılmak isteniyor.

Tüm dünyanın dikkatle izlediği ABD ekonomisi, Temsilciler Meclisi’nden geçen 2014 yılı bütçesinin Kongre’de de onaylanmasının ardından kısa bir süreliğine de olsa rahat bir nefes aldı. ‘Kısa bir süreliğine’ diyoruz; çünkü geçtiğimiz yılın sonlarına doğru bütçe yetersizliği sebebiyle hükümetin uzun yıllar sonra çalışamayacak duruma gelmesi ve bedeli 24 milyar dolar olan iki haftalık ‘kepenk kapatma’ ile doruğuna ulaşan kriz hala aşılabilmiş değil. Şimdilik ABD yönetimi krizi yönetilebilir bir seviyeye düşürmüş durumda.

İş bulma umudu bitti, ‘işsizlik azaldı’ dediler

Bu duruma IMF, Dünya Bankası, çeşitli kredi derecelendirme kuruluşlarının ve bazı düzen kalemşörlerinin moral desteklerini de eklemek gerekiyor. Keza bahsettiğimiz kurum ve kalemlerin çoğu devasa bir karanlık içerisinde gördükleri tek bir ışığı derecelendirmelerini yükseltmek için kullanıyorlar. ABD ekonomisine ve dolaylı olarak emperyalist-kapitalist sistemin kendilerince can simidi olmaya çalışıyor, ‘piyasaları rahatlatmak’ için çırpınıyorlar. Bunun son örneği Kongre’den geçen 2014 bütçesinin yanı sıra işsizlik rakamlarındaki düşüş oldu. İşsizlik oranının son beş yılın en düşük seviyesinde olduğu söylenerek, piyasalar ‘sevindirildi’. Ancak söylendiği gibi işsizlik oranında kayda değer bir değişiklik yaşanmadı. Daha kayda değer bir değişiklik olarak ise iş arayan kitlelerin, iş aramaktan vazgeçtiği söylenebilir. ABD’de işsizlik oranı iş arayanlar üzerinden hesaplanıyor. İşsizlik verilerindeki ‘olumlu’ değişim, aslında iş arayan kitlelerde ‘iş bulma’ umudunun yitirilmesini gösteriyor.

İşsizlik yardımı engellenmeye çalışıldı

Yine işsizlik üzerinden devam etmek gerekirse, ABD Kongresi’nde işsizlere verilen yardım konusu da en temel tartışma maddelerinden biri oldu. Özellikle neocon Cumhuriyetçi çizgidekiler devletin sağlık ve işsizlik gibi alanlara ayırdığı bütçeyi ellerinden geldiklerince kısımaya çalıştılar. Daha önce hükümetin kepenk kapatmasına sebep olan inatlaşma kamuya ayrılacak bütçe konusunda da devam etmiş oldu ve piyasalar bir kez daha sıkıntı içerisine girdiler. Cumhuriyetçiler’in de amacının aslolarak Obama yönetimini sıkıntıya sokmak olduğu ifade ediliyor (Cumhuriyetçi parti iktidarda iken işsizlik yardımı beş defa uzatılmış, parti içerisinde kimse buna ses çıkarmamıştı.) Önümüzdeki aylarda yapılacak ara seçimler sebebiyle yumuşayan Cumhuriyetçiler, sağlık reformu ve işsizlik yardımlarını tartışmaya açmaya, emperyalist efendi Obama’yı ‘sosyalist’ olmakla suçlayarak, muhafazakar kitlelere ve tekellere göz kırpmaya çalışıyorlar. Ancak ‘bu göz kırpmaya’, kaş yapar iken göz de çıkarabiliyor ve tepki çekebiliyor.

Fatura kamu çalışanlarından kesilecek!

Bu sebeple şimdilik iki kapitalist parti arasında uzlaşmazlık sona erdirilerek yeni bir krizin önüne geçildi ve içerisinde bulunulan büyük krizin önü perdelenmeye çalışıldı. Kongre’de yapılan oylama 26 ‘hayır’ oyuyla karşı 72 ‘evet’ oyu ile kabul edildi. Böylece Kongre yeni bir yönetim krizini engelleyerek 1 trilyon 100 milyar dolarlık yeni bütçeyi onayladı. 92 milyar dolarlık kısmı ek olarak savaşa ayrılan bütçenin küçük bir bölümü de doğal afetler için ayrıldı. Ancak Mart ayında başlayacak olan ‘otomatik harcama kesintileri’ ile kamu çalışanlarının maaşlarında kesintiler yaşanacak. Ayrıca uçak biletlerinin fiyatları arttırılacak.

Emekçiye değil savaşa bütçe!

Savaşa ayrılan bütçenin önemli bir bölümü ise dış ülkelerdeki operasyonlar için kullanılacak. Bütçenin sağlık ya da işsizler için ayrılan kısımları hükümetin kepenk indirmesine kadar giden olaylara sebep olurken, savaş bütçesi için rahatlıkla mutabakat sağlanabiliyor.

2014 yılında Obama yönetimindeki ABD’nin son yıllara benzer biçimde dış politika yerine iç politikaya ağırlık vermesi bekleniyor. ABD son yıllarda özellikle içerisinde bulunduğu mali sıkıntılar sebebiyle daha çok iç politikaya ağırlık vermişti. Hatta bu yüzden Ortadoğu’daki ağırlığını da yitirmeye başlamıştı. Suriye’ye yönelik emperyalist müdahale beklenirken aniden 180 derece dönüş yaşanmış, onun yerine Rusya’nın sunduğu diplomatik çözüm tercih edilmişti.

Mali kriz dengelerini bozdu

Elbette dünya jandarmalığı görevini üstlenen Washington’daki efendilerin Ortadoğu’daki gelişmelere ilgisiz kaldığı iddia edilemez. Ancak içinde bulunulan mali, bürokratik kriz öylesine bellerini bükmüş durumdaydı ki, bu onların dengelerini bozdu. Özellikle Mısır ve Suriye için hedeflerinde de başarısız

olmalarının gerisinde olayların akışı ile birlikte mali sıkıntılar da vardı. Onun haricinde ellerinden geldiğince uğursuz rollerini oynamaktan, yeni operasyonlar ve katliamlara imza atmaktan geri kalmadılar. Son birkaç yıldır ABD’nin kapsamlı işgal senaryolarına girişmemesinin gerisinde hem Irak’ın verdiği dersler, hem de ekonomisindeki kırılmanın payı büyük. İran’a yönelik olası İsrail saldırısı engellenmeye çalışıldığı gibi, Tahran ile yaşanan “soğuk savaşın” da bitirilmeye çalışılması, iki ülkenin de acil bir ‘rahatlama’ ihtiyacı içerisinde bulunduğunu gösterdi.

Jandarmalığa devam!

2014’te de bu durum önemli değişiklikler yaşanmadığı sürece devam edecek gibi duruyor. ABD Obama ile girdiği İHA tipi katliam modelini sürdürecektir. Birkaç senedir konuşulduğu gibi gelecek büyük savaşın adresi olarak ise Uzakdoğu gösteriliyor. ABD devasa askeri makinesini özellikle Pasifik’e kaydırarak, kendi yerine göz diken ve bu sene ABD’nin elinden en büyük ekonomi unvanını alan Çin’e göre konumlandırıyor. Tabii kaynayan Ortadoğu’da ne zaman ne olacağı bilinmez ve emperyalist efendiler her daim jandarmalık rollerini sürdürecektir. Gerek yerli taşeronları gerekse de işgal ve katliam makineleri ile.

Yeni şoklar kapıda!

ABD ekonomisinin ‘iyimser’ büyümeleri onu içinde bulunduğu derin krizden çıkartamıyor. Şu an için emperyalist efendilerin iç ve dış politikada krizi yönetme, onu katlanılabilir biçimlere sokma telaşı içerisinde oldukları görülüyor. Buna karşılık emekçilerin krizi ise katlanılabilir bir durumda değil, milyonlarca emekçi yahut işsiz için yaşam koşullarında hiçbir iyimser gelişme yaşanmıyor, zengin ve yoksul arasındaki derin uçurum büyümeye, dev tekellerin şubeleri kapanmaya devam ediyor. Şimdilik dizgine vurulan krizin ne zaman nerede patlayacağı ise belli değil. Ancak yeni şokların yaşanacağı ve bu şokların kimseleri teğet geçmeyeceği kesin.

Cenevre-2 Konferansı'nda uzlaşma arayışı

Cenevre-2 Konferansı'ndan ne çıkacak? Bu, henüz belli değil. Eğer bir kazaya uğrayıp kesintiye uğramazsa, en iyi ihtimalle, taraflar arasında anlaşmaya varma sürecinin başlangıcı olabilir.

Son günlere kadar akıbeti belirsiz kalan Cenevre-2 Konferansı, ABD'nin işbirlikçilerine baskı yapmasıyla nihayet toplandı. Konferansa muhaliflerin yanı sıra 40'a yakın ülkenin temsilcisi de katıldı.

Cenevre'deki otellerin dolu olduğu gerekçesiyle İsviçre'nin Montrö kentinde toplanan konferansın ilk günü, tarafların birbirini ağır sıfatlarla itham ettiği atışmalara sahne oldu. Güne damgasını vuran ise, Suriye Dışişleri Bakanı Velid el Muallim'in, Amerikalı mevkidaşı John Kerry'e 'haddini bildiren' ve ABD'nin işbirlikçileri Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan'ı isimleriyle anarak, bu devletlerin cihatçı teröristlerle suç ortaklığını gözler önüne seren konuşması oldu.

BM şefi, ABD uşağı olduğunu ispatladı

Konferansın açılış konuşmasında Suriye yönetimini hedef alan BM şefi Ban Ki-moon, cihatçı çetelerin ise, sözünü bile etmedi. Bu arada konferans salonunun yarısından fazlasını Suriye'deki yıkıcı savaşın kışkırtıcıları, finansörleri, silah ve tetikçi transferi yapan devletlerin temsilcileri işgal ederken Ki-moon, son günde İran'a gönderdiği daveti geri çekti.

Konferansı güya "tarafsız" bir misyonla yöneten Ki-moon, daha ilk adımda cihatçı çetelerin tarafında olduğunu gösterdi. Bu tutum Ki-moon'un ABD güdümünde hareket eden bir kukladan ibaret olduğunu gösterdi. Suriye halkına karşı savaş suçu işleyen Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Fransa ve diğerlerini davet eden BM şefi, İran'a ilettiği daveti ise, konferansa bir gün kala geri çekti. Bu icraatlarıyla alçaltıcı bir duruma düşen Ki-moon, tam bir ABD kuklası gibi hareket ettiğini gösterdi.

ABD ve işbirlikçilerinden aynı nakarat

ABD, Fransa, İngiltere, bölgedeki Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi devletler ve güdümlü muhalefetin figüranları, aynı telden çaldılar. Baas yönetimine karşı başlayan kitle hareketini silahlandırıp yozlaştıran bu girici odaklar, Şam'da AKP türünden dinci-Amerikancı bir yönetim kurma hesapları içindeydi. 50 ülkeden Suriye'ye cihatçı katil taşıyan bu güçler, Esad yönetimini yıkmaya muvaffak olamadılar. Cenevre-2 Konferansı'nın toplanmasının nedeni de, Esad yönetimini muhatap almak zorunda kalmalarıdır.

Hal böyleyken bu cephenin sözcüleri, aynı kalemden çıkmış izlenimi veren metinler okudular. "Suriye'nin geleceğinde Esad'a yer yoktur" nakaratını tekrarlayan ABD komutasındaki cephe, üç yıldır savaşarak yapamadığını, Montrö'deki bir otel salonunda gerçekleştirme hedefinde.

Üst perdeden konuşmaların gerçek hayatta bir karşılığının olmadığı, bu cephenin figüranı Ban Ki-moon tarafından da itiraf edildi. Basın toplantısı düzenleyen BM şefi, Esad'ın kaderini Suriye halkının belirleyeceğini söylemek durumunda kaldı.

Muallim'den iddialı çıkış

Suriye heyeti adına konuşan Dışişleri Bakanı Velid el Muallim'in konuşması, Kerry ve Ki-moon başta olmak üzere, salonda bulunan pek çok kişinin suratının asılmasına neden oldu. Kendisine tanınan sürenin dört katı kadar konuşan Muallim, bundan dolayı Ki-moon'la bir gerilim de yaşadı.

Konferansın esas gündeminin terörle mücadele olması gerektiğini savunan Muallim'in de, çitayı yükselttiği gözlerden kaçmadı. Suriye'ye güç yığınağı yapan, Irak ve Lübnan'da da katliamlar yapan cihatçı çeteler, konferansın gündeminde olsa da, temel gündem bu değildi.

"Esad'sız Suriye" söylemlerine sert tepki gösteren Muallim, adını anarak Kerry'ye 'haddini bildirdi.' Asık suratla konuşmayı dinleyen Kerry'e hitap eden Muallim, "Ne siz ne de başkaları, Suriye'nin geleceğini belirleyemez, bu karar sadece ve sadece Suriye halkın aittir" ifadelerini kullandı.

Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar'ın tekerfirci teröristleri desteklediğini, finanse ettiğini, silahlandırdığını ve eğittiğini belirten Muallim, "Tayyip Erdoğan hükümeti teröristleri barındırıp desteklemeseydi, Suriye'deki çatışmalar bu boyuta ulaşmazdı" diye konuştu. Suriye'ye emperyalist müdahale çağrısı yapan güdümlü muhalefeti ise, İsrail ajanlığı ve ihanetle suçlayan Muallim, Suriye halkının kanını döken devletlerin temsilcileri konferansa çağrılırken, İran'a iletilen davetin geri çekilmesini de eleştirdi.

Lavrov dengelemeye çalıştı

BM şefinden sonra konferansın ikinci konuşmasının gerçekleştiren Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, konferansın temel görevinin, 'trajik' olarak değerlendirdiği çatışmaların bitmesini sağlamak ve çatışmaların bölgedeki diğer ülkelere yayılmasını önlemek olduğunu söyledi.

"Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerine reform reçeteleri dayatma girişimleri ve sosyal mühendislik deneyleri politik ve ekonomik modernizasyonu geriye itmektedir" şeklinde konuşan Lavrov, ABD ve işbirlikçilerini, uluslararası hukukun temel ilkelerine uymaya çağırdı.

Tarafların uzlaşması ve çatışmaların sona erdirilmesi konusunda anlaşmaları gerektiğini vurgulayan Lavrov, Suriye'deki "yurtsever muhalif"

grupların ve İran'ın da barış sürecine dahil edilmesi gerektiğini belirtti. Bu arada akşam saatlerinde basın toplantısı düzenleyen Lavrov, önümüzdeki günlerde ateşkesin Halep'ten başlayabileceğini, aynı planın Homs kentinde de uygulanabileceğini söyledi.

Ahmet Davutoğlu suçüstü yakalandı

Türk sermaye devleti adına konferansa katılan Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun, çarpılmış bir yüz ifadesiyle konuşmaları izlediği dikkat çekti. MİT eskortluğunda cihatçı katillere silah taşıyan TIR'ların yakalanmasından dolayı Montrö'ye sıkıntılı giden AKP'li bakanın, Muallim'in konuşmasından sonra yüzünün iyice asıldığı gözlemlendi. Kısa süre öncesine kadar girdiği ortamlarda "fiyakalı" havalarda dolaşan Davutoğlu'nun eski havasından eser kalmaması kaçınılmazdı. Zira AKP iktidarının üç yıldan beri Suriye'deki savaşta taraf olduğu ve cihatçılarla suç ortaklığı yaptığı kimse için bir sır değil.

Şefi Tayyip Erdoğan'la birlikte Davutoğlu'nun hesapları, Esad yönetiminin birkaç ayda yıkılacağı yanılışına dayanıyordu. Oysa yolsuzluk ve rüşvet batağına saplanan AKP iktidarının, Esad'dan önce yıkılması ihtimal dahilindedir. Bu gerçeği fark etmenin sıkıntısıyla kıvranan AKP'li bakan, yine üst perdeden laflar etti. Üç yıldır terennüm ettiği 'Esad gidecek/gitmelidir' nakaratını tekrarlayan Davutoğlu'nu pek ciddiye alan olmadı. Bu arada, Esad yönetimine ağır ithamlarda bulunan AKP'li bakan ve bazı Körfez şeyhlerinin, engelleyemedikleri konferansı sabote etmek için çaba harcayacakları iddia ediliyor. Bilindiği üzere bu gerici odaklar, Suriye'ye emperyalist saldırı düzenlenmesi için, histerik bir şekilde çalışmışlardı.

Arabuluculuk BM'de...

Konuşmalarda kullanılan ağır vasıflara rağmen, Arap Birliği ve Birleşmiş Milletler özel temsilcisi Lahdar Brahimi aracılığıyla taraflar arası görüşmelerin birkaç gün içinde başlamasına karar verildi. Tarafların bir hafta sürecek görüşmelerle, sorunların çözümü için ortak bir zemin yaratmaları amaçlanıyor.

Cenevre-2 Konferansı'ndan ne çıkacak? Bu, henüz belli değil. Eğer bir kazaya uğrayıp kesintiye uğramazsa, en iyi ihtimalle, taraflar arasında anlaşmaya varma sürecinin başlangıcı olabilir.

Suriye'de propaganda savaşı

Suriye'ye yönelik emperyalist saldırı politikası, Cenevre-2 Konferansı ön günlerinde, kirlî propaganda savaşına yeni bir boyut kattı.

Kentlerin bombalanması, ölü sayısı gibi bilgiler tarafların haklı gösterilmesi gayesiyle ya abartılıyor ya düşürülüyor. Geçen aylarda gündeme getirilen kimyasal silah kullanımı tartışmasıyla emperyalist saldırıya gerekçe yaratılmaya çalışılmıştı. Son günlerde ise, ivme kazanan propaganda kampanyalarına, işkence raporu da eklendi.

Kirli propaganda savaşının medya ayağı

Bugün bir dizi burjuva medya eliyle, Suriye devletinin işlediği işkence ve infazlara ait olduğu iddia edilen bir rapor piyasaya sürüldü. Raporu hazırlayanın Londra merkezli Carter-Ruck and Co. isimli bir hukuk bürosu olduğu ifade ediliyor. Bu kurumun Katar şeyhleri tarafından finanse edildiği dikkate alındığında, kirlî propagandanın amacı daha iyi anlaşılır.

Raporun, binlerce resimle infaz ve işkenceyi açığa çıkarttığı iddia ediliyor. Raporu servis eden emperyalist medya kuruluşları CNN, The Guardian gibi savaş borazanları ile TRT ve Anadolu Ajansı (AA) oldu. Sermaye hükümeti AKP'nin emperyalist şeflerin üslubu değişmesine rağmen sürdürdüğü savaş çığırtkanlığı, devletin resmi medya kuruluşları ayağıyla güçlendirilmeye çalışılmıştı. AA'nın Suriye'ye dair birçok çürütülmüş, yalan haberi "özel haber" diye duyurduğu hatırlanırsa, bugün işkence raporunu servis eden kuruluşlar arasında olması da şaşırtıcı değil. Oysa hükümet borazanı haline gelen bu resmi medya, cihatçı katillere silah taşıyan MİT tırlarından pek söz etmiyor.

Savaş çığırtkanlığını sürdüren bu yayın kuruluşları şimdi Cenevre-2 Konferansı öncesi rapor üzerinden "muhaliflerin" masada elini güçlendirmeye çalışıyorlar. "Esadsız çözüm" için Konferansa gidecek Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu'nun (SMDK) bu rapor ve benzeri argümanları öne çıkartacağı zaten tahmin edilebilir. Ancak bu çabanın beklenen sonucu yaratması olası görünmüyor. Zira SMDK tarafından desteklenen silahlı çetelerin vahşetleri de akıl almaz boyutlara ulaşmış ve kimse için bir sır değil.

Emperyalistlerin yalanları

Söz konusu rapordaki fotoğraf ve belgelerin

kaynağı belli olmadığı gibi, bu suçların kimler tarafından işlendiği de bilinmiyor. Şam'da kimyasal silah kullanıldığı gerekçesiyle kopartılan fırtınanın çoktan unutulmuş olması, bu tür kampanyaların kirlî amaçlar için başlatıldığının bir başka örneğidir. Bu raporun da amacı, Suriye'deki yıkıcı savaşın tarafı olan emperyalistler güdümündeki muhalefete malzeme sağlamaktan ibarettir. Hatırlanacağı gibi, Irak işgalinden hemen önce de "nükleer tesiste çalışan güvenilir kaynağın" muhbirliği, emperyalist saldırının gerekçesi sayılmıştı. Oysa kimyasal silah yalanını söyleyen Rafid Ahmet Elvan el-Cenabi, Irak işgalinin üzerinden yıllar geçtikten sonra yalan ifade verdiğini açıklamıştı. Nitekim dönemin ABD Savunma Bakanı Colin Powell da yalan söylediğini itiraf etmek zorunda kaldı. Ama emperyalist işgal ülkeyi yakıp yıkmış, 1.5 milyon Iraklı'nın hayatına mal olmuştu.

Dünyadaki güç odaklarından biri olmaya aday olan ve Ortadoğu'daki etkisini arttırmaya çalışan Rusya, Suriye devletini aklayan bir tutum alarak, cihatçı çetelerin Halep'te kimyasal kullandıklarını ortaya koyan belgeleri daha önce yayınlamıştı. Aynı dönemde ABD ve işbirlikçileri de çetelerin kimyasal kullandıkları bölgelerin incelenmesini engelleyip Suriye devletini hedef alıyordu. Sonuç olarak ABD ve Rusya arasındaki anlaşma ile kimyasal silah iddialarının üstü örtüldü. Suriye'deki kimyasal silahların imhası ve Cenevre-2 Konferansı'nın toplanmasıyla bağlanan süreç ilerlerken, şimdi propaganda savaşı işkence belgeleriyle sürüyor. Piyasaya sürülen söz konusu raporda, Suriye devletine ait olduğu iddia edilen görüntüler, Sezar kod adlı bir kişinin "şahit olmadığı ama bildiği" işkence ifadeleri üzerinden propaganda yürütülüyor.

Kirli propaganda üzerine aslında bir itiraf niteliğindeki açıklamaysa Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov'den geldi. Lavrov işkenceye ilişkin fotoğraflara, rapora bakmadan savunmaya girerken "Suriye krizinde diplomatik savaştan çok enformasyon savaşı yaşandığını" söyledi.

Lavrov, "Bu da enformasyon savaşının bir parçası. Suriye'de savaş suçunu iki taraf da işliyor ve çift taraflı işleniyor" ifadesini kullandı.

Emperyalistler bölgesel egemenlikleri için yalanlarla kendi ve işbirlikçilerinin suçlarını örtmeye çalışarak, halkları aldatmaya çalışıyorlar. Emperyalistlerin "demokrasi" ve "özgürlük" zırvalarına dayanarak işgal ettikleri Afganistan, Irak, Libya ve diğer ülkelerde ise işsizlik, yoksulluk, eğitimsizlik kuralızsömürü ve katliamlar işçi ve emekçi kitlelerin kaderi olmaya devam ediyor.

Libya'da çatışmaların arkasındaki neden petrol

Libya'da Kaddafi'nin devrilmesinin üzerinden iki yılı aşkın süre geçmesine karşın çatışmalar devam ediyor. Oluşan otorite boşluğunu çeteler dolduruyor. Zira Ali Zeydan başkanlığında kurulan emperyalistler güdümündeki kukla hükümet, Libya'ya hakim olmaktan uzak. Bundan dolayı pek çok bölge silahlı çetelerin denetimindedir.

NATO füzeleriyle inşa edilen "demokrasi", iki yılı aşkın süredir Libya'da hakim, ancak halen ülkenin pek çok bölgesinde çatışmalar devam ediyor. Yedi ay süren NATO bombardımanı çatışmaları sona erdirmemi. Tersine, iki yıldan beri Libya sık sık kan gölüne çevriliyor. Son olarak Libya'nın başkenti Trablusgarp'ın güneybatısında başlayan çatışmalarda şu ana kadar 24 kişinin hayatını kaybettiği, 15 kişinin yaralandığı bildirildi.

Varş es-Sana bölgesindeki çatışmanın Libya ordusu ile "devrik lider Muammer Kaddafi yanlıları" arasında yaşandığı iddia ediliyor. Libya askerlerinin elinde Kaddafi posteriyle yürüyen kişileri gözaltına almak istemesi üzerine çatışmaların başladığı aktarılıyor.

Libya'daki çatışmaların asıl nedeni, iktidardan ve petrolün yağmasından pay alma kavgasıdır. Libya, dünyanın zengin petrol rezervlerine sahip ülkelerinden biri olmasına rağmen Trablus'ta emekçiler yakıt almak için saatlerce, hatta günlerce kuyrukta bekliyor.

Doğudaki milislerin liman ve rafinerileri abluka altına almasıyla ülkenin anapara kaynağı olan petrol ihracatı ciddi oranda aksıyor. Kaddafi döneminde günde bir milyon 600 bin varil olan petrol üretimi bugün beşte biri oranına inmiş durumda.

Bir yanda bölgede denetimi alan milislerin hükümet yasağına rağmen petrolü dünya pazarlarına satacaklarını açıklaması, diğer yandan merkezi hükümetin saldırı tehditleri; ülke, hangi taraftan olursa olsun çıkar hakimiyeti için yeni çatışmalara gebe olmaya devam ediyor.

Libya'daki "diktatörün" NATO bombardımanı ve çeteler işbirliği ile devrilmesi, ülkeyi kaosa sürükledi. Emperyalist saldırı, emekçi halklara kan ve gözyaşı dışında bir gelecek sunmadı; zira bombalı saldırılar, silahlı çatışmalar, benzin sıkıntısı, sefalet koşulları daha da vahim bir hal alıyor. Libyalı emekçilerin bu vahim durumdan kurtulabilmeleri, ancak emperyalistlere, işbirlikçi yönetime ve çetelere karşı soluklu bir mücadele geliştirmeleriyle mümkün olacaktır.

Yeni anayasaya karşı farklı tutumlar

Mısır'da yeni anayasayı sınırlı/sembolik bir kazanım olarak değerlendiren sol/sosyalist güçler, halk isyanında yükseltilen taleplerin kazanıma dönüştürülmesi için mücadeleye devam edeceklerini belirtiyorlar.

14-15 Ocak tarihlerinde Mısır'da gerçekleştirilen referandumun kesin sonuçları açıklandı. Sonuçları açıklayan Mısır Yüksek Seçim Kurulu Başkanı Nebil Salib, katılımın %38.6, yeni anayasaya evet diyenlerin oranının ise %98.1 olduğunu belirtti. Buna göre, yeni anayasayı kabul eden seçmenlerin sayısı 20 milyona ulaştı. 'Evet' oylarının bu kadar yüksek olması, yeni anayasayı reddeden İhvan (Müslüman Kardeşler) ve yandaşlarının referandumu boykot etmelerinden kaynaklanıyor.

2012'de İhvan tarafından gerçekleştirilen referanduma katılım oranı %30 sınırında kalmış, oy kullanan 16 milyon seçmenin ise sadece 10 milyonu anayasaya evet demişti. Buna rağmen İhvan ve destekçileri, referandumun gayr-ı meşru olduğunu iddia ediyor ve yeni anayasayı tanımayacaklarını belirtiyorlar.

En yüksek katımlı referandum

Mısır, sık referandum yapılan ülkelerden biri. Örneğin 1952'den bu yana, Mısır'da 20'yi aşkın referandum gerçekleştirilmiş. Ancak Mısır, referandumlara katılımın düşük olduğu ülkelerden biridir aynı zamanda. Bundan dolayı %38.6 oranındaki katılım, Mısır tarihinin en yüksek katımlı referandumu oldu.

İhvan ve destekçilerinin boykotuna rağmen, katılımın bu oranda olması, Mısır koşullarında yeni anayasaya verilen güçlü bir destek olarak değerlendiriliyor. İhvan'ın henüz Mısır halkı nezdinde teşhir olmadığı bir dönemde yapılan referandumla kıyaslandığında, arada belirgin bir fark olduğu görülüyor; yeni anayasaya evet diyenler, İhvan anayasasına evet diyenlerin iki katı oldu.

Mısır'da yapılan referandumlara kadınların katılımının, ilk defa bu düzeyde yoğun olması dikkat çeken bir diğer nokta. Bu durum, kısa ömürlü dinci-gerici İhvan yönetimi döneminde kadınlar üzerindeki baskıların belirgin bir şekilde artmasıyla doğrudan bağlantılıdır.

"Demokrasi bayramı"

Ordunun etkisindeki geçici yönetim ile ulusal laik/liberal laik partiler, referandumu, "Mısır halkının demokrasi bayramı" ilan ettiler. Bu kesimler, referandumun geçici yönetim tarafından ilan edilen "yol haritası" açısından önemli bir eşik olduğunu ve bunun yol haritasındaki diğer hedefleri gerçekleştirmeyi kolaylaştıracağını savunuyorlar.

Mısır burjuvazisinin bu kesimleri, İhvan'ın etkisini mümkün olduğunca sınırlamak, 25 Ocak 2011'den beri devam eden halk hareketini aşamalı bir şekilde tasfiye etmek ve büyük bir sarsıntı geçiren sistemi tahkim etmek için çalışıyorlar. Yeni anayasayı, bu yönde atılmış önemli bir adım olarak değerlendiren bu kesimler, cumhurbaşkanlığı ve parlamento

seçimlerinin önümüzdeki aylarda yapılmasıyla, bu hedeflerine daha da yaklaşmayı umuyorlar.

İhvan'dan "iç savaş" tehdidi

Referandumu boykot eden, bazı kentlerde ise fiili engelleme girişimlerinde bulunan İhvan, yeni anayasayı tanımayacağını ilan etti. Referandumun meşru olmadığını savunan İhvan şeflerinin argümanları, bu iddialarına rağmen, zayıflamış bulunuyor. Hal böyleyken, "meşru başkan Muhammed Mursi"dir söylemini sürdürmeleri, İhvan'cılarını gülünç duruma düşürüyor.

Referandum sonuçlarının belli olmasından sonra, "iç savaş hayırlı olsun" tehdidi savuran İhvan şefleri, yeni anayasasının kabul edilmesinden duydukları rahatsızlığı da itiraf etmiş oldular. Nitekim son günlerde özellikle üniversitelerdeki genç militanlarını sokak eylemlerine yönlendiren bu şefler, ortamı germeye ve gündemde kalmaya çalışıyorlar.

Eylemlere katılımın yüzlerle, hatta bazen onlarla sınırlı kalmasına rağmen, İhvan militanları hem kolluk kuvvetleriyle hem eylem gerçekleştirdikleri bölgelerde yaşayan halkla çatışıyorlar. İç savaş tehditleri eşliğinde sürdürülen bu politika İhvan'ın halk nezdindeki itibarını daha da zedelemiş görünüyor. Öte yandan bu politika, geçici yönetimin kimi zaman İhvan militanlarına ölçsüz bir şiddet kullanmasının gerekçesi oluyor.

Bazı yayın kuruluşları, Irak ve Şam İslam Devleti'ne (İŞİD) bağlı yüzlerce cihatçının Mısır'a ulaştığına dair haberler yayınlamaya başladılar. Bu da dinci-gerici akımların, en azından belli bir süre için Mısır'da kanlı cinayetler işlemeye devam edeceklerine işaret ediyor. Fakat bu türden eylemler yapsalar bile, "iç savaş"

düzyine çıkartma gücünden yoksun görünüyorlar. Bu arada 25 Ocak'ta halk isyanının 3. yıldönümünde alanlara çıkma çağrısı yapan İhvan ve müttefikleri, gövde gösterisi yapmaya hazırlanıyorlar.

Anayasaya evet, mücadeleye devam

Mısır'ın sol/sosyalist parti ve örgütlerinin ezici bir çoğunluğu yeni anayasaya evet dedi. Sadece kimi zaman İhvan'la yanyana gelen Devrimci Sosyalistler ile 6 Nisan Gençlik Hareketi referandumu boykot ettiler.

Sol/sosyalist güçler, yeni anayasasının pek çok sorun ve eksiklik içerdiğini dile getiriyorlar. Buna rağmen referanduma katılım ve evet oyu verilmesi yönünde propaganda yaptılar. Bu tutumu, yeni anayasasının hem işçiler, emekçiler ve kadınlar için kazanımlar içerdiğini hem "terör örgütü" ilan edilen İhvan üzerindeki basıncı daha da arttıracığı gerekçesine dayandırıyorlar.

Yeni anayasa, Mısır'ın geçmişteki anayasalarıyla kıyaslandığında belli bakımlardan ileri maddeler içeriyor. Ama buna karşın dört dörtlük bir burjuva anayasadır. Bazı ileri maddeler içermesi ise, halk isyanının ikinci dalgasına yaslanarak işbaşına gelen geçici yönetimin, halen hareket halindeki işçilerin, emekçilerin, gençlerin, kadınların basıncı altında olmasından dolayı.

Yeni anayasayı sınırlı/sembolik bir kazanım olarak değerlendiren, sol/sosyalist güçler, halk isyanında yükseltilen taleplerin kazanıma dönüştürülmesi için mücadeleye devam edeceklerini belirtiyorlar. Egemen sınıflar arasındaki çatışmanın tarafı olma tuzağına düşmeden, bağımsız devrimci bir bayrak yükseltebilirse eğer, Mısır'da sol/sosyalist güçlerin önü açık olacaktır.

Direniş kazandı!

Bu kez de son sözü direnenler söylemiştir. Hamburg'da günlerdir polisle kıran kırana çatışmalar halinde süren direnişin bir kez daha kanıtladığı gerçek budur.

Anti-faşist otonom gruplar tarafından işgal edilip, yaklaşık 20 yıl alternatif bir kültür merkezi olarak kullanılan Rota Flora'ya dönük yıkım saldırısına karşı, Hamburg'da 21 Aralık'ta başlayan direniş sonuç verdi.

Sosyal-demokrat eyalet hükümeti sözcülerinin devrimci ve ilericilere, özellikle de otonom gruplara ve göçmenlere dönük tehdit ve şantajlar, saldırıların devam edeceğine ilişkin kararlılık gösterileri ve nihayet Hamburg polisinin yüzlerce insanın yaralanmasıyla sonuçlanan vahşi saldırıları, günlük olarak uygulanan gözaltı terörü sökmeydi.

Devrimci ve ilerici güçleri yalıtma amacıyla devreye sokulan karalama kampanyası da işe yaramadı. Son olarak, Rota Flora Kültür Merkezi'nin bulunduğu semtin de içinde olduğu ilçeler "tehlikeli bölge" olarak ilan edildi, Olağanüstü Hal uygulamalarına başvuruldu. Fakat nafi!

Direniş her geçen gün daha da büyüdü, yayıldı ve safları daha bir sıklaştırdı. Bunun dolaysız sonucu olarak, Rota Flora'yı tümüyle ticari amaçlarla, her türlü düşkünlüğe sahne olacak biçimde kullanacak olan Klausmartin Kretschmer adlı vurguncuya satan Altona Belediyesi üzerinde büyük bir baskı oluştu. Bununla da kalmadı, Rota Flora hem işbaşındaki hükümetin ve hem de Almanya genelinde toplumun gündemi haline geldi. Yerel hükümeti ve Altona Belediyesi'ni en çok da bu durum rahatsız etti. Çareyi geri çekilmekte buldular.

Altona, Sant Pauli ve Sternchze ilçeleri "tehlikeli bölge" ilan edilmişti, ilk elden bu uygulama yumuşatıldı, uygulama alanı daraltıldı. Ardından tümüyle kaldırıldı. Atılması gereken esas adımı ise Altona Belediyesi attı.

Alım-satım, yıkım ve dönüşüm, kısacası Rota Flora konusunda her türlü tasarruf hakkı Altona

Belediyesi'ne aitti. Rota Flora'nın yıllarca otonom gruplarca alternatif bir kültür merkezi olarak kullanılmasına izin veren kağıt üzerinde bu belediye idi. Burayı Klausmartin Kretschmer'e satıp, uzun süren bir mahkeme sürecinin ardından yıkılmasına zemin hazırlayan da Altona Belediyesi'ydi. Her şey bu belediyenin imar planında yapacağı bir yeni düzenlemeye kalmıştı. O da bunu yaptı. İmar planında bir değişikliğe başvurup, Rota Flora'nın Rota Flora olarak kalmasını sağlayacak düzenlemeyi imzaladı.

Bu düzenlemeyle mülk sahipleri artık Rota Flora üzerinde herhangi bir hak iddiasında bulunamayacaklar. Yani, Rota Flora'nın yıkımı ve dönüşümü tümüyle Altona Belediyesi'nin iznine bağlanmış bulunuyor.

Söz konusu imar planı resmi gazetede yayınlanmış ve yürürlüğe girmiş bulunuyor.

Son sözü direnenler söyledi!

Eyalet hükümeti bu yenilgiyi sineye çekecek midir? Altona Belediyesi Rota Flora üzerindeki yetkisini daha ne kadar süre için, devrimci ve ilerici güçler lehine kullanacaktır? Başta inşaat tekelleri olmak üzere, yağma ve rant peşinde koşan aç gözlü Alman tekelleri yeniden ne zaman saldırıya geçeceklerdir? Bu soruların cevabını tam ve kesin olarak bilemeyiz. Ve zaten önemli olan olası bir saldırıya her zaman için hazırlıklı olmak ve buna gerekli karşılığı vermektir.

Sonuç olarak, her zaman olduğu gibi bu kez de son sözü direnenler söylemiştir. Hamburg'da günlerdir polisle kıran kırana çatışmalar halinde süren direnişin bir kez daha kanıtladığı gerçek budur.

Kızıl Bayrak / Hamburg

Almanya'da faşistlere geçit yok

Almanya'nın doğusundaki Magdeburg şehrinde binlerce kişi faşistlerin gösterisini engellemek için sokağa çıktı. Faşist gruplar Magdeburg'un II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda bombalandığı günü bahane ederek her yıl gösteri yapmak istiyorlar. Şehrin bombalanmasını kendi faşist propagandaları için kılıf olarak kullanma çabaları, gerçekleştirilen karşı eylemlerle boşa düşürülüyor. Faşistlerin asıl amacının ırkçı propaganda olduğu teşhir edilerek gerçek yüzleri gösteriliyor.

Faşistlerin bu yıl yapmak istedikleri gösteriye karşı da anti-faşist güçler tarafından eylem yapıldı. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüş ile faşistlere geçit verilmeyeceği haykırıldı. Eylem sırasında bazı anti-faşist ve sol grupların faşistlerin yürüyüşünü fiilen engellemek istediği aktarıldı.

Polis, yürüyüş sırasında faşistleri korumak için Almanya'nın on eyaletinden yaklaşık 2 bin 500 kişilik takviye aldı. Polisin koruma çabasına karşın binler demiryolu hatlarını işgal ederek, yer yer yürüyüşü engellemek için polisle çatışarak faşistlere karşı kararlılıklarını gösterdiler.

Polisle yaşanan çatışmalar sırasında gözaltına alınanlar olduğu ifade ediliyor.

İspanya'da direniş geri adım attırdı!

İspanya'nın Burgos kentinde başlayan yol protestosu diğer kentlere de yayılarak sonuç getirdi. Burgos Belediye Başkanı, yol projesinin durdurulduğunu açıkladı.

Eylemlerin devam etmesi üzerine Belediye Başkanı Lacalle, projenin tamamen durdurulduğunu açıkladı. Lacalle, "Projeyi durdurup, birlikte yaşam ve sosyal barışa odaklanmaya karar verdik" diyerek kitlelerin tepkilerini yumuşatmaya çalıştı.

Kararın ardından kitleler yine eylemler gerçekleştirerek geri adım atılmasını kutladılar. Ayrıca iptal edilen yol projesinin olduğu Gamonal Mahallesi'nde emekçilerin balkon ve pencerelere çıkarak kararı kutladıkları görüldü.

Eylemler, Gamonal Mahallesi'ndeki 'Vitoria' adlı caddenin bulvar haline getirilmek istenmesi üzerine başlamıştı.

Belediyenin 8 milyon avroluk bulvar projesine karşı çıkan kitleler, ekonomik krizin yaşandığı bir dönemde kaynakların boşa harcanması, Burgos Belediyesi'nin 135 milyon avro borcunun bulunması, böyle yüksek maliyetli bir projeye gerek duyulmaması nedeniyle eyleme çıkmışlardı.

Bielefeld'de Haziran Direnişi paneli

Bielefeld Alevi Derneği ile İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu'nun (BİR-KAR) ortak örgütlediği "Gezi süreci ve sonrası AKP-Cemaat çatışması" konulu panel, 19 Ocak'ta gerçekleştirildi. Alevi Kültür Merkezi Dernek Lokali'nde gerçekleştirilen panele 100'ü aşkın kişi katıldı.

BİR-KAR temsilcisinin konuşmacı olduğu panel, dernek başkanının kısa açılış konuşması ve saygı duruşu ile başladı. Eşitlik ve özgürlük mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından söz, BİR-KAR temsilcisine verildi.

İlimli İslam projesi Haziran Direnişi ile sarsıldı

ABD emperyalizminin Ortadoğu'yu yeniden dizayn etme politikasına bağlı olarak gündeme getirdiği "İlimli İslam Projesi"ne değinerek sunumuna başlayan konuşmacı, AKP'nin bu projesinin bir ürünü olduğunu belirtti. AKP'nin emperyalistler, sermaye grupları ve burjuva medya tarafından desteklendiğini vurgulayan konuşmacı, 2001 Şubat kriziyle ülkeyi iflasın eşiğine getiren diğer burjuva partilerin seçim sandığına gömülmesinin ise, AKP'nin önünü açtığını vurguladı.

Emperyalistler, sermaye grupları, medya ve seçmen desteğine dayanan AKP'nin saldırganlıkta sınır tanımadığını ifade eden BİR-KAR temsilcisi, 11 yıllık iktidarı boyunca sosyal yıkım, sömürü ve baskı politikalarını pervasızca hayata geçirdiğini hatırlattı. Bu dönemde, özellikle ABD'den aldığı desteğe dayanarak generalleri Silivri Hapishanesi'ne doldurup iktidarını pekiştiren AKP'nin, polis ve yargının ise, iktidar ortağı cemaat tarafından ele geçirilmesine alan açtığını belirten konuşmacı, gücünün doruğuna ulaşan dinci-gerici iktidarın, Haziran Direnişi ile sarsıldığını vurguladı.

İşçilerin, emekçilerin, gençlerin, Alevilerin, kadınların ve diğer toplum kesimlerinin dinci-gerici iktidarın zorbalığına karşı isyan ettiğini vurgulayan konuşmacı, Haziran Direnişi'nin Tayyip Erdoğan'ın kimyasını bozduğunu, karizmasını çizdiğini ve buna bağlı olarak AKP-cemaat çatışmasının şiddetlendiğini ifade etti.

AKP-cemaat çatışmasının ürünü olarak gündeme gelen cumhuriyet tarihinin en rezil rüşvet ve yolsuzluk skandalının, kapitalist düzenin tepeden tırnağa kadar çürüdüğünü gözler önüne serdiğini belirten BİR-KAR temsilcisi, dinci-gerici iktidarın yerle bir edilmesi gerektiğini vurguladı. Düzenin bir bütün olarak kokuşmuş olduğunu belirten konuşmacı, CHP dahil diğer burjuva partilerin de işçiler, emekçiler, Alevi emekçileri ve Kürtler için alternatif olmayacağını vurguladı. Reformistlerin gündeme getirdikleri "demokratik cumhuriyet" veya "bağımsız cumhuriyet" projelerinin ise birer safsatandan ibaret olduğunu

**Gezi süreci ve sonrası
AKP - Cemaat çatışması!**

PANEL Tarih: 19.01.2014
Saat: 13:00`de

Panelist:
Sina Akin

Yer: Bielefeld Alevi Kültür Merkezi Dernek Lokali
Düzenleyen Kurumlar: B.K.A.M e.V. Bir-Kar e.V.

belirten konuşmacı, bu pislği ancak devrimin temizleyebileceğini, tek alternatifin ise sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti olduğunu vurgulayarak sunumunu tamamladı.

Emekçilere söylenecek tek gerçek: Bu pislği devrim temizler!

Sunum esnasında salonda bulunan bazı CHP'liler, hiçbir sermaye partisinin emekçiler için alternatif olamayacağı vurgusundan duydukları rahatsızlığı dile getirdiler. Sunumun akışını bozmaya çalışan CHP'liler, dernek başkanının yerinde müdahalesi üzerine, susmak zorunda kaldılar.

Sunumun ardından, Haziran Direnişi'yle ilgili kısa bir sinevizyon/slayt gösterisi gerçekleştirildi.

Panelin ikinci bölümünde bazı katılımcılar konuyla ilgili görüş ifade ettiler, bir kısmı ise paneliste sorular sordular. Bu bölümde de CHP'liler, çözümün devrimde olduğu vurgusundan duydukları rahatsızlığı dile getirdiler.

Tartışmaların yer yer hararetlendiği ikinci bölümde soruları yanıtlayan BİR-KAR temsilcisi, devrimcilerin emekçilere gerçeği söylemek durumunda olduğunu belirtti ve "bu pislği devrim temizler" vurgusunu yineleyerek sözünü noktaladı.

Az sayıdaki CHP'li hariç, katılımcılar paneli ilgiyle izlediler.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Frankfurt'ta Hrant Dink anması

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Frankfurt'ta Hrant Dink unutulmadı.

Hrant Dink bu kez de, gerçekleştirilen bir mitingle anıldı. 19 Ocak'ta, Soykırım Karşıtları Derneği ile devrimci ve ilerici grupların çağrısıyla bir miting gerçekleştirildi.

Kent merkezinde yapılan mitingde, Hrant'ın yaşamı, inandığı düşünceler, uğruna kendisini tereddütsüzce adadığı davası ve katledilişine ilişkin çeşitli konuşmalar yapıldı.

Diğer davalarda olduğu gibi, yedi yıldır sürmekte olan Hrant Dink davasında da aynı tablonun yaşandığı dile getirildi. Bu davanın sonunda da katillerin gizlendiğine, hatta terfi ettirilerek daha üst görevlere getirildiklerine dikkat çekildi. Bu ve diğer tüm davaların er ya da geç hesabının sorulacağını altı çizildi.

Miting, konuşmaların ardından sunulan şiir ve müzik dinletileriyle son buldu.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

ILO: İşsizlik artacak

Uluslararası Çalışma Örgütü Küresel dünya ekonomisinde yeşil filizlere rağmen işsizliğin 2013'te 202 milyon kişiye tırmadığını söyledi.

Kuruma göre küresel işgücü piyasası bir talep eksikliğiyle karşı karşıya.

ILO birçok gelişmiş ekonomide, kamu harcamalarındaki kesinti ile gelir ve tüketim vergisinin artırılmasının işletmeler ve hanehalkı üzerinde büyük yük olduğunu kaydetti.

Buna ek olarak finans sektörü de hala sorunlu.

Birçok ekonomide küçük işletmeler için kredi bulmak çok zor.

Ve ücret artışları verimlilik artışlarının gerisinde kaldı

Dünyanın dört bir yanında işsizlik

Kuzey Afrika 2013 yılında dünyanın işsizlikten en fazla etkilenen bölgesi olmaya devam etti.

Bölgede işsizlik oranı yüzde 12,2.

Ortadoğu yüzde 10,9'un üzerinde bir işsizlik oranı ile takip ediyor.

Avrupa, Kuzey Amerika ve diğer gelişmiş ekonomilerde bu oran yüzde 8,6.

Eski Yugoslavya ve eski Sovyetler Birliği'nde yüzde 8,2.

Sahra-altı Afrika'da ise yüzde 7,6.

Latin Amerika ve Karayipler'de işsizlik oranı yüzde 6,5 oldu.

İşsizlik oranı Çin'i de kapsayan Doğu Asya'da ise yüzde 4,5.

Güneydoğu Asya ve Pasifik'te yüzde 4,2 ve Güney Asya'da yüzde 4 oldu.

15 ve 24 yaşları arasındaki potansiyel işçileri kapsayan gençlerde işsizlik ILO için büyük bir endişe kaynağı.

Bu kesim içinde işsizlik geçen yıl yüzde 13 ile ortalama küresel oran olan yüzde 6'nın çok üzerinde.

İzmir'de DLB'lilere polis saldırısı!

DLB'liler, 21 Ocak'ta Bornova Suphi Koyuncuoğlu Lisesi'nin önünde "İsyan" adlı bültenin dağıtımını yaptıktan sonra bir büfede otururken sivil polisler gelerek Genel Bilgi Taraması (GBT) yapmak istediler.

DLB'liler GBT'nin keyfi bir uygulama olduğunu söyleyerek kimlik vermeyi reddettiler. Bunun üzerine polisler tehditler savurarak gözaltı yapacaklarını söylediler. Buna karşı geri adım atmayan DLB'liler, bu tehditlere direngen iradeyle cevap verdiler. O esnada etrafta bulunan, polise tepki gösteren bir kişiye de GBT yapıldı. Ardından, yoldan geçen insanları olanlar için şahit göstermeye çalıştılar, aynı zamanda çevreyi terörize etmek istediler.

Sivil polisler, DLB'lileri arabaya zorla ve darp ederek bindirmeye çalıştı. "Baskılar bizi yıldıramaz!" ve "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganlarıyla saldırıya karşılık verildi. Gözaltına alınan DLB'lilere polis tarafından tekmeler savuruldu. 5 DLB'li gözaltına alınarak Bornova Merkez Karakolu'na götürüldü. Burada da içeriye alınırken direngen tutum sebebiyle yere yatırılarak tekmelenen iki DLB'li nezarethaneye atıldığı sırada da sırtına tekme atıldı.

Polisler, üst araması yapmak için kadınları başka bir odaya götürmek istediler. Ancak bunun taciz olduğu belirtilerek reddedilmesi karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar.

DLB mücadele çağrısını sürdürüyor

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) Esenyurt ve Küçükçekmece'de yürüttüğü faaliyetler ve etkinliklerle liselileri mücadeleyi büyütme çağırıyor...

Esenyurt

Esenyurt Devrimci Liseliler Birliği, faaliyetlerine hız kesmeden devam ediyor. Esenyurt Köyiçi Meydanı, Esenyurt Lisesi ve Nakipoğlu Anadolu Lisesi çevresine DLB imzalı yazılımlar yapıldı.

Yine aynı hatta "Gezi şehitleri ölümsüzdür!", "Özgürlük, devrim, sosyalizm!", "Direniş, özgürleşmeye!" şiarlı DLB çıkartmaları yaygın olarak yapıldı.

"Bunları alacaksın, gömeceksin o zaman akıllanır", "siz gününüzü görürsünüz" tehditleri eşliğinde yaklaşık 4 saat karakolda bekletildikten sonra Adli Tıp raporu için hastaneye gidildi. Daha karakola girişten itibaren polisler, kadın ve erkeklerin yan yana oturmasına bile tahammül edememeleriyle kirli zihniyetlerini ortaya koydular. Hastaneye götürülürken de kadın-erkek ayrı götürmekte diretildi.

DLB'liler, işlemlerin tamamlanmasının ardından saat 20.00'de serbest bırakıldı.

Daha önce aynı okulda yapılan bildiri dağıtımının ardından okulun müdürünün bildiri alan öğrencileri disipline vermekle korkutmaya çalıştığı biliniyordu.

Devrimci faaliyete devam

22 Ocak'ta tehdit ve gözaltı terörünün yaşandığı lise önünde bir kez daha baskıların DLB'lileri yıldıramayacağı gösterildi. DLB'liler okul önünde dağıtım gerçekleştirerek devrimci faaliyetin engellenemeyeceğini dosta düşmana gösterdiler. Okuldan çıkan liselilerin dağıtılan bültenlere ilgisi iyiydi. Aynı zamanda bülten lisenin yakınındaki duraklara da yapıştırıldı.

Liselilerin Sesi / İzmir

Küçükçekmece

Küçükçekmece Devrimci Liseliler Birliği, 18 Ocak günü güncel gelişmeler ve eğitim sistemi üzerine bir forum gerçekleştirdi.

Şiir dinletisi ile başlayan forumda, Küçükçekmece DLB'nin hazırladığı ve çürümüş eğitim sistemini teşhir eden slayt sunumu gerçekleştirildi. Sunumun ardından gündemler belirlendi. Bu çerçevede yolsuzluk operasyonu, dershane tartışmaları, elemeci sınav sistemi, okullarda yaşanan sorunlar üzerine tartışmalar gerçekleştirildi. Forumun en kapsamlı tartışması örgütlenme sorunu üzerine oldu. Bu kapsamda eksikler tartışıldı ve daha etkin örgütlenme yöntemleri üzerine tartışmalar yapıldı.

Forum öncesinde yürütülen çalışmalarla liseliler foruma katılmaya çağırıldı.

Liselilerin Sesi / Esenyurt-Küçükçekmece

Faşist saldırılara Kadıköy'de eylemli yanıt!

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde 16 Ocak'ta faşistler saldırdı. Faşistlerin ardından polis devreye girerek saldırıyı devam ettirdi. Okuldan toplu çıkış yapan öğrencilere polis, gaz bombası ve tazyikli suyla yine saldırdı.

17 Ocak'ta da Kürt öğrenci Yavuz S., Söğütlüçeşme'de okula giderken faşist çetenin bıçaklı saldırısına uğradı. Aldığı darbeler sonucu başından ve kolundan yaralanan Yavuz S., Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı.

Üniversitede çevik kuvvet ve ÖGB ordusu faşist saldırıların ardından "güvenlik" için bölgeyi abluka altına aldı.

Yaşanan faşist saldırı karşısında ilerici, devrimci ve Kürt öğrenciler Kadıköy Boğa heykeli önünde oturma eylemi yaparak saldırıya protesto ettiler. Hukuk Fakültesi'nde de faşist saldırı yaşandığı haberini alan öğrenciler koşarak Hukuk Fakültesi'ne gittiler. Bir süre polis ablukaya aldığı kitle arkadaşlarını da alarak tekrardan Boğa heykeline yürüdüler. Hukuk Fakültesi'nde yakalanan faşistlerin cezalandırıldığı belirtildi.

Boğa'ya dönen öğrenciler basın açıklaması yaptılar. Kürtçe ve Türkçe yapılan basın açıklamasını Rojhat Turgut ve Hazal Öztaman okudu. Açıklamada Marmara Üniversitesi'nde idare-polis-ÖGB-faşist işbirliğiyle yaşanan saldırılar teşhir edildi. Faşistlerin saldırısının sonrasında polislerin devreye girerek devrimci, demokrat, Kürt öğrencilere azgınca saldırdığı ifade edildi.

Bu saldırıların yalnızca Marmara Üniversitesi'nde yaşanmadığına dikkat çekilerek talepleri uğruna mücadele eden gençlere yönelik faşist saldırıların artmış olduğu ifade edildi.

İdare-polis-ÖGB-faşist işbirliğine geçit verilmeyeceği ifade edilen açıklama, Gezi Şehitleri'nin katili olan polislerin ve sivil faşistlerin üniversiteden kovulacağına ifade edilmesiyle sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gebze'de Rosa anması

Gebze Emekçi Kadın Komisyonu (EKK), Rosa Luxemburg anma etkinliklerinden ikincisini 19 Ocak'ta Gebze İşçilerin Birliği Derneği'nde gerçekleştirdi.

Gebze EKK adına bir açılış konuşması gerçekleştirildi. Konuşmada, EKK olarak Gebze'de yürütülen çalışmalar anlatıldı ve kadınların kurtuluşu için devrim ve sosyalizm mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğinin vurgusu yapıldı. Katledilişinin 95. yılında yaşamı ve düşünceleri ile mücadeleye ışık tutması için bu etkinliklerin düzenlendiği ifade edildi.

"Devrim bir yoldu... Devrim için yaşamak bir yaşam biçimiydi..." denilerek Rosa ve Karl, Lenin ve Mustafa Suphi ile 14 yoldaşı şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşuna davet edildi.

Saygı duruşunun ardından etkinlik programı aktarıldı. New York'lu doküman işçisi kadınların yaşamları ile işçi sınıfı tarihine kazdığı 8 Mart'ı devrimci özüne uygun bir şekilde örgütlemek için çalışmaları omuzlama çağrısıyla konuşma sona erdi.

Açılış konuşmasının ardından Rosa'nın ve Ocak ayında yitirdiğimiz devrimcileri anlatan kısa bir sinevizyon gösterimi gerçekleşti. Sinevizyon gösteriminin ardından söyleşiye geçildi.

"Rosalar'ın mirasını yükseltelim"

İlk olarak EKK, "Devrim mücadelesinde özgür bir kadın: Rosa" başlıklı sunumunu gerçekleştirdi. Sunumda Rosa'nın devrime adanmış yaşamından kesitler aktarıldı. Küçük yaşlardan itibaren mücadele içinde olan Rosa'nın karşısına çıkan her türlü engele, tehdide, örgütlü olduğu parti yönetiminin ihanetine rağmen yılmadan mücadelesini sürdürdüğü ve devletin yükselen mücadeleden korkmaları ile birlikte Rosa ile Karl'ı katlettiği anlatıldı. Son olarak Rosa'nın örnek yaşamından öğrenme ve devrim mücadelesinde ölümsüzleşenlerin bıraktığı mirası yükseltme çağrısı yapıldı.

19 Ocak 2014 | Gebze

19 Ocak 2014 | Gebze

EKK konuşmasının ardından BDSP, "sınıf mücadelesinde, enternasyonal komünist harekette Rosa Luxemburg" başlıklı sunumunu gerçekleştirdi. Rosa'nın şahsında tartışırken ortaya koyduğu fikirleri, devrim mücadelesinin ihtiyaçları üzerine konuşan BDSP temsilcisi, devrim mücadelesini omuzlama çağrısı yaptı.

Konuşmaların ardından karşılıklı sohbetler edildi. Verilen kısa aranın ardından etkinlik devrimci marşlardan oluşan bir müzik dinletisi ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

İzmir'de BDSP'den seçim semineri

Yerel seçimlere bağımsız sosyalist adaylarla katılacak olan BDSP, İzmir'de gerçekleştirdiği seminerle devrimci sınıf programını ve seçimlere karşı tutumunu açıkladı.

BDSP adına yapılan ilk sunumda, Marksizm'in ışığında seçimlerin komünistler açısından taşıdığı anlam ifade edilerek, seçim dönemlerinin siyasal hareketler açısından turnusol işlevi gördüğüne işaret edildi. '80 darbesi ile birlikte, tasfiyecî rüzgarın sol hareketi etkilediği pozisyonlara işaret edilerek, parlamentarizm ve boykotçulukta kendisini bulan iki eğilim aktarıldı. Parlamentarizmin, kitlelerde yarattığı yanılsama ile seçimleri ve meclisi yani düzenin kurumlarını çözüm olarak göstermesi teşhir edildi.

'Seçimler ve bağımsız devrimci sınıf tutumu' başlığı ile gerçekleşen ikinci sunumda ise seçimlerin güncel siyasal gelişmeler ışığında değerlendirilmesi gerektiği vurgulandı. Ayrıca Türkiye'de Haziran Direnişi üzerinden değerlendirilerek, direnişin hem toplumsal muhalefetin, kitlelerin bilinç ve örgütlenme düzeyi açısından, hem de sol hareketin süreç içerisindeki tutumu açısından önemli veriler biriktirdiği belirtildi.

BDSP'nin seçim platformu açıklanarak, yerel seçimlerde bağımsız sosyalist adaylarla seçimlere katılacağı ilan edilen sunum, "Tüm dostlarımızı yoldaşlarımız, güçlü ve devrimci seçim faaliyetimizi güçlendirmeye, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağırıyoruz" denilerek örgütlü mücadele çağrısıyla bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Polisten dinleme kaydıyla tehdit!

Polisin devrimci faaliyete yönelik saldırganlığı takip, dinleme ve tehditlerle sürüyor. Gebze'de devrimci faaliyete yönelik baskıların son örneği bir Ekim Gençliği okuruna yönelik tehdit oldu. Polis dinleme kayıtlarıyla korku salmaya çalışırken ajanlık dayatmasında bulundu.

Gebze Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, yazılı olarak yaptığı açıklamada olayı şöyle aktardı: polis tehdidinde ilişkin açıklaması şöyle:

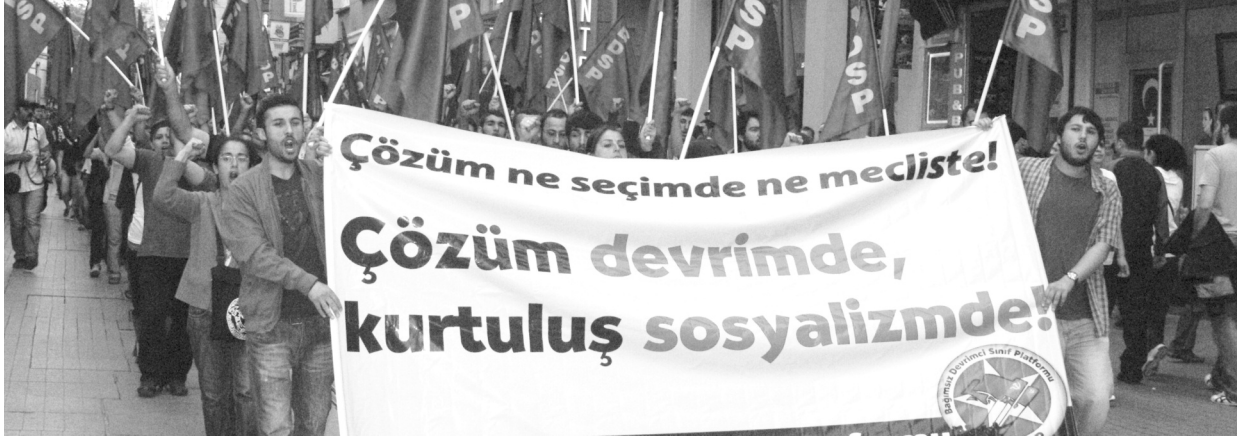
"Gebze polisi bir Ekim Gençliği okurunu 'ifade vermeniz gerekiyor' diyerek emniyete çağırarak korku salmaya çalıştı. Gebze Emniyet Müdürlüğü'ne giden arkadaşımız beklemediği bir durumla karşıya kaldı. Arkadaşımız müdürlüğün Terörle Mücadele (TEM) sorgu odasında psikolojik işkenceye maruz kaldı. Kendilerini Kocaeli TMSH polisleri olarak tanıtan polisler resimler ve telefon görüşmelerinin olduğu bir dosya çıkartmışlar. 'Ayağını denk al', 'bu yoldan vazgeç' gibi tehditler savurarak bir taraftan da 'sürekli görüşelim', 'bir işin olursa çözeriz' diyerek iyi polis kötü polisi oynamışlardır. Kendisinin bir şey bilmediğini, bir daha görüşmek istemediğini polisler söyleyen arkadaşımız korkutulmak ve ajan olarak kullanılmak istenmiştir."

Polisin ve sermayenin amacının, yükselen mücadele bayrağına güç veren tüm işçi ve gençlere korku salmak olduğu belirtilen açıklamada "Bizler onların korkularını büyütme devam edeceğiz" denildi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Çürüyen düzen emekçilere umut olamaz!

Bilinen ve somut olan gerçek şudur ki; ne seçim, ne meclis, ne de düzenin başka bir aygıtı hiçbir zaman işçi ve emekçilere umut olmamış ve olmayacaktır.

Haziran Direnişi'yle temelleri sarsılan sermaye iktidarı son bir aydır ortalığa saçılan pislikleriyle iyice kokuşmuş ve çürümüş olduğunu gözler önüne serdi. Yolsuzluğun, rüşvetin, yağmanın ve talanın bir devlet geleneği haline geldiği sermaye devletinde, bugüne kadar yolsuzlukla anılmayan bir sermaye iktidarı neredeyse yoktur. İhaleye fesat karıştırmalar, özelleştirme adı altında kamu kurumlarını sermaye çevrelerine peşkeş çekmeler, kayıp trilyon davaları, iktidara gelince multi milyoner olan bakanlar ve vekiller, başbakanlar hatta onların çocukları, kardeşleri, bacanakları artık bu ülke işçi ve emekçilerinin sıkça duyduğu şeylerdir.

Bu doğrultuda bakınca bugün sermayenin mevcut iktidarı olan AKP hükümetinde ortalığa saçılan pisliklerin özellikle ayakbağı kutuları hiç de şaşırtıcı değildir. Doğallığında sermayenin asalaklık ve aşâğılık bir sömürü sistemi üzerine kurulduğu, sermaye iktidarının bütün pisliklerinin ortalığa saçıldığı böylesi bir dönemde elbette ki Türkiyeli işçi, emekçiler de olup biten bütün bu olaylara sessiz kalmıyor belli eylemler örgütlemeye, tepkisini göstermeye çalışıyor. Bütün bunların yanında asıl önemli olan ve sürekli üzerinde döne döne durmamız gereken nokta ise bütün çürümüşlüğüne rağmen sermayenin, işçi sınıfına ve emekçilere saldırmaktan asla vazgeçmiyor olmasıdır. Bunu en somutundan işçi sınıfının uzun yıllar mücadelesinin sonucu kazandığı kıdem tazminatı hakkının gasp edilmeye çalışılması, işçi sınıfına açlık sınırından kat be kat aşağıda olan bir asgari ücret dayatması, sınıfın bütün örgütlenme isteğine pervasızca saldırması, bunun için bir çırpıda yasalar çıkarması saldırının en somut ve bilindik göstergeleridir.

Şunu da unutmamak gerekir ki; burjuvazinin iktidarı yerle bir edilmeksizin saldırıların ne sonu gelecektir ne de işçi ve emekçilerin üzerindeki baskı ve sömürü çarkı kırılacaktır.

Düzenin seçim oyunu

Pisliğin ortalığa saçıldığı bir süreçte yine ve yeniden sermayenin işçi, emekçileri kandırmada kullandığı en önemli araç olan seçimlerle tekrar yüz yüzeyiz. Şunu en basitinden biliyoruz ki burjuvazi sıkıştığı her durumda çözüm olarak işçi ve emekçilere

“demokrasiyi” ve sandığı göstermektedir, göstermeye de devam edecektir.

En somut örneği; Haziran Direnişi'nde yaşanmış ve hiç şaşırtıcı olmayan bir şekilde ülkenin “iktidar-muhalefet”, “sağda-solda” bütün sermaye partileri, hatta “ülkemiz reformistleri” işçi ve emekçileri sandıkta hesaplaşmaya ve yeniden sınıfı, emekçileri burjuvazinin ahırına güvenmeye, düzenin bekasına zarar getirmemeye davet etmişlerdir.

Bu durumu görmeyen, görmek istemeyen gözler muhtemelen “kör” ya da “kör” olmayı tercih edenlerdir. Bilinen ve somut olan gerçek şudur ki; ne seçim, ne meclis, ne de düzenin başka bir aygıtı hiçbir zaman işçi ve emekçilere umut olmamış ve olmayacaktır.

Umudu, çözümü burada bu şekilde gören herkes ne yazık ki burjuvazinin yazdığı tarihin içinde sürekli kendini tekrar edip bir süre sonra yok oluşa doğru gitmekten kendini kurtaramayacaktır.

Umut sosyalizmde!

Tarihi boyunca insanlığa, doğaya, dünyaya acımasızca saldıran, aç gözlülüğü bir türlü bitmeyen, yağma, talan, sömürü ve rantın yaşama sebebi olan kapitalist sistemin çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğu her zamankinden daha açık bir şekilde ortaya çıkmaya başlamıştır. Ardı arkası kesilmeyen ekonomik krizler, emperyalist güçlerin savaş çığırıklıkları, saldırganlıkları ve sömürünün kat be kat artırılması bunun açık göstergeleridir. Bütün çürümüşlüğü ortasında elbette ki insanlık yeni bir dünya isteğini her zamankinden daha yoğun bir şekilde göstermeye çabalamaktadır.

Somut durumda Latin Amerika'dan Ortadoğu'ya, Asya'dan Afrika'ya halk hareketleri ve en önemlisi yeniden ve daha güçlü bir şekilde mayalanmaya başlayan sınıf hareketleri bunun göstergeleridir.

Yaşlı dünyamız bir proleter devrime hasret ve gebedir. Böylesi bir süreçte yolumuz buzu kırıp yolu açan Bolşevikler'in ve şanlı Ekim Devrimi'nin yolu olmalıdır. İnsanlığın tek umudu kapitalizmi parçalayıp işçi sınıfının sosyalist devrimini zafere ulaştırmak ve işçilerin, emekçilerin sınıfsız sömürsüz dünyasını kurmaktır. Umut devrim ve sosyalizmde.

A. Zeybek

Çocuklarımızın geleceği için...

Bu ülkenin yıllardır soyulduğunu insanlar içten içe hissediyordu. Çünkü insanlar git gide fakirleşiyor. Çünkü insanlar babalarının aldığı paraları alamıyorlar. Köydeki tarlaları satılmış, artık şehre mahkum hale gelmiş ve fabrikalardan başka bir alternatifleri yok. Toplumsal bir soygunun varlığını hissediyordu işçiler. Bugün gelinen noktada bu artık kanıtlandı. Bunu artık sağır sultan bile biliyor.

Fakat toplum o kadar egemen kültüre kendini kaptırmış ki, emek-sermaye çelişmesini de bilmediklerinden herkeste bir patron olma hayali var. Hiçbir zaman oğlunun da bir işçi olabileceğini düşünmüyor.

Kendi kurtulmasına bile mutlaka onu kurtaracağını sanıyor. Bu yüzden işçiler çocuğunun da işçi olacağını farkında değil. Bu da onları farklı politizasyonlara, sağ iktidarlara yöneliyor.

Şu kamplaşmada ben işçilerde de ahlak yozlaşmasını görüyorum. Adam ülkenin soyulduğunun farkında fakat o kadar politize olmuş ki olayı kabullenemiyor. Veya bu düşünceden kendini sıyrıp atamıyor. Tamam bir arayış var. Kim olabilir veya bu ülke nasıl kurtulur diye... Mevcut hükümetten başka bir alternatif göremiyor insanlar. Bu yüzden beğenmeseler bile kötünün iyisi olarak görüyor ve yine orası diyor. Bu da beni üzüyor. İnsanlar soyulduklarının farkında olmasına rağmen bu durumu büyük bir ahlak çöküntüsüyle kabullenebiliyorlar.

Son günlerde yıllardır bizi yöneten sağ iktidarların bir çatlaması söz konusu. Bunun sancıları belki bir 5-10 yıl sürer. Belki bir geçiş dönemi, bir koalisyon hükümeti kurulabilir. Belki kör-topal gidecek dışardan destekli bir AKP hükümeti de olabilir. Fakat hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Biz sosyalistlerin uyanık olup mücadeleye dört elle sarılması lazım. İşçilerle artık bir bağ kurulması lazım. Çünkü ne yazık ki bu bağlar zayıf. İnsanlar sosyalizm, komünizm veya sınıf bilincinden yoksun yaşıyorlar ve bu düşüncelerden ürüyorlar. Sosyalizm dediğinde adam ürüyor. Dahası sendika dediğinde ürüyor. Yani kendi hakkına- hukukuna yabancı bir toplumuz. İş Kanunu'nu bilmeyen işçiler var günümüzde. Çünkü insanların gözü çocuğunu memur yapmakta. 657 sayılı kanunu hep duymuş. Ama kendi çalıştığı iş kanunu, tabii olduğu kanunu bilmiyor. Yani çok 'çalışmamız' ve 'güçlü olmamız' lazım.

İnsanlara yıllarca cemaatler aracılığıyla köy köy gidip yurt yaptılar. Köylüler çocuklarını bu Süleymanlılar'ın, Fetullahçılar'ın vs. yurtlarında okuttular. Böyle yetişen ve biat etme kültürünü almış bir işçi toplumundan hak arama mücadelesi bekleyemezsin. Adama “şeytan isyan eder” diye söylemişler. Yani hak arama mücadelesini isyan olarak algılayan bir toplumdayız. Bu yüzden işçi sınıfıyla kucaklaşmalıyız. İşçi sınıfının dilinden konuşmamız gerekiyor. Ve artık hiç değilse mücadele ederek çocuklarımızın geleceğini kurtarmamız gerekiyor.

Bursa'dan bir metal işçisi

İstanbul'da Hrant Dink'i on binler andı

Katledilişinin 7. yılında on binlerce kişi vurulduğu yerde Hrant Dink'i andı.

Agos gazetesi önünde yapılacak anma için Gezi Parkı'nın yan tarafında toplanan on binlerce kişi Türkçe-Ermenice "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz!" pankartıyla yürüdü. Yürüyüş devam ettiği sırada Agos önündeki kitle de giderek kalabalıklaştı ve yol çift yönlü trafiğe kapatıldı. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu da kızıl flamaları, katilin sermaye devleti olduğuna vurgu yapan dövizleri ile yürüyüşte yerini aldı.

Anma programına saygı duruşu ile başlandı. Saygı duruşu "katilleri koruyan cinayete ortaktır!" sloganıyla bitirildi. Anmada Hrant'ın Arkadaşları adına Gülten Kaya konuşma gerçekleştirdi. Kaya, "Demokrasi penceresinden bakanlar bu açıklamayı anlayabilecek" diyerek başladığı konuşmada, Hrant'ın ölümünün üzerinden geçen yedi yıla vurgu yaptı. Kaya "Bu katliamın piyonunu, vezirini, şahını görüyoruz" dedi. "Ocak ayında karartıldı ocağımız" diyen Kaya, "adalet yere düştüğünde insanlık nasıl bulacak yolunu" dedi.

"Acımızın üstüne tuz eken devletin sivil ve askeri yargısından umudu kestik" diyen Kaya, Fadime Ayvalıtaş'ın bu acıdan öldüğünü belirtti. Ailelerin öksüz bırakıldığını belirten Kaya, Fransa'da katledilen Kürt kadın siyasetçileri hatırlattı. Polisin şiddetine değinerek Berkin'in halen uyuduğunu hatırlattı ve "Selam olsun halkların kardeşliğine" diyerek konuşmasını bitirdi.

Kaya'nın konuşması ile sona eren anmanın ardından aralarında BDSP'nin de bulunduğu devrimci, ilerici örgütler ve kitle Taksim Meydanı'na doğru yürüdü. Kitle "Taksim kızıldır, kızıl kalacak!", "Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeni'yiz!" sloganlarıyla meydandan geçerek İstiklal Caddesi'nden Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüdü.

Burada KESK'li tutsaklara destek için yapılan basın açıklamasının ardından polis Galatasaray Lisesi

19 Ocak 2014 | Bakırköy

önünde yolu keserek geçişleri engellemeye başladı. Polis burada bulunan kitleye plastik mermi sıkarak saldırdı. Kitle Galatasaray Lisesi çevresindeki sokaklara çekilerek saldırıya bir süre taşlarla karşılık verdi.

Bakırköy'de anma

Agos önünde yapılan anmanın yanı sıra Hrant Dink Gedikpaşa Surp Hovhannes Kilisesi'nde düzenlenen Pazar ayininde ve mezarı başında da anıldı.

Akşam saatlerinde ise Bakırköy'de bir anma daha gerçekleştirildi. Çamlık Parkı Forumu, Bakırköy Meydanı'nda düzenlediği anmada forum adına açıklama yapan Ümrhan Serhan, "Bakırköylü komşumuz, Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink; bebekten katil yaratanlar tarafından 7 yıl önce katledildi... Gençliği uyuşturucu ve fuhuşla yozlaştırmaya çalışanlar, bir yandan da tetikçi ve katiller yaratıp halkları birbirlerine düşürmek istemektedirler" dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İllerde Hrant Dink anmaları

7 yıl önce katledilen Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink için İstanbul'un dışında birçok ilde de anma gerçekleştirildi.

Ankara'da Birgün Gazetesi binasının önünde toplanan kitle Güven Park'a sloganlarla yürüdü. Devrim şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşuyla başlayan etkinlikte, Hrant Dink'in katledilişinin sindirme politikası olduğu vurgulandı ve "Bazen bir kişi katletmek, bir halkı katletmektir" denildi. Saygı duruşunun ardından Ankara Dayanışması adına Türkçe ve Ermenice basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını okuyan Dilşad Aktaş, "Hrant için, adalet için diyoruz ama adaletin, çürümüş ve kokuşmuş düzenin kurumlarıyla değil, bu toprakların kadim halklarının, yoksullarının, ezilenlerinin, baldırı çıplaklarının, çapulcular ve devrimcilerinin; savaşız ve sömürsüz, eşit, özgür bir ülke, Ortadoğu ve dünya yaratma amacıyla yürütecekleri enternasyonalist mücadele ve örgütlü güçle geleceğini de biliyoruz ve ısrarla Hrant için, adalet için demeye devam ediyoruz" sözlerini kaydetti.

Yapılan konuşmaların ardından kurum temsilcileri Adalet Bakanlığı'nın önüne siyah çelenk bıraktı.

Bursa'da Mahfel önünde toplanan kitle "Buradayız/Ahparig!" pankartı arkasında Kent Müzesi'ne yürüdü. Müze önünde yapılan basın açıklamasında doğruluk, dürüstlük ve hukukun ayaklar altına alındığı devlet mekanizmalarıyla adalet dağıtacaklarını iddia edenlerin bu yedi yılda hız kesmedikleri, Roboski'nin ve Gezi'nin kanlarının hala ellerinde olduğu söylendi ve "Hrant'ın gerçek katilleri yargı önüne çıkarılmalıdır. İstedikleri kadar karartsınlar, korusunlar, kollasınlar. Adalet yerini bulmadan, biz bitti demeden bu dava bitmeyecek" denildi.

Ergene'de HDP İlçe Binası önünde toplanan kitle alkış ve sloganlarla kortej oluşturarak bir yürüyüş gerçekleştirdi. Tahtalı Camii önüne gelen kitle adına basın açıklamasını okuyan İsmet Arif Yılmaz "Şimdi Hrant kadar cesur olma zamanıdır" dedi.

Diyarbakır'da ise Baro Başkanı Tahir Elçi, Koşuyolu Parkı Yaşam Hakkı Anıtı önünde yapılan etkinlikte, yüz yıl önce Ermeni halkına yapılan zulümle yüzleşmeden, soykırım tanınmadan, bu halkın acılarıyla ortaklaşmadan ve özür dilenmeden demokratik, birlikte ve güvenli bir gelecek kurmanın mümkün olmayacağını ifade etti.

Kızıl Bayrak / Ankara-Bursa-Trakya

Gezi Şehit ve Gazileri Platformu kuruldu

Haziran Direnişi'nde katledilenlerin aileleri ve direnişte polis terörü nedeniyle yaralananlar biraraya gelerek platform kurdu.

Haziran Direnişi'nde yaşamını yitirenlerin yakınları ve direniş sırasında yaralananların biraraya gelerek oluşturduğu Gezi Şehit ve Gazileri Platformu, kuruluşunu ilan etti.

Orhan Adli Apyaydın Konferans Salonu'nda yapılan basın toplantısında ilk sözü alan Türk Tabipleri Birliği Genel Başkanı Özdemir Aktan, sağlık çalışanlarının direniş sırasında gönüllü hizmet verdiğini vurgulayarak, bu sebeple hekimlere yönelik saldırıların olduğunu, hekimlerin tedavi görevlerinin ruhsata bağlandığını dile getirdi.

ÇHD'li avukat İlnur Alcan ise direniş sürecinde ÇHD ve Baro adına gönüllü avukatlık yaparak, hastanelerde yaralıların yanlarında yer aldıklarını ifade etti. Alcan, bu sebeple dernekleri hakkında birçok soruşturma yürütüldüğünü sözlerine ekledi.

Platform adına basın açıklamasını direniş sırasında tek gözünü kaybeden Volkan Kesanbilici okudu. Mahkemelerde kendileriyle dalga geçildiğini dile getiren Kesanbilici, "Bizler, Haziran Ayaklanması'nda polis şiddetiyle yaralanan, kemikleri kırılan, bazı

uzuvlarını artık kullanamayan, tedavi süreci halen devam edenler ya da çocuklarını şehit veren aileler olarak hukuki süreci de Gezi ruhuna uygun olarak birlikte örgütlemek için yola koyulmaya karar verdik" dedi.

Platformun temel mücadele başlıklarından bahseden Kesanbilici, Gezi'de ölenlerin ve yaralananların hukuki süreçte birlikte hareket etmesi için çalışacaklarını, bunun yanı sıra gaz bombası ve plastik merminin yasaklanması için mücadele edeceklerini söyledi. ÖYM'ler, PVSK ve TMK'nın kaldırılmasını hedeflediklerini ifade eden Kesanbilici, "yeniden gelişecek toplumsal bir ayağa kalkışta yaralıların tıbbi ve hukuki sürecinde destek olmayı sağlayacak bir dayanışma ağının oluşturulmasını da amaçlıyoruz" dedi.

Basın toplantısının kapanışında şehit aileleri ve gaziler kürsüye çıktılar. Basın toplantısı "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" sloganı ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gezi tutsak aileleri eylemlerini sürdürüyor

Bu hafta da Galatasaray Lisesi önünde buluşarak oturma eylemi yapan Gezi tutsak aileleri, çocuklarının neden tutuklandıklarını ve neden tahliye edilmediklerini bilmediklerini ifade ettiler.

Aileler adına basın açıklamasını okuyan Kezban Akdeniz, "18 Haziran'dan bu yana tam 7 aydır çocuklarımız cezaevinde rehin tutulmaktadır. 7 aydır iddianamenin olmadığı, ne ile suçlandıklarını bilmediğimiz, serbest bırakılmalarına dair tüm girişimlerimizin sonuçsuz kaldığı, adaletin, hakkın, hukukun keyfi uygulandığı bir mizansen oynanıyor" şeklinde konuştu.

İzmir'de Gezi Tutsak Aileleri ve tutsaklarının yakınları, İş Bankası önünde imza masası açarak Gezi tutsaklarına özgürlük istediler ve oturma eylemine çağrı yaptılar. Konuşmalar eşliğinde imza toplayan tutsak yakınları dayanışma amacıyla kalem sattılar.

Eylem saatinde Konak YKM önünden İş Bankası'na yürüyen aileler adına basın açıklamasını Gezi tutsağı Ulaş Arslan'ın babası Musa Arslan okudu. Arslan, Gezi Direnişi'nin başladığı 31 Mayıs'tan bugüne değinerek çocuklarının hukuksuz bir şekilde tutuklandığını, asıl suçluların, katillerin sokakta dolaştığını belirtti. Çocuklarına sahip çıkmaya devam edeceklerini söyledi.

Basın açıklamasından sonra Şinasi Bey Tiyatro Topluluğu bir oyun sergiledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir

Gezi tutsaklarıyla dayanışma çağrısı Ege'de

Ege Üniversitesi'nde devrimci faaliyet, stand çalışmaları, Gezi tutsakları için imza kampanyası ve aileleri için maddi destek sağlamak amacıyla kalem satışlarıyla sürüyor.

Ekim Gençliği okurları 17 Ocak'ta Öğrenci Çarşısı'nda stand açtı. Kızıl Bayrak gazetesi ve Ekim Gençliği dergisinin satışı gerçekleştirildi. Standda öğrencilerle sorunlar tartışılırken çok sayıda dergi dağıtıldı. Öğrencilerin yanı sıra üniversitede çalışan kamu emekçileri de standı ilgi gösterdi.

Ekim Gençliği okurları ayrıca haftalardır yürütülen Gezi tutsakları için imza kampanyasına devam ediyorlar. Üniversitelilerin yoğun destek gösterdiği kampanya için çok sayıda imza toplandı. Üniversitede Gezi tutsak aileleriyle dayanışma için üzerinde "Gezi tutsaklarına özgürlük!" yazan kalemin satışı da yapıldı.

Ekim Gençliği / Ege Üniversitesi

Diren Bursa tartışıyor!

Diren Bursa 16 Ocak'ta gerçekleştirdiği forum ile gündemi tartıştı ve bir eylem takvimi çıkardı.

Forumun ilk bölümünde AKP ve cemaat çatışması, devlet krizi ve bunlar karşısında nasıl tutum alınması gerektiği üzerine tartışmalar yürütüldü. Çağdaş Hukukçular Derneği Bursa Şubesi Başkanı Avukat Aslı Evke Yetkin bir konuşma yaparak bunun bir hukuk meselesi olmadığını dile getirdi. Yetkin, her iki tarafın da hukuku kendi çıkarlarına göre düzenlemeye çalıştığını belirtti.

Diren Bursa'nın kendisine dair de tartışmaların yürütüldüğü forumda, Diren Bursa'nın kendi medyasını oluşturması üzerine görüşler dile getirildi.

Yeni bir yürütme kurulunun oluşturulduğu forumda, 3 Şubat'ta Kayseri'de görülecek Ali İsmail Korkmaz davasına gitmek ve Bursa'da kalacaklar için bir eylem örgütlemek için hazırlık yapılmaması kararı alındı.

Kızıl Bayrak / Bursa

İHD'den hak ihlalleri raporu

İHD İstanbul Şubesi, 2013 yılında Marmara Bölgesi'ni kapsayan araştırmaları sonucunda hazırladığı hak ihlalleri raporunu açıkladı.

Meral Çıldır rapora ortaya çıkan veriler üzerinden İHD İstanbul Şubesi'nin değerlendirmesini okudu.

2013 yılında da ihlallerin yoğun olarak yaşandığına işaret edilen raporda, yaşam hakkından eğitim ve sağlık hakkına, seyahat özgürlüğünün engellenmesine; çalışma hakkından, barınma hakkına; örgütlenme hakkından, inanç ve düşünce özgürlüğüne kadar en temel insan haklarının ihlalinin yanı sıra, hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri ve insanlık dışı tecrit koşullarının dernek tarafından tespit edildiği belirtildi.

2013 yılı verileri şu şekilde:

- Yargısız İnfaz/Resmi Hata Ve İnkence Sonucu/Kuşkulu Veya Gözaltında Ölümler : 36 ölü, 155 yaralı

- Kadın Cinayetleri: 122 ölü, 74 yaralı, 127 tecavüz
- Çatışma Ve Saldırı : 9 ölü 58 yaralı
- İşkence Ve Kötü Muamele : 1924 kişi
- Gözaltına Alınanlar : 2000 kişi
- Tutuklananlar : 168 kişi

- Verilen Hapis Ve Para Cezası(Sonuçlanan Davalar) : 125 kişinin yargıldığı 22 dava sonuçlandı. 45 kişi beraat etti, 80 kişi 328 yıl 5 ay 13 hapis, 40 bin 500 TL para cezası, 5 yıl denetimli serbestlik cezası aldı.

- Toplatılan Veya Yasaklanan Yayın Organı : 267 yayın kuruluşu

- Baskın Ve Saldırıya Uğrayan Kitle Örgütü/Siyasi Kuruluşun Yayın Organı/Gazete/ Matbaa/ Ajans/Kültür Merkezi : 33 kurum

- Erişimi Engellenen Veya Yasaklanan İnternet Sitesi : 12 web sitesi.

İHD Döküman Birimi'nden İhsan Kaçar, özellikle kadına, çocuklara ve hapishanelerdeki tutsaklara yönelik hak ihlallerindeki artışa dikkat çekti. Kaçar, 2013 yılında Marmara Bölgesi'nde bulunan hapishanelerde baskının devam ettiğini belirtti.

İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe ise 2013 yılı rakamlarının hak ihlallerine ışık tuttuğunu belirterek, F Tipi hapishanelerin, çocuk ıslahevlerinin kapatılmasını, kadına yönelik şiddetin son bulması, iş güvenliği ve işçi sağlığı yasalarının emekçilerin lehine düzenlenmesini istedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gebze'de kadın tutsaklara saldırılar sürüyor

Yeni Demokrat Kadın ve Partizan Şehit ve Tutsak Aileleleri, Gebze Hapishanesi'nde kadın tutsaklara yapılan saldırılar ile ilgili basın toplantısı gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını okuyan Semiha Köz, Gebze Kadın Hapishanesi'nde DHKP-C dava tutsaklarının ardından bu kez TKP/ML dava tutsakları ve YDK aktivistlerine yönelik işkence ve saldırılar yaşandığını ifade etti.

Köz, yaşanan saldırıları şu şekilde anlattı:

"30 Aralık günü YDK'lı tutsak Kader Fındık'ın duruşmaya katılmak üzere hapishaneden götürülürken yapılan aramada askerleri ve ardından erkek jandarmaları da görevlendirmek istenmiştir. Tutsak Fındık, bu duruma karşı çıkınca ise darp edilmiş ve zorla götürülmüştür. Aynı gün öğleden sonra tüm YDK'lı tutsaklar, infaz hakimliğinde görülecek duruşmaya katılmaya götürülürken yine aramaya asker katılmak istemiş ve tutsaklar bu duruma karşı çıkmışlardır. Bunun üzerine gardiyan ve asker, kadın tutsakları darp etmiştir. Hapishane müdürü ile avukatlar arasında yapılan görüşmede ise, hapishane müdürü kadın tutsaklara yapılan saldırıyı kabul etmiş; ancak suçu askere atarak sorumluluk savar bir yaklaşım geliştirmiştir. Yine 13 Ocak günü, Cepheli kadınlara yönelik saldırıyı protesto etmek amacıyla açılan soruşturma gerekçesiyle İnfaz Hakimliği'ne götürülen tutsaklar, burada da askerler tarafından aranmak istenmiş, ancak bu taciz girişimlerine karşı çıktıkları için ring aracında darp edilmişlerdir."

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Çocuk cezaevleri kapatılsın!"

Hapishanelerde yaşanan işkence ve tecrite karşı mücadele yürütmek amacıyla oluşturulan Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi 22 Ocak'ta Adalet Bakanlığı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Çeşitli cezaevlerinde çocuk mahpusların yaşadığı tecrit, işkence ve taciz vakalarının ardından 14 farklı kurumun biraraya gelerek oluşturduğu girişim, çocuk hapishanelerinde uygulanan işkence ve tecrite karşı kampanya başlatma kararı aldıklarını ifade etti.

Girişim temsilcisi Türkiye'de 5 çocuk cezaevi bulunurken bu sayının 15'e çıkarılmaya çalışıldığı ve yeni hapishanelerde F tipi, tek kişilik hücreler de yapılacağını belirtti. Ardından, bu karardan derhal vazgeçilmesini, çocuk hapishanelerininse kapatılmasını talep ettiklerini vurguladı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Cumartesi Anneleri: Ellerimiz yakalarında!

Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 460. haftasında, 18 yıl önce kaybedilen İsmail Şahin'in dosyasını gündeme taşıyarak, kayıpların akıbetinin açıklanmasını istedi. Eyleme Ethem Sarısülük'ün ailesi de destek verdi.

İsmail Şahin'in eşi Kiraz Şahin, 18 yıldır eşinin akıbetini sorduklarını belirtti. Bu yıllar içerisinde iki çocuk büyüttüğünü ifade eden Şahin, halen babalarını soran çocuklarına bir cevap veremediğini vurguladı. Şahin, eşinin akıbeti için devlet yetkilileri ile görüşüğünü ancak "Belki başka kadınla gitmiştir" cevabını aldığını belirtti. Yakınlarının akıbetini sorduklarını belirten Şahin, devletin kayıpların akıbetini açıklamakla yükümlü olduğunu, yakalarını bırakmayacaklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mustafa Suphi ve 15'ler...

Gelenek bir kere yaratılmıştır. Toprağa atılan tohum Suphiler'in kanı ile sulanmıştır. Artık işçi sınıfı, öncüsü ile buluşmaya başlamıştır.

Ekim Devrimi Rusya'da olmasına rağmen tüm dünyada, dostun ve düşmanın bilincinde çok önemli sıçramalara yol açtı. Özellikle Avrupa'da daha bir yoğun şekilde yaşanan toplumsal-sınıfsal hareket, başarılı-başarısız birçok devrimi ortaya çıkarırken, 1917'de Rusya'da işçi sınıfı iktidara geldi. Bu tarihsel başarı tüm dünyadaki komünist harekete yeni bir umut ışığı oldu. Bu devrim, komünist hareketleri güçlendirirken, olmayan ülkelerde de var etti.

Ekim Devrimi'nin Anadolu'da yansımaları TKP üzerinden yaşandı. Adeta Ekim Devrimi'nin okulu içerisinde yetişen ve o örgütlü mücadele içerisinde yetişen kadrolar üzerinden Türkiye'de örgütlenme, devrim ve sosyalizm mücadelesi hayat buldu, ezilse de...

Bu hareketin öncüsü olan Mustafa Suphi önemli bir yerde durmaktadır. 1883'te Giresun'da doğan Suphi, hukuk ve siyasal bilimler üzerinde okudu. Ayrıca Osmanlı döneminde iktisat üzerine söz söyleyebilecek önemli insanlardan biriydi. 1912'ye kadar İttihat ve Terakki saflarında bulunan Suphi, çeşitli gazetelerde yazarlık ve yöneticilik yaptı, ayrıca siyasal konularla yakından ilgilendi. 1912'de İttihat ve Terakki'den atıldı. 1913'te Mahmut Şevket Paşa'nın öldürülmesinden sonra en yakın arkadaşı Ferit Bey ile Sinop'a sürülen Suphi, oradan bir kayıkla Rusya'ya geçti. Çar yönetimi tarafından siyasal sebeplerden dolayı Kaluga'ya sürülen Suphi, burada Bolşeviklerle tanıştı. Ve Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ne üye oldu. Kaluga'dan Ural'a sürülen Suphi burada Türk savaş esirleri ile birlikte taş taşımak, toprak kazmak vb. gibi zorlu işlerde çalıştırıldı. Fakat O, her daim savaş esirlerinin arasında örgütlenme çalışmasını sürdürdü.

Ekim Devrimi'nden hemen sonra Moskova'ya gelen Suphi burada "Yeni Dünya" gazetesini çıkarmaya başladı. Türk işçi ve emekçilere yönelik çıkarılan bu gazete, o dönem yürütülen çalışmada önemli bir araçtı. Rusya'da bir dizi kongreye katılan Suphi'nin, 3. Enternasyonal'in 1. Kongresi'ne Türkiye delegesi olarak katılması, O'nun yüzünü artık Türkiye'de örgütlenmeye döndüğünü göstermeye başlamıştır. İşte tam da bu kongrede büyük bir inanç ve meşruiyet duygusu ile "dünya devriminde Türkiye proletaryasının şerefli bir yer işgal edeceği"ni ilan etmiştir. 3. Enternasyonal'in 2. Kongresi'nde ise Doğu Milletleri Kurultayı'nın toplanması kararlaştırıldı. Bu kurultayın ardından 10 Eylül 1920'de Bakü'de TKP kurulmuştur. Aslında Türk örgütlerinden gelen 74 delegenin katıldığı kuruluş kongresinden sadece 15 komünistin Anadolu'ya geçmesine karar verilmiştir.

Suphiler yanlarında parti programı ile Anadolu'ya hareket ederken ufuklarında bu topraklarda da işçi sınıfının iktidarını kurmak vardı. İlk vardıkları şehir olan Kars'ta hükümet tarafından sahte bir gösteri ile karşılanmışlardı. Kars'tan sonraki yolda birçok sözlü ve fiziki saldırı ile karşılaşmalarına rağmen hayatlarının, işçi sınıfının kurtuluşundan daha önemli olmadığı düşüncesi ile yollarına devam etmişlerdi. Erzurum'da şehre bile sokulmamışlar, oradan Trabzon'a

geçmişlerdi.

Kemalist burjuvazinin safında yer alan Kahya Yahya'nın adamları, Suphileri Trabzon'da da rahat bırakmadılar. Saldırıların üzerine Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı bir tekne ile Karadeniz'e açıldılar. Arkalarından başka bir kayıkla giden Kahya Yahya'nın adamları 15'leri Karadeniz sularında katlettiler.

"Mustafa Suphi yoldaşın ölümü şüphesiz inkılap namına çok acıklı bir ziyadır. Fakat geride kalan Türk komünistlerine inkılaba giden yolları pek iyi göstermiştir. Bizler onun ölümü karşısında fütür değil, cesaret ve iman duyar, açtığı yoldan gideriz." (Ali Yazıcı, Mustafa Suphi ve yoldaşları)

Bu topraklarda işçi sınıfı tarihi açısından önemli bir kilometre taşı olan TKP geleneğini doğru bir şekilde anlamak-anlamlandırmak gerekmektedir. Ekim Devrimi'nin deneyimlerinden ve devrimci teorisinden beslenerek yaratılan Mustafa Suphiler'in TKP'si kapitalist sistemi cepheden karşısına alan bir yapıya sahipti. Dolayısıyla işçi sınıfının iktidarını bir devrim ile getirmeyi amaç edinmiş bir partiydi. Günümüz TKP-SİP çizgisi, bu geleneği sadece kelimeler, cümleler ve kâğıtlara yazılmış yazılarla savunabilir. Oysa Suphiler'in geleneğinin ruhunda işçi sınıfının zora dayalı sosyalist devrimi vardır. Ve buna uygun illegal devrimci örgütlenmesi... Suphiler'in geleneğinde "cumhuriyetin kazanımları adı altında milliyetçi-yurtsever politika değil, devrimci sosyalist işçi sınıfı iktidarı perspektifi vardır. Zaten "cumhuriyetin ilk kazanımları" daha çok, Suphiler'in katlinde ve 1 Mayıslar'ın yasaklanmasında olduğu gibi kemalist burjuva sınıfının kazanımlarıdır.

Anadolu burjuvazisi son derece genç olmasına rağmen komünizm karşısında son derece bilinçlidir. Bu,

onun meselelere ne kadar sınıfsal yaklaştığının önemli bir göstergesidir. Kapitalistler "komünizmin başı görüldüğü yerde ezilmesi gereken bir yılan" olduğunu bilmektedir.

Fakat bu gelenek bir kere yaratılmıştır. Toprağa atılan tohum Suphiler'in kanı ile sulanmıştır. Artık işçi sınıfı, öncüsü ile buluşmaya başlamıştır. Dolayısı ile daha ilk verdiğimiz şehitlerimizden itibaren devrim ve sosyalizm uğruna yaşamını feda edenler yattıkları yerde rahatlıkla uyuyabileceklerdir. Bugün bu söz sınıfın devrimci partisi şahsında güvenceye alınmıştır. Bu, geleceğimizin güvencesidir.

F. Deniz

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/04 * 24 Ocak 2014

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: ESMAT Matbaacılık
M. Nezih Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19
Güngören / İstanbul

Mustafa Suphi'nin

3. Enternasyonal'deki konuşması:

Moskova'da, dünyanın geleceğini değiştirecek olan bu görkemli III. Enternasyonal'de proletaryanın, ezilen Türk köylülüğünün ve işçi sınıfının adına, özgürlüğün, eşitliğin, kardeşliğin adına, zalim ve yırtıcı emperyalizmden çok çekmiş, kapitalizmin pençesi ve Batı uygarlığın şiddeti altında mahvolan silahlı bir halkın adına konuşmak ne büyük bir mutluluk. Gerçek şudur ki, Türkiye'de diğer devletlerde olduğu gibi, halkın canına kastedip kanını emen birçok barbar ve alçaktan başka, bir de sadece Ermenilerin değil, fakir işçi ve köylü kitlesinin de kanını akıtan Osmanlı padişahları vardır. Barbarlığı temsil edenler ezilen halk kitleleri değil Osmanlı padişahlarıdır.

Yoldaşlar! Rusya'da bulunan işçi ve köylü temsilcileri Ekim Devrimi'nden sonra sermayeye karşı savaşı başlatmayı ve özellikle naip denen açgözlüleri yok etmeyi başarmışlardır.

Bir yıl önce, Osmanlı paşaları orduyu Hazar denizi kıyılarına, İran'ı, Türkistan'ı işgale göndermeyi tasarladıkları sırada Moskova'da, tüm dünyaya mutluluk vadeden bu başkentte, Türk devrimcileri bu paşaların maceracı tutkularına başkaldırmışlardı. Sesimizi boğmak isteyen Moskova'daki Osmanlı elçisi Rus topraklarından derhal atılmamızı istemek için Rusya Cumhuriyeti hükümetini notalara boğmuş ve, Müslüman Taşkent, Örenşehir, Kazan halkları arasında şiddetli bir propagandayı yöneterek çalışmamızı yok etmeye dört elle sarılmıştı.

Burjuva gazetelerinde bizlere karşı yöneltilen makalelerde: "Asya'nın en ucuna dek uzanan Müslüman dünya, Osmanlı ordusunun zaferini kutlarken, Türk Tatar milletine duyulan bu en kutsal inançla alay eden bu insanlar kimlerdir? Hangi dinden ve hangi millettendirler?" gibi sorular yer alıyordu. Ama elçilik Müslüman doğu dünyasını ikiyüzlü sorularıyla aldatmak isteyince biz, Türk komünistleri dünyanın vatanımız, insanlığın da milletimiz olduğunu büyük bir ciddiyetle bildirdik. Böylece, Devrimin kızıl bayrağını korkusuzca çektikten sonra, Osmanlı emperyalizmine katılan gruplara karşı çıkmayı, onlara tepki göstermeyi kararlaştırdık. Bir süre için düşüncelerimizin gerçekleşmesini sağlayacak olan bu yolu izleyenler sadece bizdik. Ama şimdi bütün Doğu bizimle beraber yürüyor. Yoldaşlar, açgözlü Fransız ve İngilizler Osmanlı emperyalistleriyle beraber İstanbul'u ele geçirince, hakkımızda söylenen yalanlar etkisini yitirdi ve herkes ezilen mutsuz halk için büyük Rus devriminden daha iyi bir müttefik olmadığını açıkça anladı.

1908'den itibaren Türk gençliğinin bir kısmı halkın selametini sosyal bir devrimden başka bir şeyde bulamayacağını anlamıştı. Ama o sıralar sosyalist çalışma kısıtlanmıştı. Ezilen halkın korunması için yükselen elem içindeki Jaures'in güçlü sesi boşuna nefes tüketiyordu. Arkadaşlarından sadece birkaçı giriştikleri işe sırt çevirmediler ve burada, Rusya'da devrimci Türk ocağını örgütlediler. Doğu'daki gerekli ekonomik ve sosyal değişimin sosyal devrimle gerçekleşebileceği

yolundaki inançları Ekim olaylarından sonra iyice pekişti.

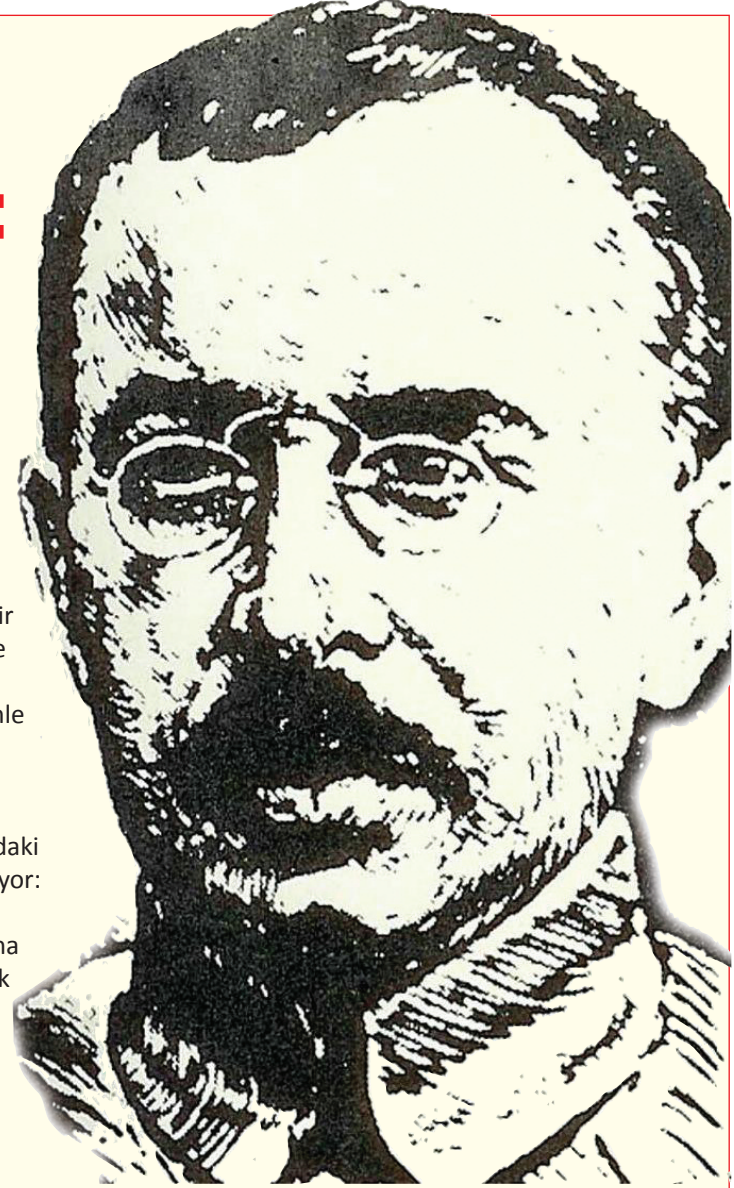
Sizlere bu inancın halen Türk proletaryası ve aydınları arasında var olduğunu ispatlayan bir örnek vereceğim. Devrim ertesinde, İstanbul Üniversitesi, Nobel ödülünün kime verileceği sorusunu sorduğu zaman Türk gençliği profesörlerin yaptığı baskıya rağmen yoldaş Lenin'i seçti; ve bu, sosyal devrim fikirlerinin Doğu'da ne kadar etkili olduğunu bir kez daha ispatlıyordu. Büyük saygın ustamız ve onun eylemleri, tüm devrimci dünyayı temsil etmektedir ve Türk gençliği de yaptıkları seçimle devrimci dünyaya bağlı olduklarını göstermişlerdir.

Türk halkının Rus devrimine olan sempatisinden bahsetmeyeceğim bile. Rusya'daki sosyal devrimin kahramanları halkımızca biliniyor: dünya sosyalist devrimi uğruna birçok kurban feda ettiler, artık savaş alanlarında tek başlarına değiller ve Türk proleter kitlesi gerçekten varlık kazanmıştır, tüm aydınlarıyla birlikte onların hayatını yaşamaktadır ve kalbi onlarınkiyle birlikte aynı uyum içinde atmaktadır.

Bu kahramanlar, bu kötülük dünyasında, Türk proletaryasında başlayan derin bir isyanın olgunlaştığından, bu proletaryanın savaşa atılmak için kardeşlerinin, Rus yoldaşlarının savaş çığlığını beklediğinden emin olabilirler.

Yoldaşlar! Bunu sizlere Orta Doğu'da, Türk halkı içinde, bütün kalpleriyle Rus devriminden yana olan gerçek devrimciler olduğunu göstermek için söyledim. Şimdi hemen bu hareketin dünya devrimiyle olan ilişkileri sorununa geçeceğim. Derinden inanıyorum ki Doğu'daki devrimin Batı'daki devrimle dolaysız bağları bulunmaktadır. Biz, Türk devrimcileri derinden inanıyoruz ki, Doğu'daki devrim sadece Doğu'yu Avrupa emperyalizminden kurtarmak için değil, aynı zamanda Rus devrimine destek olmak için de zorunludur.

Yoldaşlar, çok açıktır ki Fransız-İngiliz kapitalizminin başı Avrupa'da olsa da, gövdesi Asya'nın verimli topraklarındadır. Biz Türk sosyalistleri için önemli ve birinci görev Doğu'daki kapitalizmin kökünü kazımadır. Ancak bu yolla Fransız-İngiliz üretimini hammaddeden yoksun bırakabiliriz. Türkiye, İran, Hindistan ve Çin, Fransız-İngiliz endüstrisine kapılarını kapayarak, onu Avrupa borsalarına akma imkanından yoksun bırakacak, böylece iktidarın proletaryanın eline geçmesi ve sosyalist düzenin yerleşmesiyle sonuçlanacak, eli kulağında bir bunalıma yol açacaklardır. Buna ulaşmak için bölgesel devrimci hareketin ajitasyon yürütmesi ve Doğu halklarının Fransız-İngiliz emperyalizmine karşı ayaklanmaları lazımdır. Ama Doğu'yu nasıl devrimci kılacağız? Sık sık Doğu sorununun tartışıldığı, Doğu halklarının manevi hayatlarından söz edildiği, bunların daha iyi incelenmesi isteğinin ifade edildiği toplantılara katıldım. Çarlık rejimi Doğu'yu işte böyle inceliyordu. Söz konusu olan doğu halkalarını sömürmek için en

yolların bulunmasıydı. Bu sorunu bugün inceliyorsak, bu, ezilen Doğu'yu kurtarmak içindir. Doğu'yu bilimsel incelenmesine vakit ayırarak, silahlarımızı sıkıca ellerimizde tutmamız, Doğu'da devrimci bir ocağın örgütlenmesi amacımızı gözden kaçırmamamız lazımdır. Doğu haklarının Avrupa sermayesine başkaldırışı, Rus devrimi için olduğu kadar bugün tüm ülkelerin proleterlerini harekete geçiren -ki bu da onu İngiltere ve Amerika'nın sürekli tehdidi altına sokmakta ve bizim, yani Doğu'nun yardımının beklenmesini zorunlu kılmaktadır- genç Alman devrimi için de yararlıdır.

Bu nedenle Doğu halkalarının arasında devrimci ocakların kurulması III. Enternasyonal'in acil görevi olmalıdır. Güçlü ve genç Rus Kızıl Ordusu'nun bağrında, gelişen Türk askeri örgüt hücreleri kurulmaktadır. Bugün çeşitli Rus cephelelerinde, Sovyetlerin gücünü korumak amacıyla Kızıl Ordu'nun yanında dövüşen bin kadar Türk için büyük bir yarar belirtmektedir.

Coğrafi konusundan dolayı, Türkiye daima Asya ve Avrupa arasında bir bağ oluşturmuş ve kapitalizmin dolaysız baskısı altında ezilmiştir.

Bütün bunlar bizlere dünya devriminin gelecek safhasında Türk proletaryasının önemli bir yer işgal edeceğini gösteriyor. Eminiz ki Türk proletaryası dünya sosyal devrimine dayanak olmak ve onu ilerletmek için bütün gücünü kullanacaktır.

* III. Enternasyonal'in Kuruluş Kongresi'ne katılan 51 kişiden biri olan Mustafa Suphi'nin burada yaptığı konuşmadır.

Kaynak: III. Enternasyonal 1919-1943, Belgeler, s.16-19.